

dEPutáció

2016.
II. SZÁM

Tőkés László európai parlamenti képviselő sajtóirodájának értesítője

Szerkeszti: **Dénes László**

Lapterv és tördelés: **Mohácsi László Árpád**

E-mail: press@tokeslaszlo.eu

A KOMMUNIZMUS MEGREFORMÁLHATATLAN

THE YEAR 1956

AND THE NON-REFORMABILITY

OF COMMUNISM

INTERNATIONAL SYMPOSIUM

15 June 2016 10⁰⁰-12⁰⁰

EUROPEAN PARLIAMENT, BRUSSELS,
JÓZSEF ANTALL 6Q1

under the auspices of Mr László Tőkés, MEP

Tőkés László néppárti európai képviselő rendezésében, valamint a budapesti **Nemzeti Emlékezet Bizottságának** (NEB) és az **Európai Emlékezet és Lelkiismeret Platformjának** közreműködésével **1956 – A kommunizmus megreformálhatatlansága** címmel került sor nemzetközi konferenciára június 15-én az Európai Parlamentben.

Házigazdai minőségében az erdélyi képviselő az 1956-os berlini és pozsonyi népfelkelések, valamint a magyar forradalom és szabadságharc, továbbá a prágai tavasz (1968), a lengyel Szolidaritás-mozgalom (1981) és Temesvár szabadító karácsonya (1989) történelmi eseményeivel példázta a konferencia azon alaptételét, hogy a totalitárius kommunista társadalmi rendszer – mindent egybevéve – **végző soron megreformálhatatlan**, hiszen a reformjára irányuló törekvések rendre kudarcot vallottak, és csupán végző megdöntése jelenthetett kiutat az embertelen és istentelen diktatúra államrendszeri válságából. Megnyitó beszédében Tőkés László külön is kitért **Románia** sajátos helyzetére, ahol a szovjet birodalmi szorítás lazulását annak idején a román kommunisták nem a desztalinizáció véghezvitelére és nem a reformok bevezetésére, hanem egy olyan különutas nacionálkommunista rezsim kiépítésére

használták fel, amely – **Vlomidir Tismăneanu** megfogalmazása szerint – egyfajta „szovjetellenes sztálinizmusként” éltette tovább a legsötétebb bolsevik diktatúra hagyományait.

Ötvös István, a NEB kutatója az '56-os forradalmat megelőző koncepciók pereket és a szovjet titkosszolgálat Magyarországon elkövetett megtorlásait vette számba. A '60-as években lezajlott rehabilitációs perek több évtizedre előre meghatározták, hogy a „bűntett”, a „bűnös”, az „elkövető” kategóriákat miként értelmezzük. A hitelesség és a történelmi tisztánlátás érdekében ezzel a több évtizedes, „örökölt narratívával” kell szakítania a jelenkori történetírásnak – fogalmazta meg igényét a történész.

Pawel Ukielski, a lengyel Nemzeti Emlékezet Intézet alelnöke a **pozsonyi felkelés** előzményeiről számolt be. A Lengyelországot is sújtó sztálinizmus idején mintegy hatmillió lengyel állampolgárt vetettek börtönbe vagy végeztek ki. A Sztálin halálát (1953) követő desztalinizáció rendjén, 1956 áprilisában a lengyel titkosszolgálat vezetőit leváltották, és erőszakos módszereik és bűncselekményeik miatt kollektív módon gyakoroltak ítéletet fölöttük. 1956. június 28-án Pozsonban spontán sztrájk tört ki a vas- és acélüzem munkásai ▶

▶ között. A felkelők – egyebek mellett – a kommunista vezetők leváltását, szabad választásokat és az egyházi oktatás visszaállítását követelték. A megrémült kormány a rendőrségi fegyvereket megszerző tömegek ellen kirendelte a katonaságot. A legfiatalabb áldozat egy 13 éves fiú volt, akit orvlövészek terítettek le. A megtorlás letartóztatásokkal folytatódott. **Albert Camus**, a nagy francia író a magyar '56 mellett a poznaei felkelésről is drámai együttérzéssel emlékezett meg.

Az 1956-os magyar forradalom nyomán világossá vált, hogy Kelet-Közép-Európa szabadságukért kiálló népei a Nyugat részéről semmilyen segítségre nem számíthatnak. **Földváryné Kiss Réka**, a NEB elnöke is Albert Camus írot idézte, aki a lengyel és a magyar szabadságharcot „a kollektív emlékezet kikristályosodásának” nevezte, mely a Nyugat morális újjászületésének az elindítója lehet. A magyar felkelők valódi rendszerváltozást akartak és valósítottak meg. Az 1956. november 4-én megindított szovjet inváziót két hónapig tartó ellenállás próbálta feltartóztatni. Ennek nyomán mintegy 25 ezer embert börtönöztek be, és több mint 200 felkelőt végeztek ki. A halálra ítélték átlagéletkora negyven év alatt volt. A nyugati baloldal körében is világossá vált, hogy a kommunizmus brutális és kegyetlen módon fojtotta vérbe a szabadságharcot. A nyugati baloldali értelmiséget is sokkolta a szocializmus „valódi arca”. **Jean Paul Sartre** és jeles kortársai elborzadva fordítottak hátat a szovjet kommunizmusnak – mondta összefoglalójában a magyar történész.

Peter Herrmann, a kelet-németországi jénai egyetem matematika-fizika szakos hallgatójaként annak idején nem csupán szemlélője, hanem alakítója is volt az 1956-os eseményeknek. Akkori tevékenységéért, nevezetesen egy forradalmi beszédéért tizennégy év börtönre ítélték, ahonnan hat év múltán az NSZK 40 ezer márkáért vásárolta ki. Az NDK lakosságának többsége elítélte a szovjet szocializmust. A kommunista propaganda megpróbálta az '50-es évek kegyetlen büntetéseit elfeledtetni. Amikor az XX. pártkongresszus Moszkvában végre kimondta, hogy „Sztálin hibázott”, az egyetemisták azt kérdezték: miért nem vette ezt észre senki hamarabb? 1956 november 5-én a jénai

diákok kiáltványt fogalmaztak meg, amelyben – egyebek mellett – a marxizmus-leninizmus kötelező oktatásának eltörlését követelték. Decemberben itt is menetrendszerűen beindultak a megtorlások. 1964-ben az NSZK-nak köszönhetően a legtöbb NDK-ban bebörtönzött politikai fogoly végre kiszabadulhatott – zárta visszaemlékezését az egykori diákvezető.

Michael Heyrovský egykori prágai egyetemistaként tett vallomást az '56-os csehországi történésekről. A diákok követelése a februári moszkvai pártkongresszust követően a következőket tartalmazták: a reformokat bocsássák közvitára a sajtóban; a szovjet tapasztalatokat nem kell automatikusan átvenni; az oktatási rendszert teljes mértékben reformálják meg. Nem rajtuk múlt, hogy az egész kelet-közép-európai szovjet térségben lábra kapott nemzeti diákmegmozdulásokat Csehországban is még magvában elfojtották – zárta visszaemlékezését a veterán cseh ellenálló.

Schöpflin György EP-képviselő kényszerű távollétében videóüzenetben szólt a konferencia résztvevőikhez. Értelmezést nyújtott a forradalomról azon vélemények ellenében, melyek szerint az esemény csupán népfelkelés lett volna.

A felszólalások rendjén egy Németországba kívándorolt romániai asszony idézte fel gyermekkori emlékeit arról, hogy 1956 novemberében a szovjet csapatok és tankok napokon át, éjnek idején vonultak át a román-magyar határon, továbbá a volt antikommunista harcosok iránti megbecsülést kérte számon Románián. Egy szlovén felszólaló a régi „kommunista hálózat” továbbélését ecsetelte a volt szovjet csatlósállamokban. Felvetéseikkel kapcsolatos válaszában Tőkés László elégtétellel újságolta, hogy legutóbbi határozatában a román legfelsőbb ügyészség hosszú évek óta tartó szünet után elrendelte az 1989-es erőszakos cselekmények dossziéinak a felnyitását és a félbemaradt jogi eljárások folytatását. Biztatónak ítélte, hogy maga **Klaus Iohannis** államfő is síkra szállt az egykori bűnelkövetők felelősségre vonásáért, továbbá egy olyan törvény elfogadását szorgalmazta, mely megtiltaná a kommunizmus bűneinek tagadását. A múlt rendszer továbbélése vonatkozásában az erdélyi képviselő Románia esetét egyedinek ítélte abban a tekintetben, hogy itt nemhogy az egykori kommunizmus bűneit nem kérték számon, de még az 1989-es „terrorista cselekmények”, valamint az 1990-ben bekövetkezett marosvásárhelyi „fekete március”, majd a júniusi bukaresti „bányászjárások” idején elkövetett erőszakos cselekmények ügyében sem történt meg a kivizsgálás és az igazságtétel.

A konferencia levezető elnöke, **Neela Winkelmann** a társszervező Európai Emlékezet és Lelkiismeret Platformjának azon projektjeiről tájékoztatta a hallgatóságot, amelyek országonkénti leosztásban és együttvéve a kommunizmus áldozatainak kívánnak elégtételt és jóvátételt szolgáltatni.

Zárszavában **Göran Lindblad**, a platform svéd elnöke érdemben foglalta össze és értékelte a konferencia tanulságait. Terv szerint a volt szovjet államokban működő, mintegy ötven antitotalitárius intézményt és szervezetet magába foglaló európai intézmény legközelebb a júliusi tusnádfürdői szabadegyetem keretében fogja nyilvánosság elé lépni.

ÁPRILISI ESEMÉNYNAPTÁR

2016. április 1. • Budapest, Országház

A Kárpát-medencei Magyar Képviselők Fórumának ülése

A **KMKF** 2004 decemberében alakult meg azzal a céllal, hogy **tanácsadó intézményként** segítse a magyar Országgyűlés munkáját. Tagjai az Országgyűlés frakciónak küldöttei, a szomszédos országok parlamentjeinek, regionális vagy megyei közgyűléseinek azon képviselői, akik az ott működő magyar szervezetek támogatásával szereztek mandátumukat, valamint az Európai Parlament magyar párt tagjaként megválasztott képviselői. Ez utóbbi minőségében vett rész a fórum plenáris ülésén **Tőkés László** erdélyi képviselő, a Fidesz-KDNP nemzeti összefogást tükröző listáján megválasztott európai parlamenti képviselő.

• Nagyvárad, Partiumi Keresztény Egyetem Bibó István öröksége – konferencia

A neves magyar jogász, politikus, államférfi, 56-os politikai fogoly, **Bibó István** emlékére szervezett rendezvénysorozatot Nagyváradon és Kolozsváron a budapesti Eötvös Loránd Tudományegyetem Állam- és Jogtudományi Kara, a Partiumi Keresztény Egyetem, a Királyhágómelléki Református Egyházkerület, a Sapientia Erdélyi Magyar Tudományegyetem és a budapesti Állambiztonsági Szolgálatok Történeti Levéltára **A bonis bona discere – Jótól jól tanulni** címmel. Március 21-én megnyitották a nagyváradai magyar egyetem aulájában a Bibó István életét és munkásságát bemutató tárlatot, április 1-jén pedig emlékkonferenciát tartottak a díszteremben, amely **Tőkés László** EP-képviselőnek, a PKE Alapítók Tanácsa elnökének üzenetével kezdődött, aki ekkor a KMKF-en vett részt, szavait **Tolnay István** alelnök tolmácsolta. (Az üzenetet lásd lapszámunkban.)

Április 3. • Györgyfalva (Kolozs m.), református templom

Vasárnapi istentisztelet és keresztelés

Az ott tartott családi keresztelő alkalmával, a gyülekezet meghívására **Tőkés László** püspök a kalotaszegi régió peremén elhelyezkedő Györgyfalván hirdette Isten igéjét.

Április 4. • Nagyvárad, EP-iroda

EMNT–EMNP-sajtóértekezlet

Tőkés László EP-képviselő, az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács elnöke és **Csomortányi István**, az Erdélyi Magyar Néppárt Bihar megyei elnöke magyar és román nyelven tájékoztatta a média képviselőit a kileződött romániai magyarellenességről, valamint a magyar-magyar összefogás esélyeiről az aktuális politikai helyzet és a közelgő önkormányzati választások fényében. (Lásd az erről szóló közleményt és nyilatkozatot.)

Április 4–6. • Brüsszel

Európai parlamenti munkahét

Április 5. • Brüsszel

Elkobzott ingatlanok visszaszolgáltatása Romániában – közmeghallgatás

Az Európai Parlament brüsszeli székhelyén **Csáky Pál**, a Petíciós Bizottság (PETI) alelnöke és **Tőkés László**, az Emberi Jogi Albizottság (DROI) alelnöke közösen szerveztek közmeghallgatást a Romániában és Szlovákiában megoldatlan egyháziingatlan-visszaszolgáltatás tárgyában, a Petíciós Bizottság égisze alatt. (Erről kiadványunkban bővebben olvashatnak.)

Április 7. • Nagyvárad

A PKE Alapítók Tanácsának ülése

Április 10. • Nagyvárad, újvárosi templom, egyházkerületi székház

Délvidéki Szolidaritás Napja – templomi ünnepély
Délvidéki Magyar Golgota – évfordulói kiállítás megnyitó

Vasárnap délelőtt két egymást követő eseményen idézték fel Nagyváradon a délvidéki magyarság kál-

váriáját, főhajtással adózva az áldozatok emlékének, előbb az újvárosi református templomban tartott igehirdetésen, majd az egyházkerületi székházban megejtett tárlatnyitón. Az alkalmat az adta, hogy a **Keskenyúton Délvidéki Tragédiánk 1944-45 Alapítvány** vándorkiállítása, amely a szerb-ai magyarirtás 70. évfordulóján indult útjára, s amely eddig a Kárpát-medence több mint negyven helyszínén volt látható, Temesvár és Arad után megérkezett a Körös-parti városba is. (Lásd az erről szóló beszámolót.)

Április 11–13. • Strasbourg
Európai parlamenti munkahét

Április 13. • Budapest, Emberi Erőforrások Minisztériuma

Válságkezelő tanácskozás a PKE-ről

Amint erről előző tájékoztatásainkból tudomást szerezhettek, a **Partiumi Keresztény Egyetemen** kialakult válság folyamatos törődést igényelt az Alapítók Tanácsa, valamint a tanintézet új vezetősége részéről. **Tőkés László** elnök kezdeményezésére ez alkalommal a főtámogató, a Magyar Kormány illetékes minisztériuma vezetőinek részvételével került sor magas szintű válságkezelő tanácskozásra. **Balog Zoltán** miniszter, **Palkovics László** oktatásügyi államtitkár és **Greza István** miniszteri biztos az EMMI székházában folytatott megbeszélést az ügyben illetékes egyetemi-alapítványi vezetőkkel, köztük is egyetemünk alapító elnökével, továbbá **Kató Béla** püspökkel, a Sapientia Alapítvány elnökével és **Pálfi József** rektorral (PKE).

Április 15. • Budapest, Farkasréti temető
Pozsgay Imre volt államminiszter, magyar nemzetpolitikus temetése

Április 16. • Nagyvárad, Lorántffy Zsuzsanna Református Egyházi Központ

Könyvbemutató: Mihálik András: *Erdély az idők sodrában – Kalotaszeg, Bánffyhungary*

Április 17. • Nagyvárad, olasz református templom

A Romániai Magyar Dalosszövetség ifjúsági énekkari találkozója

Az Éneklő ifjúság Kodály Zoltán szellemében elnevezésű gyermekkari találkozóra hét erdélyi városból – Nagyváradról, Kolozsvárról, Szatmárnémetiből, Temesvárról, Nagenyedről, Marosvásárhelyről és Zilahról – érkeztek elemistákból és alsó tagozatos gimnazistákból álló kórusok. Megnyitó beszédében **Tőkés László** olasz lelképásztor, a Partiumi Keresztény Egyetem Alapítók Tanácsának elnöke gyülekezete és az egyetem nevében köszöntötte a kórustalálkozó résztvevőit,

kifejezve elismerését a főszerző dalosszövetségnek, illetve **Tóth Guttmann Emese** elnöknek, valamint a társszerző Zeneművészeti Tanszéknek és **Lászlóffy Zsolt** művésztanárnak. Egykori vallásoktatói szolgálatának emlékét felidézve Kodály Zoltán Jézus és a gyermekek című biblikus dalával tett hitet amellet, hogy az „anyai Egyháznak” (ti. az Anyaszentegyháznak) egyik legfőbb hivatása Jézushoz „kalauzolni” a gyermekeket. „Hirdetem a te nevedet az én atyámfiaimnak, az anyaszentegyház közepette dicséretet mondok néked... Imhol vagyok én és a gyermekek, akiket az Isten nékem adott” – idézte Pál apostol levelét, rámutatva, hogy életünk legfőbb értéke a gyermek, akit a Zsolttáros „az anyaméh gyümölcsének: jutalomnak” nevez. **Guttmann Mihályra**, a Romániai Magyar Dalosszövetség (újra)alapító elnökére visszautalva, valamint az idén kilencven esztendő **Kallós Zoltán** néprajztudóst éltetve a nemzedékek szakadatlan láncolatába illeszkedő gyermekeket és ifjakat arra biztatta, hogy ők se engedjék megszakadni ezt a láncot, hanem vegyék át és vigyék tovább az előttük járók hitbéli-lelki-szellemi, anyanyelvi-kulturális-nemzeti örökségét.

Április 18. • Nagyvárad, egyházkerületi székház díszterme
Partiumi Egyetemi Napok – nyitóárhát

A Partiumi Keresztény Egyetemen ebben a tanévben április 18–22. között tartották a **Partiumi Egyetemi Napokat** (PEN), ennek keretében pedig 21-én megrendezték a főként középiskolás diákoknak szóló, a felsőoktatási intézményt bemutató nyílt napot. A PEN első napján **Tőkés László** egyetemi elnök tartott nyitóárhátot a díszteremben egybegyűlt diákoknak és oktatóknak. Igehirdetésében a pusztai vándorlás „végállomására”, illetve az Ígélet földjének határvonalára érkező Mózes énekét idézte: „Emlékezzél meg az ős időkről, gondolatok el annyi nemzedék éveit! Kérdezd meg atyádat és megjelenti néked, a te véneidet, és megmondják néked”. „Isten embere” számba veszi népe múltjának isteni áldásait, szembenéz a kiüttlannak mutatkozó jelen nyomorúságával, és Isten kegyelmével biztatja elesett népét a jövőre, ígéreteinek elfogadására. A PKE jelenlegi válságos helyzetében az igehirdető

▶ arra buzdította az egyetemi gyülekezetet, hogy népünk nemzedékeinek sorába beilleszkedve **vessen számot** a sikeres egyetemalapítás, az eredményes folytatás és a mostanra kialakult sajnálatos helyzet körülményeivel, és közös erővel keresse a **talpraállás** és a **tovább lépés** útját, küzdje le a nehézségeket, és erősítse meg, építse tovább az egyetemet. Egy kínai mondás szerint minden lánc olyan erős, amennyire erős a leggyengébb szeme. A mi felelősségünk az, hogy a nemzedékek szakadatlan láncolata ne minálunk szakadjon el – mondotta az egyetem elnöke, az erdélyi magyar felsőoktatás örökségének továbbvitelére, a jobb sorsra érdemes váradi egyetem ügyének vállalására és hűséges szolgálatára kérve mind a tanári kart, mind a tanuló ifjúságot.

Április 18–21. • Brüsszel
Európai parlamenti munkahét

Április 19. • Brüsszel
Autonómiakonferencia

Az Európai Parlament brüsszeli székhelyén **Tőkés László**, az Emberi Jogi Albizottság (DROI) alelnöke szervezésében **Autonómia és stabilitás** címmel konferenciára került sor. Képviselőnk meghívására ezen részt vett egy erdélyi/partiumi látogatócsoporthoz is. *(A részleteket lásd lapunk vonatkozó anyagában.)*

Április 20. • Brüsszel

Emberi jogok Észak-Koreában – meghallgatás az Emberi Jogi Albizottságban

Az Európai Parlament Emberi Jogi Albizottsága (DROI) Tőkés László alelnök kezdeményezésére az észak-koreai emberi jogi helyzet tárgyában szervezett **közmeghallgatást**. *(Lásd az erről szóló közleményt.)*

Április 21. • Eger, Polgárok Háza

Az Egri Csillag Szalon polgári fóruma

Eger történelmi városában több éves hagyományra tekint vissza az **Egri Csillag Szalon** polgári fóruma, melyen **Nyitrai Zsolt** országgyűlési képviselő, miniszteri biztos meghívására jeles közéleti személyiségek találkoznak a város nemzeti elkötelezettségű közönségével. Az est újabb vendégét, **Tőkés Lászlót** mindenekelőtt egykori temesvári lelkipásztori és királyhágómelléki püspöki minőségében köszöntötte és méltatta a házigazda, a meghívottal **Lukács Tamás** volt országgyűlési képviselő készített színes és kötetlen élő interjút. Ennek keretében a temesvári kezdetektől fogva a rendszerváltozás és a nemzetpolitika, az egyházi és közéleti, valamint európai parlamenti szolgálat megannyi kérdése felvetődött, nem utolsósorban pedig a külföldi magyarság életének és helyzetének időszerű kérdései. Tőkés László a határok fölötti nemzetegyesítést szellemében szólott azon vállalásáról, hogy a Fidesz-KDNP európai képviselőjeként nemzetközi téren egyszerre legyen szószólója a magyarországi és a határon túli magyar érdekeknek.

Április 22. • Nagyvárad, Partiumi Keresztény Egyetem elnöki hivatala
PKE-fogadónap
PKE-munkamegbeszélés

Április 25. • Nagyvárad, Partiumi Keresztény Egyetem rektori tanácssterme
PKE-sajtótájékoztató

A PKE Alapítók Tanácsának elnöke, **Tőkés László**, az egyetem rektora, **Pálfi József** és az egyetemi szenátus elnöke, **Fodor Attila** tájékoztatta a sajtót az egyetemi válságkezelés ügyében történt fejleményekről. A Partiumi Keresztény Egyetem alapítói és új vezetősége az elmúlt időszakban komoly lépéseket tettek annak érdekében, hogy a korábbi vezetőség elhibázott gazdálkodási döntései által előidézett válsághelyzetből kivezessék a rendszerváltozás után elsőként létrejött önálló romániai magyar felsőoktatási intézményt. Ennek eredményeképpen elkészült az egyetem szerkezeti-szervezeti megújítására és költséghatékony működésének biztosítására irányuló **átfogó cselekvési terv és költségvetési terv**, amit az intézményfenntartó magyar állam támogatását kezelő **Sapientia Alapítvány** kuratóriuma április 21-i ülésén egyhangúlag elfogadott. A tervezett intézkedések egy átláthatóbb, egyszerűbb és hatékonyabb egyetemi struktúrát irányoznak elő a következő tanévtől.

Április 25–28. • Brüsszel
Európai parlamenti munkahét

Április 29. • Nagyvárad, PKE elnöki hivatala, EP-iroda
PKE-fogadónap
EP-irodai munkamegbeszélés

ÜZENET A NAGYVÁRADI BIBÓ-KONFERENCIA RÉSZVEVŐIHEZ

Tisztelt Egybegyűlteket!

Tisztelt Szervezők és Előadók!

Kedves Családtagok és Egyetemi Hallgatók!

Kényszerű távollétemben ezúton köszöntöm Önöket Királyhágómelléki Református Egyházunk közöségében és a Partiumi Keresztény Egyetem nevében. Öröm és megtiszteltetés számunkra, hogy **Bibó István**, a kimagasló államférfi centenáriumi vándorkiállítására néhány év elteltével, több nevezetes állomás útvonalaán, végre hozzánk is elérkezett, és ennek vérkeringésébe, valamint a tudós állampolitikai gondolkodó eszmeiségébe bekapcsolódva, személyes módon élhetjük át határokat átívelő nemzeti együvé tartozásunkat.

Az 1956-os forradalom nemcsak a kommunista tábor uralkodó osztálya és hívei között, hanem Magyarország utódállamainak nacionalista elnyomói körében is nagy riadalmat keltett. Kiváltképpen jellemző volt ez a nacionálkommunista **Romániára**, ahol az osztályharcos ellenforradalmisággal párosuló magyarellenes államnacionalizmus máris „magyarveszélyt” vizionált a magyar szabadságharcban, és az „**erdélyi kérdést**” állította ellenséges propagandája középpontjába. Milyen módon, **Ceaușescu** Romániájában sem volt ez másképp, sőt az ellenforradalmi posztkommunizmus mostani korszakában is a múlt kísértetei járnak vissza hozzánk.

Közelmúltunk visszahúzó hatása alatt, illetve az 1989-ben elkezdődött rendszerváltozás jelenlegi zavaros átmeneti körülményei között nem csoda, hogy számunkra, erdélyi-partiumi magyarok számára milyen sokat jelent az anyai Magyarországhoz fűződő kapcsolataink viszonylagos szabadsága, valamint 1956-nak az a szellemisége, melynek Bibó István, a forradalmi Nagy Imre-kormány államminisztere az egyik leghitelesebb képviselője volt.

Tudnivaló, hogy a Kádár-korszak – hogyha lehet – a külföldi magyarokra még annál is nagyobb csapást jelentett, mint az otthoniakra. Erdélyi magyarságunkat maga **Kádár János** már 1957-ben kényére-kedvére kiszolgáltatta a bosszúra szomjas román kommunis táknak. És a bosszú nem is maradt el. Erdélyi népünk színe-virágának éppoly megtorlást kellett elszenvednie azért, amit nem követett el, mint azoknak a magyarhoni szabadságharcosoknak, akiket tetteikért, bátor kiállásukért büntetett a megszállókkal cinkos, visszavetődő diktatúra.

Ebben a helyzetben a hiány törvényszerűsége volt az, ami a **magyar '56-ot** számunkra mindennél jobban felértékelt. Én magam a „családi folklór” révén szereztem meg első ismereteimet a forradalomról. Első gyermekkori emlékeim közé tartozik, amikor néhai Édesapám a pesti forradalom eseményeinek hallására családunk első rádióját megvásárolta. **Maléter Pálék** nevével együtt pedig minden bizonnyal drága Édesanyámtól hallottam első ízben Bibó István nevének említését.

Amit ők egykor csak suttogva mertek elmondani: **a félelemnek ez a hallgatása** kísérte végig egész gyermek- és ifjúkorunkat. S mivel nem menekültünk – de nem is menekülhettünk – el, a hatalmi megfélemlítettségnek és az emberi gyávaságnak a pilléreire épülő kommunista, nacionalista diktatúrának ebben a fojtogató légkörében kellett megtalálnunk a módját és a lehetőségét annak, hogy mindennek ellenére, emberi és nemzeti méltóságunkat, hitünket és a reménységet megőrizve, mégiscsak teljes értékű emberi életet éljünk – **Reményik Sándor** szavával szólva: „ahogy lehet”.

Lelki szemeim előtt megjelenik Bibó István őrzőn vigyázó alakja az országgyűlési strázsán, amint magas hivatala és népe iránti alázattal teljes lelki nyugalommal fogadja a reá törő katonaembereket, miközben talán éppen nevezetes felhívását fogalmazza a nemzethez és a nagyvilághoz, arra szólítván fel az országot, hogy „a megszálló hadsereget vagy az általa esetleg felállított bábkormányt törvényes felsőségnek ne tekintse, s vele szemben a passzív ellenállás összes fegyvereivel éljen...”

Jóval később, minekutána már a hallgatás – bombabiztos – fala is összeomlott, egyik prédikációmban idéztem nagy lelkesedéssel Bibó István talán leghíresebb, közszájon forgó mondatát **a félelemről**: „Demokratának lenni mindenekelőtt annyit tesz, mint nem félni.” Igehirdetésem alapigéje mi is lehetett volna más, mint a szeretet Apostolának, **Jánosnak** a szava, az ő Első leveléből: „A szeretetben nincsen félelem; sőt a teljes szeretet kiűzi a félelmet, mert a félelem gyötrellemmel jár; aki pedig fél, nem lett teljessé a szeretetben” (1Jn 4,18).

Tisztelt Konferencia! Kedves Egybegyűlteket!

Zsidai Ágnes tudós tanárnő nagy időszerűséggel ➤

▶ idézte legutóbb nagy Mesterét, aki szerint a mindenkor hatalom mindig **erkölcsi legitimációs kényszer** alatt áll. Nem kevésbé érvényes ez a totalitárius rezsimnek amorális és immoralis vezetőire, vagy éppenséggel szekuláris nyugati vagy posztkommunista keleti társadalmaink korrupt hatalmasságaira. Még hogyha az általános közvélemény a politikát alapjában véve „mocskosnak” is tartja, annak erkölcsi dimenziójától egyetlen szavazópolgár sem tudja függetleníteni magát, hiszen ha ezt tenné: kit is választhatna?

Legyünk hát Bibó István követői: „javíthatatlan” demokraták, akik nem hajlandók félni! Akik nem félnek mindazoktól a veszedelmektől – sem –, „melyek általában válnak valódi veszedelmekké, hogy félünk tőlük”

– mondja a Bibó-per életfogytiglanra ítélt elsőrendű vádlottja.

Ami pedig a **féleleműző szeretetről** szóló szent ígét illeti, hát legyünk mindnyájan bátor szívű keresztény demokraták, akiknek legfőbb erkölcsi legitimációs alapja: a népük iránti szeretet. Íme, ezenképpen kerül közös nevezőre egymással a **demokrácia** és a **szerelet**, mintegy erkölcspolitikai hitvallás gyanánt. Ekképpen kövessük arra érdemes nagyjainkat és államférfiankat, és szolgáljuk hűséggel nemzetünket.

Isten gazdag áldása legyen rajtunk!

Nagyvárad, 2016. április 1.

Tőkés László

A MAGYARELLENESSÉGRŐL ÉS A MAGYAR-MAGYAR ÖSSZEFOGÁSRÓL

A 2016. április 4-én tartott nagyváradai sajtóértekezlet központi témája a kiéleződött romániai **magyarellenesség**, valamint a magyar-magyar összefogás esélye volt. **Tőkés László** EP-képviselő és **Csomortányi István**, az Erdélyi Magyar Néppárt Bihar megyei elnöke magyar és román nyelven tájékoztatta a média képviselőit a parlamenti képviselői irodában.

Tőkés László elmondta, hogy a **Kárpát-medencei Magyar Képviselők Fóruma** (KMKF) múlt heti ülésén is foglalkoztak a fokozódó romániai magyarellenességgel, az erdélyi egyházi ingatlanok visszaszolgáltatásának késlekedésével, valamint a romániai magyarság, illetve Székelyföld autonómiaötekrévéseivel. Felszólalásában ő maga ezen ügyek további és hangsúlyosabb nemzetköziesítését szorgalmazta mind az Európa Tanács, mind az Európai Unió fórumain. Az általa elnökölt Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács egy hónappal ezelőtt levélben fordult a legfelsőbb bírósághoz és ügyészséghez a meghurcolt székelyföldi autonómiabarát előljárók ügyében – a hatósági túlkapásokat számon kérve –, azonban csak kitérő válaszokat kapott. Ugyanakkor az RMDSZ-nél sürgette az Erdélyi Magyar Egyeztető Fórum (EMEF) összehívását a megszorított magyarellen atrocitások elleni közös fellépés érdekében.

Az erdélyi képviselő kiemelte: a **magyarellenesség** – mint terminus technicus – azt a sajnálatos jelenséget fedi, amely az általánosan elítélt **antiszemitizmus**, **romafóbia**, **keresztényellenesség** és más **diszkriminatív** viszonyulások rendjébe illeszkedik, és az európai diszkriminációellenes törvények és dokumentumok tilalma alá esik. „Törvényileg nézve és eredetét tekintve a kisebbségellenes nacionalkommunista politikában gyökerezik, közelebről pedig az 1990-es marosvásárhelyi fekete márciusig vezethető vissza. Következésképpen egy posztkommunista-posztszekurista jelenséggel van dolgunk, mely az 1989-ben elkezdődött rendszerváltozást mindeidáig sajnálatos módon túlélte” – mondotta Tőkés László, kijelentve: a totalitárius múlt büntetteinek kivizsgálása keretében, továbbá az 1989 decemberi tömeggyilkosságok, az 1990 márciusi marosvásárhelyi erőszakos cselekmények és az 1990 júniusi bányászjárás ügyében teljes felderítésre és igazságtételre van szükség.

Az erdélyi magyarság választott – tisztességes, autonómista – vezetőinek zaklatását, megalázását, bírságolását, meghurcolását, perbe fogását stb., valamint a jogkövetelőket, a közösségi és nemzeti jelképeket használókat, a polgári jogaikkal élők megbüntetését summázva rámutatott: természetes az, ha ilyen körülmények között a Romániában élő magyarok – köztük ő maga is – nemzetközi, európai **védelmet kérnek**, és számítanak Magyarország segítségére. Képviselőnk arra is emlékeztetett: nemcsak megérdemelt állami kitüntetését vonta meg tőle Bukarest egy koncepciók eljárással, hanem jogvédelmet is kapnak azok a volt szekusok Romániában, akik őt a televízióban gyalázzák, hazaárulónak és kémnek titulálva. Tőkés László ezeket az eseteket nem a személye, hanem a teljes erdélyi magyar közösség elleni támadásoknak véli.

Csomortányi István az ideai választások kapcsán elmondta, hogy a **magyar-magyar összefogás** fontos eszköz lenne a siker érdekében, s az EMNP minden szinten keresi ennek a módját, ám bihari példákat sorolva mutatott rá: az RMDSZ tele van korrupcióval, a lepleződötttek pedig igyekeznek viktimizálni magukat. Csomortányi a romániai magyar politikuskor korrupcióját is a magyarellenesség megnyilvánulásai közé sorolta. „Ez ugyanolyan jóvátehetetlen károkat okoz a magyar közösségnek, mint a román hatóságok megnyilvánulásai” – jelentette ki. Tőkés László elvi szinten húzta alá: egyes magyar vezető emberek **korrupciós ügyei** nem moshatók össze a magyarellenesség visszaélések áldozatainak eseteivel. Egyetlen magyar közszereplő se bújjon magyarsága fedezékébe – hiszen a korrupciónak nincs nemzetisége. Az erdélyi magyar politikai élet megtisztulása megkerülhetetlen előfeltétele a magyar-magyar összefogásnak.

NYILATKOZAT

A Kárpát-medencei Magyar Képviselők Fóruma (KMKF) 2016. április elsejei, budapesti ülésének egyik központi kérdése volt a fokozódó **romániai magyarellenesség**. Felszólalásomban az ügy nemzetköziesítését szorgalmaztam mind az Európa Tanács, mind az Európai Unió fórumain. Tájékoztattam a KMKF-t arról, hogy európai parlamenti irodám április folyamán **két rendezvény** házigazdája az erdélyi egyházi ingatlanok visszaszolgáltatása, valamint a romániai magyarság, illetve Székelyföld autonómiatörekvései tárgyában.

Az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács (EMNT) március elején levélben kereste meg Livia **Doina Stanciu**t, a Romániai Legfelső Semmítő- és Ítélszék elnökét, valamint **Laura Codruța Kövesit**, az Országos Korrupcióellenes Igazgatóság (DNA) főügyészét a kézdivásárhelyi, a gergyószentmiklósi, a csíkszeredai és a sepsiszentgyörgyi magyar autonómiabarát polgármesterek ellen az utóbbi időben indított, többnyire jogtalan hatósági eljárások és nyilvánvaló zaklatások tárgyában – a hatósági túlkapások ügyében azonban a Tanács kitérő válaszokat kapott. **Kelemen Hunor** RMDSZ-elnökhöz intézett megkeresésünkben ismételt az Erdélyi Magyar Egyeztető Fórum (EMEF) összehívását sürgettük a megszorított magyarellenesség elleni közös fellépés érdekében.

Megköszönve az RMDSZ elnökének a **Románia Csillaga** kitüntetés megalapozatlan visszavonásának ügyében tett nyilatkozatát, arra is rámutattam, hogy az érdemrend visszavételének közel húsz oldalas indoklása a **Ceaușescu-diktatúra** legsötétebb időszakának a nacionalista-szekurista magyarellenességét idézi, mint ahogyan a bukaresti törvényszék becsületsértési peremben hozott visszautasító határozata is magyar voltom miatt büntet. **Filip Teodorescu**, a Securitate kémelhárításának egykori helyettes parancsnoka és **Ioan Talpeș**, a Külföldi Hírszerző Szolgálat (SIE) volt igazgatója „hazaárulónak” és „idegen kémnek” minősítettek a szekus kollaboráns **Dan Voiculescu** Antena 3 nevű bulvártelevíziójának egyik műsorában – ami nyílt fenyegetést jelent nemcsak számomra, hanem magyar közösségünk valamennyi exponált képviselőjével szemben.

A felsorolt és egyéb közismert esetekben megnyilvánuló **magyarellenesség** – a maga helyén – csak az általánosan elítélt **antiszemitizmushoz** és **cigányellenességhez** hasonlítható, és az európai diszkriminációellenes törvények és dokumentumok tilalma alá esik. Törvényileg nézve és eredetét tekintve a **kisebbségellenes nacionalkommunista politikában** gyökerezik, közelebről pedig az 1990-es marosvásárhelyi fekete márciusig vezethető vissza. Következésképpen egy posztkommunista-posztsekurista jelenséggel van dolgunk, mely az 1989-ben elkezdődött rendszerváltozást mindezidáig sajnálatos módon túlélte.

Egy olyan országban, ahol az embert teljesen alapítvány, büntetlenül „hazaárulónak” és „kémnek” lehet titulálni, a polgárok nem érezhetik magukat biztonságban. Éppen ezért rövidesen fellebbezést nyújtok be a bukaresti törvényszék nevezett titkosszolgálati vezetővel cinkosságot vállaló határozata ellen, mint ahogyan a **Vi-**

ctor Ponta hamis vádjai alapján ítélező **Klaus Iohannis** államfő döntésének a visszavonását is ún. előzetes panaszban kértem.

Ezen túlmenően, a totalitárius – kommunista – múlt bűntetteinek kivizsgálása keretében, az **1989 decemberi** tömeggyilkosságok és az **1990 júniusi** bányászjárás felderítésével párhuzamosan, az **1990 márciusi** marosvásárhelyi erőszakos cselekmények ügyében is kivizsgálást kell indítani, és igazságtételre van szükség.

2013 júliusában, **tusnádfürdői beszédben** – az európai kisebbségügyi normákkal összhangban – **Magyarország** védelmét kértem a határon túli magyar közösségek, köztük az erdélyiek számára. Ehhez hasonlóan, a jelenlegi viszonyok között is **magyarországi** és **nemzetközi, európai védelmet kérek** a kiújult és felerősödött romániai magyarellenességgel szemben. Ugyanezt tettem a **KMKF** múlt heti, budapesti ülésén,

amikor is a meghurcolt székelyföldi polgármesterek és a Székely Szabadság Napján való pusztai részvételük miatt megbírságot emelek, vagy a magyar zászlók és szimbólumok használata miatt zaklatott önkormányzati tisztségviselők védelmében emeltem fel a szavamat.

Mindezekkel együtt fontos hangsúlyozni, hogy egyes magyar vezető emberek **korrupciós ügyei** nem moshatók össze a magyarellenesség visszaélések áldozatainak eseteivel. Egyetlen magyar közszereplő se bújjon magyarsága fedezékébe – hiszen a korrupciónak nincs nemzetisége. Példának okáért az érmindszenti **Ady-központ** jelentős anyagi kárral járó elbitorlásának és megghiúsításának tettesei semmiképpen sem nyerhetnek mentséget magyar voltuk miatt.

A közelgő helyhatósági és parlamenti **választások** különösképpen fontossá teszik az erdélyi magyar politikai élet megtisztulását – ami megkerülhetetlen előfeltétele a **magyar–magyar összefogásnak**.

Nagyvárad, 2016. április 4.

Tőkés László
az EMNT elnöke
EP-képviselő

A BRÜSSZELI RESTITÚCIÓS KÖZMEGHALLGATÁSRÓL

2016. április 5-én az Európai Parlament brüsszeli székhelyén **Csáky Pál**, a Petíciós Bizottság (PETI) alelnöke és **Tőkés László**, az Emberi Jogi Albizottság (DROI) alelnöke közösen szerveztek közmeghallgatást a Romániában és Szlovákiában megoldatlan ingatlan-visszaszolgáltatás tárgyában, a Petíciós Bizottság égisze alatt. Megnyitó beszédében a PETI alelnöke olyan politikai kérdésként azonosította a restitúciót, amely kifejezett politikai választ igényel.

Tőkés László megítélése szerint **Románia** az európai uniós vállalásait továbbra sem tartja tiszteletben, és a kommunizmus idején elkobzott ingatlanok teljes körű visszaszolgáltatásának akadályozásával egymást követő kormányai mind a **vallásszabadságot**, mind a **tulajdonjogot** semmibe veszik. Annak ellenére, hogy az Európa Tanács, az Európai Unió és az Amerikai Egyesült Államok Kongresszusa, valamint más nemzetközi intézmények több ízben is szorgalmazták ezen alapjogok tiszteletben tartását, Románia sem nemzeti, sem nemzetközi vállalásainak nem hajlandó eleget tenni. A kommunizmus bukását követő negyedszázadban a magyar kisebbségi egyházaktól elkobzott kétezernyi ingatlanok még a fele részét sem volt képes visszaszolgáltatni, ezáltal pedig nem csupán a magyar nemzeti közösség méltóságát sérti meg, hanem a kommunista diktatúra bűneire is hamis igazolást ad. A Királyhágómelléki Református Egyházkerület volt püspöke ugyanakkor arra is rámutatott, hogy a román diplomácia a nemzetközi fórumok és a közvélemény megtévesztése-képpen félrevezető szóbeli jegyzékekkel („non-papers”) próbálja a nyugati országok nagykövetségeinek el- és bemagyarázni a visszaszolgáltatási folyamat halogatását. Éppen ezért a pontos és helyes tájékoztatás elengedhetetlenül fontos.

Tudnivaló, hogy **id. Lomnici Zoltán** jogász, az Emberi Méltóság Tanácsának elnöke **Erdélyi Géza** ny. felvidéki püspök és **Sándor Krisztina**, az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács ügyvezető elnöke társaságában már 2012 őszén petíciót nyújtott be a romániai magyar egyházi ingatlanok visszaszolgáltatásának, valamint a

sepsiszentgyörgyi **Református Székely Mikó Kollégium** botrányos visszaállamosításának ügyében. Annak elutasítása nyomán, 2015 januárjában a magyarországi Legfelsőbb Bíróság volt elnöke **Antal Jánossal**, a Királyhágómelléki Református Egyházkerület külügyi előadó-tanácsosával közösen újabb megkereséssel fordult az EP Petíciós Bizottságához. A tegnapi rendezvényen Lomnici Zoltán mélységes csalódással állapította meg, hogy noha a PETI az állampolgári folyamodványt annak rendje és módja szerint befogadta, mindazáltal azt politikai vitára nem bocsátotta. Az Európai Bíróság egy korábbi határozatára hivatkozva úgy értékelte, hogy ezáltal az európai polgárok **petíciós joga** sérült, ami csak a szólásszabadság alapvető jogának sérelméhez hasonlítható. Mivel az Európai Unió jogközösségnek számít, a tulajdonjog és a vallásszabadság folyamatos megsértése Románia uniós érettségének hiányáról állít ki bizonyítványt – állapította meg az előadó.

Az Erdélyi Református Egyházkerület képviselőjében jelen lévő **Ballai Ferenc Zoltán** gazdasági előadótanácsos az erdélyi visszaszolgáltatási helyzetről szóló **Fehér Könyvet** mutatta be előadásában. Az 1993-as Európa tanácsi, a 2004-es NATO-, valamint a 2007-es uniós tagfelvétel nyomán a román hatóságok mindannyiszor látványos módon leállították a restitúciós folyamatot. Az integrációs bizonyítási kényszer megszűntével a bukaresti hatalom minden olyan eszközt felhasznál, amelynek adminisztratív és jogi úton történő bevetésével gyakorlatilag lehetetlenné teszi a visszaszolgáltatást. Kirívó negatív példaként említette a **gyulafehérvári Battyaneum** vitatott helyzetét. A különböző felekezetek, egykori oktatási szervezetek és karitatív szerepet ellátó egyházi intézmények ingatlanainak visszaszolgáltatását az állam minden lehetséges módon akadályozza. Végző soron ez tette szükségessé, hogy múlt év végén magyar történelmi egyházaink a Romániában akkreditált diplomatákkal szervezzenek találkozót **Bukarestben**, hogy mind a pozitív, mind a negatív példákat bemutassák. „A ▶

▶ restitúciós folyamat nem zárult le, és a végét sem látni” – vonta le következtetéseit a kolozsvári előadótanácsos.

Várszegi Asztrik pannonhalmi bencés főapát az áldatlan szlovákiai állapotokat az Oroszvárhoz tartozó Lónyay-kastély példájával szemléltette. Ugyanazon végrendelet alapján Ausztria jogállamként tiszteletben tartja a bencések tulajdonjogát, ezzel szemben a szlovák állam több mint hét évtized óta nem hajlandó visszaszolgáltatni a Szent Benedek-rendnek az elbitorolt ingatlanokat. Egyházi közösségeink másfél évtized óta Európát építik, a tolerancia, a tudás, a nyitottság, a szlovák–magyar megbékélés nemes ügyét szolgálják – ezért van szükségük tulajdonaikra.

Sobor Dávid és **Tárnok Balázs** felvidéki magyar jogászok arra hívták fel a figyelmet, hogy az 1945-ben meghozott, a magyarok és a németek kollektív bűnösségét kimondó **Benes-dekrétumok** mind a mai napig jogforrásként szolgálnak az igazságszolgáltatásban. Elfogadhatatlan, hogy a szlovák jog máig érvényes és működő részeként egy népcsoport bűnösségét kimondó jogszabályok az európai uniós jog részét képezzék – mondták. A hozzászólások rendjén **Gál Kinga** EP-képviselő, az Európai Néppárt alelnöke arra hívta fel a figyelmet, hogy egyre többen ábrándulnak ki az uniós intézményekből, mivel a '90-es évek változásai után az EU-s csatlakozás sem hozta meg a jogbiztonságot, va-

lamint a kisebbségi nemzeti közösségek jogainak a tiszteletben tartását. **Balczó Zoltán** EP-képviselő az Uniót kritizálva azt szorgalmazta, hogy a nemzetek közösségét rá kell bírni saját elveinek és értékeinek a betartására.

Zárszavában Tőkés László a konferencia főbb tanulságait fogalmazta meg, és azt indítványozta, hogy **ajánlásait** juttassák el a Petíciós Bizottsághoz.

A rendezvényre erdélyi képviselőnk meghívására egy közel harminc tagú látogatócsoport érkezett, akiket **Schöpflin György** fideszes, valamint **Cristian Preda** román néppárti képviselők egy, az Unió tevékenységét bemutató szeminárium keretében üdvözöltek. Magyar néppárti képviselőnk londoni éveinek tanulságaira hivatkozva arra mutatott rá, hogy mindmáig létezik egy Kelet-Közép-Európát és az ott lakókat másodrangúként kezelő magatartás, melynek tudatában kell lennünk, de ugyanakkor annak is, hogy mi is teljes jogú polgárai vagyunk az Uniónak. A román EP-képviselő az elmúlt hetek történéseire utalva – egyebek mellett – arról szőtt, hogy: „Számomra teljesen elfogadhatatlan, hogy forradalmi szerepéért kitüntetett kollégámtól állami kitüntetését visszavették. Ugyanezt a kitüntetést kaptam én is. Az én véleményemre azonban nem voltak kíváncsiak, amikor a szociáldemokrata politikusok erről szűk körben, belterjes módon döntöttek. Számomra Tőkés László továbbra is a Románia Csillaga érdemrend birtokosa.”

A DÉLVIDÉKIEKEL VALÓ SZOLIDARITÁS NEVÉBEN

Április 10-én, vasárnap délelőtt két egymást követő eseményen idézték fel Nagyváradon a délvidéki magyarság kálváriáját, főhajtással adózva az áldozatok emlékének. Előbb az újvárosi református templomban tartott igehirdetésen, majd az egyházkerületi székházban megejtett látlatnyitón. Az alkalmat az adta, hogy **a Keskenyúton Délvidéki Tragédiánk 1944-45 Alapítvány vándorkiállítására**, amely a délvidéki magyarság 70. évfordulóján, 2014-ben az Országházból indult útjára, s amely a Kárpát-medence több mint negyven helyszínén volt látható eleddig, legutóbb Temesváron

és Aradon, megérkezett a Körös-parti városba is.

Tőkés László európai parlamenti képviselő, a Királyhágómelléki Református Egyházkerület korábbi püspöke János evangéliuma 19. részének 25-27. verseire alapozva előbb a **szolidaritás** fogalmát járta körül prédikációjában, az értelmezések sokaságát a keresztyéni hit- és lélekközösség fundamentumára helyezve, hiszen a golgotai kereszt fényében mélyebb megvilágításba kerül az együvé tartozás ténye, valósága. A mindent összemosó globalizáció helyett az összetartó szeretet egyetemességét tapasztalhatjuk meg a krisztusi testvériségben és közösségben. „Add, hogy a világ tömeges sodródása ne szakíthasson ki bennünket családjainkból, népünkönkből, közösségünkönkből” – szölte az igehirdető fohásza, aki **az egyetemes embertestvériségtől a nemzeti együvé tartozásig** húzódo ívre fűzte fel megpróbáltatásunk tragikus példáit. A püspök felsorolta azokat a szolidaritási alkalmakat, amelyeket a kisebbségi sorban élő magyar nemzetrészek bátorítására szerveztek az utóbbi években munka- és harcoltársaival, léleklében elzarándokolva azokra a helyszínekre, ahol megnyomorgatták, üldözték és halálra adták embertársaikat, csak azért, mert magyarok voltak. A Délvidékről szólva még csak nem is olyan távoli az a múlt, lásd a ternerini fiatalok kálváriáját. Tőkés László felhívta a figyelmet: a gyászos események felidézésekor nem a sebek feltépése a cél, hanem a részvét kifejezése és az igazságtétel szükségességének hangoztatása. „Mert növeli, ki elfödi a bajt” – idézte Illyés Gyulát. ▶

➤ A **gyógyulás útja** a diagnózis kimondásával kezdődik, mert tudnunk kell, mi történt és minek nem szabad megtörténnie ismét.

Az ígéhirdetés után **Sándor Lajos** váradújvárosi lelkipásztor köszöntötte az egybegyűlteket és a vendégeket, majd **Matuska Márton** újvidéki újságíró, helytörténeti kutató vázolta azokat a múltbéli történéseket, amelyekről a Keskenyút Alapítvány kiállítására szól. A magyarokat rengeteg sérelem és tragédia érte a XX. században amiatt, hogy két világháború veszteseiként szigorúbbak elbánásban részesültek, mint a többi legyőzött ország népei. A ma Szerbiához tartozó Délvidéken például tudományosan kitervelt, módszeres **etnikai tisztogatás** zajlott a magyarok és más kisebbségek ellen 1944-45-ben, több tízezer nemzettársunkat egyszerűen legyilkoltak, százezret pedig elűldöztek szülőföldjéről a kommunisták, akik azokat a szerbeket sem kímélték, akik „nem keltek” Titóéknak. Egészen 1990-ig még beszélni sem lehetett a vérengzésekről, nemhogy kutatni a történeteket vagy emléket állítani az áldozatoknak. A kutató rövid összefoglalója csupán felvillantani tudta e kérdéskör bonyolultságát, amelynek diplomáciai vonzatai is csak növelik **hiányérzetünket**.

Az istentisztelet után a hívek egy része átvonult a templomból a Partiumi Keresztény Egyetemnek is otthont adó egyházkerületi székházba, amelynek emeleti aulájában megnyitották a **Délvidéki magyar golygata** című történeti tárlatot a Partiumi Magyar Művelődési Céh és Tótkés László EP-képviselő parlamenti irodája közös szervezésében **Sz. Horváth István**, a PMMC igazgatója köszöntötte az egybegyűlteket és az alapítvány képviselőit, akiknek nevében **Cseresyésné Kiss Magdolna** kuratóriumi elnök mutatta be röviden a kiállítás anyagát. Emlékeztetett: az 1944-45-ös délvidéki magyarirtás mindmáig nem szerves része a magyar történelemoktatásnak, Szerbiában is csak hős partizánokról szól a tanítás. Beszélt az elmaradt beismerésről,

feltárásról, bocsánatkérésről, tisztelgésről, rehabilitációról és kárpótlásról – a mindmáig húzódó léleknyomorító hiányérzetről. Az egyik pannón szereplő felirat például így igazít el: Csuróg, Zsablya és Mozsor teljes magyar és német lakosságát kollektíven háborús bűnösnek nyilvánították, s bár a civil szervezetek kitartó küzdelmének, a magyar állam és a helyi politikai erők határozott fellépésének köszönhetően 2014. október 30-án a szerb kormány hatálytalanította a magyarokat kollektív háborús bűnössé nyilvánító határozatokat, de a leszármazottaknak továbbra is egyénileg kell kérniük az áldozatok rehabilitálását...

Tótkés László mintegy végszóként jegyezte meg a Fekete-Körös menti magyarirtásokra utalva: „Ha valaki, a Bihar megyeiek át tudják érezni a délvidékiek gyászát.”

A tárlatnyitón **Thurzó Sándor József** bráncsaművész egy-egy Dankó János- és Bihari Sándor-szerzeményt játszva teremtett illő zenei háttérrel, az résztvevők pedig hozzájuthattak Matuska Márton dokumentumköteteihez és a vándorkiállítás minőségi katalógusához.

HOZZÁSZÓLÁSOK A TÖRÖKORSZÁGRÓL ÉS HEGYI-KARABAHRÓL SZÓLÓ STRASBOURGI VITÁHOZ

Az Európai Parlament áprilisi plenáris ülésének keretében – többek között – az EP **Törökországról** szóló országjelentését tűzték napirendre Strasbourgban. A külügyi témák között továbbá a dél-kaukázusi **Hegyi-Karabah** helyzetét is tárgyalták, **Federica Mogherini**, az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviseletjével. **Tótkés László** EP-képviselő mindkét témában írásbeli nyilatkozatot nyújtott be.

Amint erről már korábban is beszámoltunk, az Európai Parlament minden évben állásfoglalásban tárgyalja a Törökország által elért eredményeket a 2005-ben megkezdődött európai csatlakozási tárgyalások viszonylatában. Az **április 14-én** megszavazott dokumentum a török hatóságoknak a reformok iránti elkötelezettségét vizsgálja, valamint ezek végrehajtását az igazságszolgáltatás, a jogállamiság, az alapvető jogok és szabadságok terén. A demokrácia és a jogállamiság tiszteletben tartásának újbóli gyengülése láttán az EP további reformokra szólítja fel az ankarai kormányt, valamint hangsúlyozza, hogy a jószomszédi kapcsolatok is a tárgyalások és a bővítési folyamat lényeges elemét képezik.

Gazdasági, stratégiai elhelyezkedése és a régióban betöltött jelentős szerepe miatt Törökország az Unió **stratégiai partnere**, hangsúlyozza a jelentős, és külön kiemeli az ország fontosságát a menekült- és migrációs válság kezelésében. Mint ismeretes, 2015 novemberé-

ben lépett működésbe a **migrációs válság** kezelését célzó EU–Törökország közös cselekvési terv, amely egy kölcsönös vállalásokon és közös végrehajtáson alapuló együttműködési program részét képezi. Ezt követően idén március 20-án lépett hatályba a két fél között egy újabb migrációs egyezmény, amelynek értelmében a Törökországból Görögországba illegálisan érkező migránsok mindegyikét visszaküldenék. Az egyezmény arra is kitér, hogy az EU-nak minden egyes visszafogadott szíriai állampolgárért cserébe be kell majd fogadnia egy szíriai menekültet, közvetlenül Törökországból.

Az EP-jelentéshez erdélyi képviselők is számos módosító indítványt nyújtott be, melyeket a külügyi bizottságnak (AFET) a vitát megelőző márciusi ülésén a különböző politikai csoportok csaknem egyöntetűen támogattak. Képviselőnk módosítói főképpen az **emberi jogokra** irányultak, többek között a vélemény, a gyülekezés és az egyesülés szabadságára, elítélve az újságírókkal szembeni verbális és fizikai támadásokat, amelyek öncenzúrához vezetnek. Képviselőnk továbbá a **kurd kérdés** békés megoldását is sürgette, és felszólította a török hatóságokat, hogy a kurd etnikai kisebbség kulturális, szociális és politikai jogait biztosítsák, a kurd civil társadalmat pedig ne „kriminalizálják”. Tekintettel a jószomszédi kapcsolatok fontosságára, említésre méltó, hogy az az erdélyi képviselőnk által megfogalmazott módosító indítvány is bekerült a szövegbe, amely az **örmény népiirtás** megindításának századik évfordulójáról szóló 2015. április 15-i állásfoglalásra hi-

vatkozik. Amint az köztudott, a modern Törökország a mai napig tagadja az örmény genocídium történelmi tényét. Ebben az ügyben, a török–örmény történelmi megbékélés érdekében Tőkés László is következetesen szót emel. A mai napon elfogadott határozat azt is hangsúlyozza, hogy az EU és a Törökország közötti migrációval kapcsolatos együttműködést nem szabad a tárgyalási folyamat feltételrendszeréhez kötni. Ezt a gondolatot írásbeli hozzászólásában képviselőnk külön is kiemelte.

Hegyi-Karabah helyzetét azért tűzték az EP áprilisi plenárisának napirendjére, mert a hónap elején ismét újabb, szokatlan heveségű **tűzpárbaj** robbant ki az **azeri** és az **örmény** fegyveres erők között. A felek kölcsönösen egymást vádolják a harcok elindításával. Az Európai Unió nagy figyelemmel kíséri a dél-kaukázusi fejleményeket, különös tekintettel a térség stratégiai fontosságára, valamint a régió ún. befagyott konfliktusaiban döntő szerepet játszó orosz befolyásra. Közel két évtizede az Európai Unió partnerségi és együttműködési megállapodást írt alá **Örményországgal** és **Azerbajdzsánnal**, azzal a céllal, hogy politikai párbeszéd révén ezen országokban a demokrácia és a jogállamiság megerősödjön, valamint hogy a térség biztonságát megszilárdítsák, és a két kaukázusi nép megbékélését elősegítsék. Hozzászólásában képviselőnk hangsúlyozta, hogy mindkét félnek tiszteletben kell tartania az Unióval kötött társulási szerződésbe foglalt vállalásokat.

A BRÜSSZELI AUTONÓMIÁKONFERENCIÁRÓL

Április 19-én az Európai Parlament brüsszeli székhelyén **Tőkés László**, az Emberi Jogi Albizottság (DROI) alelnöke szervezésében **Autonómia és stabilitás** címmel konferenciára került sor. A rendezvényt moderáló **Szilágyi Zsolt**, Tőkés László munkatársa az autonómiát az ebben érintett térségek stabilitása garanciájának nevezte, és azt emelte ki, hogy amint a néppárti és szocialista, az Európai Szabad Szövetséghez (EFA) tartozó és liberális előadók, valamint más résztvevők együttes jelenléte is tanúsítja, itt egy pártok fölötti ügyről van szó, éppen ezért a demokráciát a

különböző pártideológiákon felülemelkedve kell az autonómia irányába szélesíteni.

Megnyitó beszédében erdélyi képviselőnk rámutatott, hogy az őshonos nemzeti kisebbségek ügye méltánytalan módon szorul háttérbe az Unióban, hiszen a lélekszámuk a tagországok összlakosságának mintegy 9-10%-át teszi ki, ami körülbelül kétszeresét jelenti a minigránsok számának. Éppen ezért üdvözlésre méltó, hogy az **Európai Néppárt** a kisebbségek ügyét egyre határozottabban felvállalja, amint ezt tavaly áprilisban is tette egy kisebbségvédelmi szakmai konferencia megszervezése által. A mai rendezvény folytatása kíván lenni amannak, és „a kisebbségekhez tartozó személyek” egyéni jogaitól a kisebbségi kollektív jogok, a közösségi önrendelkezés irányába jelent továbblépést – hangsúlyozta Tőkés László.

Gál Kinga fideszes képviselő, az Európai Néppárt alelnöke előadásában „kettős mérce” alkalmazásának nevezte az EU azon eljárását, hogy miközben a csatlakozni kívánó országoktól megköveteli az Európa Tanács Kisebbségi Keretegyezményének és Nyelvi Chártájának a betartását, ezzel szemben saját tagállamaitól nem követeli meg ugyanezt. A helyes út az volna, hogyha az Unió teljes egészében átvonná az ET kisebbségvédelmi joganyagát – ezt azonban mind ez ideig nem sikerült elérni. „Az ajtó résnyire nyitva áll, s ha valódi változást akarunk, ezt a rést kell szélesebbre nyitnunk” – zárta beszédét az erdélyi származású képviselőnk.

Hannu Takkula finn liberális képviselő már előző

leg, a reggeli szeminárium keretében találkozott azzal az **erdélyi/partiumi látogatócsoporttal**, mely brüsszeli útja alkalmával az autonómiakonferencián is részt vett. Hozzászólásában az autonómiát a társadalmi jólét egyik fontos eszközének nevezte, személyes hangon szólítva meg a vendégeket: „Erdélyi magyarok, én magam is támogatom autonómiatörekvéseiteket, mert hiszen mi, finnek saját országunkban az autonómia révén sikerrel biztosítottuk a svédok és a lappok számára a megmaradást, a fejlődést és a jólétet.”

Andreas Gross, az Európa Tanács parlamenti közgyűlésének egykori tagja s az autonómiák pozitív tapasztalatairól szóló, 2003-as ET-jelentés szerzője azon meggyőződését fejezte ki, hogy a legnagyobb stabilitást és biztonságot az jelenti, ha mindenki otthon érzi magát Európában. Ez viszont attól függ, hogy szabadnak érzik-e magukat az Unió polgárai. A szabadság azt is jelenti, hogy jogunk van dönteni, és részt veszünk a közösségünkéről szóló döntések meghozatalában. A svájci politikus **„a polgárok Európáját”** szeretné megvalósítani, amelyben nem a tagállamok kormányai, hanem az Unió polgárai döntenek az EU alaptörvényeiről. Egy közös alkotmánnyal megerősített, **föderális Európát** kívánok – mondotta –, amely az egyéni jogok kiterjesztése által képes „demokratizálni a demokráciát”. Az erdélyi magyarok jogainak a kivívása a Románia összes polgárának kijáró jogok rendjébe illeszkedik, ilyen értelemben pedig az egész román társadalom közérdeke. „Nem kisebbségvédelemre van szükség, hanem a döntések meghozatalában való részvétel lehetőségére. Ez a hatalom pozitív értelmezése” – hangsúlyozta Andreas Gross.

A svájci ET-jelentéstévő előadását követően **Izsák Balázs**, a Székely Nemzeti Tanács elnöke rajzolt nyomasztó képet az erdélyi székely autonómiatörekvéseket övező ellenséges viszonyokról. **Romániában** még mindig működik a politikai rendőrség – indította előadását –, konkrét tényszerűséggel mutatva be, hogy a román hatóságok különféle adminisztratív eszközökkel, legutóbb pedig tömeges számban kirótt pénzbüntetésekkel miként próbálják megfélemlíteni azokat, akik békés, demokratikus úton igyekeznek érvényt szerezni jogaiknak, és vállalják az autonómia melletti kiállást. A **Székely Szabadság Napjának** megünneplése miatt kiosztott több mint száz pénzbüntetés is azt bizonyítja, hogy míg a többségi románok számára a szabad tüntetés joga biztosított, addig a magyarokkal szemben az egykori Securitate tilalmi módszereit alkalmazzák. Ameddig szabadlábban vagyunk, alapvető jogainkért továbbra is kiállunk, és az asszimiláció ellen, saját jogainkért tüntetni fogunk – zárta beszédét az SZNT elnöke.

Kalmár Ferenc, a Magyarország szomszédságpolitikájáért felelős külügyminisztériumi megbízott – akkori ET-közgyűlési tagként – 2014-ben az európai őshonos nemzeti kisebbségekről írt nagy visszhangot kiváltó jelentést. Az erdélyi származású politikus beszédét a „kisebbségek” fogalom meghatározásának kérdéskörével kezdte. Integratív, befogadó jellegű definíciót fogadott el az Európa Tanács, ami a jogérvényesítés során alkalmazott hivatkozások szempontjából rendkívül fontos. A magyar politikus az utódállamok által előszeretettel használt kettős mércéről beszélt. Így például miköz-

ben **Szlovákiában** a kollektív bűnösség még mindig a jogrendszer szerves részét képezi, ugyanakkor a kollektív jogokról hallani sem akarnak. **Románia** egységes nemzetállami minőségében tagadja a magyarok jogait, ugyanakkor nyíltan Moldova bekebelezésére törekszik. A kettős mércének véget kell vetni – vonta le a következtetést Kalmár Ferenc.

Jordi Sebastia, az Európai Szabad Szövetség (EFA) képviselője, a Kisebbségi Frakcióközi Munkacsoport (Minority Intergroup) alelnöke saját politikai csoportjáról beszélve azt mondta, hogy az EFA elsőrendű értéke az önrendelkezés, éppen ezért ha békés és demokratikus módon valósul meg, a határok megváltoztatása sem tabu számukra. Az autonómia ugyanakkor egy megoldás arra, hogy tudomásul vegyül a valóságot. Az önrendelkezés csupán akkor lehet teljes, ha a kiharcolt döntési hatáskörök mellé anyagi alap is társul. Példaként Baszkföldet említette, ahol a saját adók és önálló pénzgazdálkodás képezi az önkormányzás alapját.

Katalán szövetségesehez kapcsolódva, **Günther Dauwen**, az EFA flamand igazgatója, a legutóbbi Szé-

kely Szabadság Napjának jeles vendége szintén az erdélyi magyarság autonómiája mellett foglalt állást. A demokrácia korszerű értelmezése szerint, amennyiben a polgárok önrendelkezést, föderalizmust vagy éppen függetlenséget akarnak – azt legitim törekvés-ként kell elfogadni.

Szili Katalin határon túli autonómiaügyekért felelős miniszterelnöki megbízott írásbeli üzenetét **Mile Balázs** kabinetvezető tolmácsolta, a magyar kormány támogatásáról biztosítva a külföldi magyar közösségek önrendelkezési törekvéseit.

Ugyanezen a napon Gál Kinga képviselő meghívására egy magyarországi látogatócsoport is Brüsszelben tartózkodott, és eljött a konferenciára. A csoport vezetőjeként **Csöti György**, a budapesti Kisebbségi Jogvédő Intézet igazgatója felszólalásában a Trianon által szétszabdalt magyarság megmaradásának alapvető feltételeként szövegezte az autonómiáról, a Kárpát-medencei Magyar Autonómiatanács magvas brüsszeli nyilatkozatát idézve. „A Kárpát-medencei magyarság kérdése **európai ügy**, az Unió stabilitásának kérdése is egyben” – hangoztatta az Országgyűlés volt képviselője.

A kérdések rendjén **Balogh János** és **Moldován Lajos Gellért**, az Erdélyi Magyar Néppárt nagyszalontai, illetve nagyváradi elnökei kérték ki Andreas Gross véle-

► ményét arra nézve, hogy egy föderális Románia miként szolgálhatná a **magyar–román kérdés** megoldását, illetve hogy a románok közt miként lehetne **partnereket** szerezni az autonómia megvalósításához. Az ET volt jelentéstévője azt tartotta fontosnak, hogy a román politikusok elutasító magatartása ellenére a többségi társadalom tagjaival kell párbeszédre törekedni, és velük együtt kell az egész romániai társadalom számára előnyös megoldásokat keresni. „A föderalizmus a döntésben való részvétel által integrálja a nemzeti és a regionális közösségeket, éppen ezért meggyőződéses föderalista vagyok, még akkor is, hogyha a centralizáció európai betegség” – jelentette ki a svájci politikus.

Zárszavában Tőkés László rámutatott, hogy a Gross-jelentés szellemében az általa vezetett Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács partnerszervezetével, az SZNT-vel együtt a románokkal való **egyvetértésben** és a velük való **megegyezés** alapján kívánja megvalósítani az erdélyi magyar közösség több szintű autonómia-rendszerét. Mivel azonban Romániában túlnyomórészt még mindig a **Ceaușescu -korzsak** magyarellenes asszimilációs politikája dominál, és a román politikai életben alig lehetséges partnerekre találni – közösségi önrendelkezésünk ügyének **nemzetköziesítése** útján próbálják elérni céljaikat. „Autonómiaharcunkhoz nemzetközi segítségre és szövetségesekre van szükségünk, éppen ezért továbbra is a nemzetközi fórumokon és itt, az Európai Parlamentben folytatjuk jogos ügyünk képviselétét” – zárta szavait és a tanácskozást erdélyi képviselőnk.

lyi Magyar Nemzeti Tanács partnerszervezetével, az SZNT-vel együtt a románokkal való **egyvetértésben** és a velük való **megegyezés** alapján kívánja megvalósítani az erdélyi magyar közösség több szintű autonómia-rendszerét. Mivel azonban Romániában túlnyomórészt még mindig a **Ceaușescu -korzsak** magyarellenes asszimilációs politikája dominál, és a román politikai életben alig lehetséges partnerekre találni – közösségi önrendelkezésünk ügyének **nemzetköziesítése** útján próbálják elérni céljaikat. „Autonómiaharcunkhoz nemzetközi segítségre és szövetségesekre van szükségünk, éppen ezért továbbra is a nemzetközi fórumokon és itt, az Európai Parlamentben folytatjuk jogos ügyünk képviselétét” – zárta szavait és a tanácskozást erdélyi képviselőnk.

AUTONÓMIA ÉS STABILITÁS – MAGYAR SZEMSZÖGBŐL

Múlt év áprilisában tartalmas és ígéretes kisebbségvédelmi konferenciára került sor az Európai Parlamentben, a néppárti frakció szervezésében. Mi, Magyarországon kívül élő magyarok különösképpen annak örvendtünk, hogy végre az **Európai Néppárt** is hangsúlyosan felvállalja az őshonos nemzeti kisebbségek ügyét, mely általában véve háttérbe szorul az uniós politikában. Pedig ez a kérdéskör akár egyik **politikai prioritása** is lehetne az Uniónak, hiszen a hagyományos kisebbségek mintegy 9–10%-át teszik ki lakosságának, 40–50 millió lélekszámuk pedig körülbelül kétszerese a migránsok számának. Ennek megfelelően, a konferencia záródokumentumának számító hivatalos levélben fejeztük ki igényünket aziránt, hogy az Európai Néppárt egy **uniós kerettörvényt** kezdeményezzen az őshonos nemzeti kisebbségek védelmében.

leti kezelését jelenti a kisebbségek valós problémáinak, és legfeljebb lassítani képes rohamos identitásvesztésüket és drámai pusztulásukat.

Megítélésünk szerint a „politikai korrektség” kalodájába szorított, liberális individuális jogfelfogás nem hozhat megoldást nemzeti/etnikai kisebbségeink létbevágó kérdéseire, hanem egyedül a **kollektív jogok**, a **közöségi önrendelkezés** jelenthet kiutat számukra. Ebben a tekintetben még csak arra sincs szükség, hogy újból feltaláljuk a spanyolviaszt, hiszen az **Európa Tanács** mértékadó dokumentumai, köztük a Keretegyezmény a Nemzeti Kisebbségek Védelméről és a Regionális vagy Kisebbségi Nyelvek Európai Chartája, továbbá a 1993/1201. ajánlás és a **Gross-jelentés**en alapuló 2003/1334. határozat, valamint a **Kalmár-jelentés**en alapuló 2014/1985. határozat már kellőképpen kitépték az utat ebbe az irányba. Andreas Gross hivatkozott jelentése már címében is megfogalmazza az **autonómia** és **stabilitás** közötti szoros összefüggést, amikor is „az autonóm régiók pozitív tapasztalatairól, mint az európai konfliktusmegoldás ihletforrásáról” értekezik.

Magyar vonatkozásban a közösségi kisebbségvédelem kérdése – ha lehet – még égetőbb, hiszen az Európai Unió legnépesebb, féltucatnyi országban szétszóródott nemzeti kisebbségről van szó. Közel száz éve tartó kisebbségi állapotunk mára oda vezetett, hogy rövidebb vagy hosszabb távon egyes, Magyarországgal határos országokban már a pusztaság létünk is veszélyben forog. A romániai **Erdélyben** például száz évvel ezelőtt még a lakosság 45%-a tartozott a magyar, német és más kisebbségekhez, a magyarok számaránya pedig ezen belül 33% volt – ezzel szemben azonban, az azóta tartó román kisebbségellenes politikának tulajdoníthatóan, mára már ez az arány csekély 20% alá süllyedt. Ezzel együtt **Szlovákiában, Szerbiában és Ukrajnában** – hogy csak a legnépesebb közösségeinket említsem – a helyzet hasonlóképpen katasztrofális. Hogyha valamely gyökeres fordulat nem áll be, belátható időn belül a Kárpát-medence országainak kivesző etnikai kisebbségei sorába kerül a magyar. ►

Mostani konferenciánk az előbbinél is tovább szeretne lépni a kisebbségvédelem terén. Meggyőződésünk ugyanis, hogy a diszkrimináció tilalmának minimalista európai elve, illetve „a nemzeti kisebbségekhez tartozó személyek” egyéni emberi jogainak a védelme csak felü-

➤ Bizton állíthatjuk, hogy terhes múltunk és a jelenben is tovább tartó, kedvezőtlen nemzeti-etnikai folyamatok következményeképpen fennálló, válságos helyzetünk orvoslására és megoldására csakis az Andreas Gross-féle **autonómiaalapú konfliktuskezelés** mutatkozik alkalmasnak és nyújthat számunkra reális esélyt. A **Kárpát-medencei Magyar Autonómia Tanács** (KMAT) – melynek elnöke vagyok – 2004-ben éppen ebből a megfontolásból jött létre, a Magyarországgal határos nemzeti közösségeink autonómia törekvéseinek demokratikus eszközökkel való, egységes képviselése céljából. Ezen törekvésünkben természetesen messzemenően tiszteletben tartjuk azon országok területi integritását, amelyekben élünk, továbbá a Gross-jelentés azon alapelveinek is eleget kívánunk tenni, melynek értelmében a kívánt **autonómiának** a központi kormány és az érdekelt autonóm entitás közötti megállapodáson kell nyugodnia. 2008-ban a KMAT éppen ezen elvek alapján fordult a bukaresti csúcstalálkozó alkalmával a **NATO-hoz** és annak tagországoihoz, hogy Kelet-Közép-Európa és a Balkán stabilitása és biztonsága érdekében támogassák a szülőföldjükön megmaradni kívánó, őshonos magyar közösségek demokratikus autonómia törekvéseit, a többségi államaikkal való viszonyuk békés rendezése keretében.

Úgy tűnik, hogy az **EU-ba igyekvő** Szerbiában valós politikai szándék mutatkozik a kisebbségi autonómia biztosítására. Szomorú és sajnálatos azonban az, hogy **EU-tagállami** voltuk ellenére Románia és Szlovákia számára továbbra is „vörös posztó” a magyar kisebbségi önrendelkezés, sőt mi több, a román nemzetállam „nemzetbiztonsági kockázatként” tekint a magyar kulturális, illetve a székely-magyar területi autonómiára, és a Ceaușescu-diktatúra emlékét idéző hadjáratot folytat az autonomisták tábora ellen.

A román politikai osztály – pártállástól függetlenül – olyan fokú **magyarellenes kurzust** folytat a jelenben is, melyet az **Egyesült Államok** külügyminisztériumának éves emberi jogi országjelentése is szóvá tesz, és amely a román–magyar megegyezést szinte teljesen ellehetleníti.

A magunk mögött hagyott balkáni háború közvetett figyelmeztetés arra nézve, hogy az Európai Unión belül és annak szomszédságában békés tárgyalások és kölcsönös megegyezések útján keressük az etnikai–kisebbségi ellentétek megoldásának útját. Ezen a téren mind a volt kommunista országokban, mind európai viszonylatban **szemlélet- és rendszerváltozásra** van szükség.

Önvédelmi harcunkban és demokratikus kisebbségpolitikai törekvésünkben számítani szeretnénk az **Európai Közösség** – az Európa Tanács és az Európai Unió – támogató közreműködésére. Európai identitásunk, hagyományaink és értékeink mostani önvédelmi küzdelemben földrésznünk őshonos nemzetének és kisebbségi nemzeti közösségeinek az érdekei minden bizonnyal teljes mértékben egybeesnek.

Brüsszel, 2016. április 19.

Tőkés László
EP-képviselő

AZ ÉSZAK-KOREAI HELYZET TOVÁBBRA IS AGGASZTÓ

2016. április 20-án, Brüsszelben az Európai Parlament Emberi Jogi Albizottsága (DROI) **Tőkés László** alelnök kezdeményezésére az észak-koreai emberi jogi helyzet tárgyában szervezett közmeghallgatást.

A rendezvény meghívott előadói **Veronika Bilkova**, a prágai Nemzetközi Kapcsolatok Intézetének kutatója, **Ramón Pacheco Pardo**, a londoni King's College előadótanára és **Silvia Caterini** civil szervezeti vezető voltak. A Koreai Köztársaságot (Dél-Koreát) **Lee Jung-hoon** emberi jogi nagykövet, az Európai Unió Külügyi Szolgálatát (EKSZ) pedig **Julian Wilson**, kelet-ázsiai ügyekben illetékes osztályvezető képviselte.

A tanácskozáson elnöklő Tőkés László megnyitó beszédében arra emlékeztetett, hogy az **Egyesült Nemzetek Szervezete (ENSZ)** vizsgálóbizottságának 2014-ben közzétett jelentése szerint Észak-Koreában rendszeresen, széles körben és súlyos mértékben megsértik az emberi jogokat, és a feltárt jogsértések – számos esetben – állampolitikai alapon elkövetett, **emberiség elleni bűncselekménynek** minősülnek. Az átfogó dokumentum – többek között – azt is előírta, hogy a rezsím vezetőit, köztük az ország élén álló **Kim Dzsong Unt** is állítsák a Nemzetközi Büntetőbíróság elé. Ezen magas szintű nemzetközi fellépés összefüggésében került sor a mai bizottsági eszmecse-

rére, hiszen az Európai Unió mindig is fontos szerepet vállalt az ENSZ által megfogalmazott, az emberi jogok megerősítésére irányuló kezdeményezésekben – mondta Tőkés László.

Mint ismeretes, áprilisban az észak-koreai rezsím újabb rakétakísérletet hajtott végre, a térség stabilitását veszélyeztetve ezáltal. Ezt figyelembe véve nemzet-

► közti szövetségeseivel együtt az Uniónak az eddigieknél is aktívabb és konstruktívabb szerepet kell vállalnia a helyzet kezelésében, annak megfelelően, hogy az Európai Parlament januárban határozati úton szólította fel a Koreai Népi Demokratikus Köztársaságot (KNDK) nukleáris programja leállítására, valamint arra kérte fel **Federica Mogherinit**, az EKSZ alelnökét, hogy az emberi jogok helyzetét a Koreai-félszigeten az uniós politika kiemelt kérdéseként kezelje – szorgalmazta európai képviselőnk.

Veronika Bilkova az Észak-Korea elszámoltathatóságát szolgáló, a nemzetközi közösség által kidolgozott mechanizmusokról nyújtott tényszerű összefoglalót. Az ENSZ-vizsgálóbizottság jelentése nyomán a kérdés különleges fontosságot nyert, hiszen kimondja, hogy emberiség ellen elkövetett bűntettek terhelik az észak-koreai rezsimit, azok elkövetőit pedig a Nemzetközi Büntetőbíróság elé kell állítani. Pozitív fejleménynek minősítette, hogy az utóbbi időben a kommunista Korea egyre inkább hajlik az ENSZ-szel való tárgyalásra. Bár az eddig bevetett politikai eszközök nem voltak eléggé hatékonyak, ezeket mégsem szabad alulértékelniük. Intézkedéseinknek továbbra is Észak-Korea népének megsegítését kell szolgálniuk, és ebben a **felelősségre vonás** döntő szerepet tölt be – hangsúlyozta.

Ramon Pacheco Pardo nagyra értékelte, hogy a Koreai-félszigeten évtizedek óta fennálló feszültség kezelésében az EU egyedülálló szerepet tölt be. Éppen ezért fontos, hogy segítségnyújtási programját továbbra is fenntartsa, és a térségben tevékenykedő nemzetközi szereplőket koordinálja. Megfelelő **politikai párbeszédre** van szükség az emberi jogi helyzet javítása érdekében, de ugyanakkor a **bizalomépítés** is rendkívül fontos, hiszen Észak-Korea elszigeteltségét csupán így lehet fokozatosan feloldani – mutatott rá a szakértő.

„Észak-Korea a világ legelszigeteltőbb országa. Akik életüket kockáztatva kijutnak belőle, mind bátor emberek. Szenvedéseikről a külvilág egyedül tanúvallomásaik

révén szerez tudomást, a valóságot bemutató fényképek és videofelvételek nem léteznek. Ezzel szemben Észak-Korea esete mégis elkerüli a világ figyelmét” – kezdte előadását az emberi jogok dél-koreai nagykövete, majd így folytatta: „A rezsim által kifejlesztett **atomprogram** és **az emberi jogok megsértése** kéz a kézben járnak. Míg az előző kifelé irányuló fenyegetés, az utóbbi befelé, a nép ellen gyakorolt terror fenntartására irányul.” Arra kérte az Európai Parlamentet, hogy továbbra is gyakoroljon nyomást az országra, mert a KNDK hosszú ideje most először mutatja jelét annak, hogy a kommunista nomenklatura torkig van az életét megkeserítő szankciókkal.

Az **EKSZ képviselője** arról biztosította az eszmecsere résztvevőit, hogy az EU elkötelezett az észak-koreai nép emberi jogai iránt, küzd a jogsértések ellen, és az ENSZ minden olyan kezdeményezését támogatja, mely hozzájárul a KNDK-ra gyakorolt **diplomáciai nyomás** fokozásához. Bár a phenjani rezsim legutóbbi atomrobbantási kísérlete nem sok bizakodásra ad okot, a globális front egységes, és a nemzetközi szereplők egyre inkább összetartanak. Az EU továbbra is fenntartja a párbeszédet, valamint segítségnyújtási programját. Bármilyen változás is lenne Észak-Koreában, Kínának kulcsszerepe volna ebben, és az EU-nak is ehhez kell igazítania fellépését – mondotta.

Zárszávában Tőkés László felidézte, hogy röviddel csúfos bukása előtt **Ceausescu** volt román diktátor is atomfegyver hadrendbe állítására törekedett. A kommunizmus a világ utolsó totalitárius rendszere, mely „túlélte önmagát”. Elfogadhatatlan, hogy az ENSZ Biztonsági Tanácsában, az egykori szovjet birodalom utódként **Oroszország**, valamint a kommunista **Kína** cinkos módon Észak-Korea pártját fogják. Az Európai Uniónak határozottan fel kell lépnie a totalitárius hatalmi rendszerek ellen, az észak-koreai kommunista diktatúra elleni küzdelmében pedig kulcsszerepet játszó partnere Dél-Korea – vonta le következtetéseit az ülés elnöke.

A HEGYI-KARABAHAI HELYZETRŐL AZ EURÓPAI PARLAMENTBEN

2016. április 26-án **Tőkés László** EP-képviselő **Tatoul Markarian** örmény nagykövetet fogadta brüsszeli irodájában. A találkozón a nagykövet beszámolt a dél-kaukázusi **Hegyi-Karabah** helyzetéről, ahol a húsz éve tartó tűzszünetet megszakítva, április elején az azeri és örmény fegyveres erők között súlyos összecsapá-

sok robbantak ki, és a konfliktusos helyzet azóta sem rendeződött. A találkozón alkalom nyílt az Európai Unió és Örményország közötti kapcsolatok átbeszélésére, különös tekintettel arra, hogy az EP Külügyi Bizottsága (AFET) legutóbb erdélyi képviselőnket nevezte ki az örmény országjelentés riportórének.

Amint arról korábban is beszámoltunk, az EP különböző fórumain Tőkés képviselő rendszeresen megszólal a testvéri örmény nép ügyében. Legutóbb azt sikerült elérnie, hogy az EP Törökországról szóló, áprilisban elfogadott éves jelentésébe befoglalják az 1915-ben végrehajtott **örmény népirtásra** való hivatkozást, szemben a török állásponttal, mely a genocídium tényét mindmáig tagadja. Az ügy iránt tanúsított elkötelezettségének elismeréseképpen Markarian nagykövet az Örmény Nemzeti Parlament elismerő oklevelét nyújtotta át képviselőnknek. ►

Az örmény parlament oklevele

➤ A nagykövet megítélése szerint a térség stratégiai fontosságára való tekintettel a hegyi-karabahi konfliktust komolyan kell venni, hiszen ez esetben nem csupán a Dél-Kaukázus stabilitása forog kockán, hanem Európa biztonságát is veszély fenyegeti. Az Uniónak továbbra is vezető szerepet kell vállalnia a helyzet megoldásában, annak érdekében, hogy békés és a nemzetközi elveken alapuló, tartós megoldás szülessék a két ország között. Bár kölcsönös kompromisszumokra mindkét fél részéről szükség van, Hegyi-Karabah **önrendelkezési jogát** viszont mindenképpen tiszteletben kell tartani – mondta a nagykövet.

Tőkés László köszönetet mondott az elismerésért, és kifejezte azon szándékát, hogy jelentéstevő minőségében az EU és Örményország közötti együttműködés erősítésére és elmélyítésére fog törekedni. Annak ellenére, hogy 2013 őszén az ország az orosz érdekeltségű Eurázsiai Gazdasági Unióhoz csatlakozott, az **Európai Unióhoz** való közeledés útját nem szabad feladnia, hiszen a **keresztény Örményországot** egész történelme és a kontinens országaiban élő népes diaszpóra-közössége is Európához kapcsolják.

Ugyanezen a napon erdélyi képviselőnk **örmény civil**

szervezetek képviselőivel is találkozott. Megbeszélésük középpontjában szintén a karabahi helyzet, illetve a kiújuló azeri–örmény konfrontáció állott. Markarian nagykövet véleményével összhangban, ők is az azeri oldalt tették felelőssé a harcok kirobbanásáért, az Unió fokozott részvételét igényelve a válság megoldása érdekében. **Larisa Minasyan**, a Nyitott Társadalom Alapítványok (Open Society Foundations) jereváni irodájának vezetője az országában egyre erősödő, fiatal és kreatív civil társadalmat méltatta, mely hiteles partnere lehet Európának. Ők jelentik azt az erőt, amely a fennálló gazdasági, politikai és szociális kihívásokat kezelni képes, és eredményesen léphet fel a korrupcióval szemben, valamint az alapvető jogok és médiaszabadság védelmében. A civilek a társadalom **demokratikus átalakítása** mellett az **orosz függőség** csökkentését is elengedhetetlenül fontosnak tartották, hiszen – véleményük szerint – még a karabahi viszály fenntartásának hátterében is Oroszország található. Az európai jövő felépítése, illetve az európai csatlakozás, amely mellett mind az EU, mind Örményország elkötelezték magukat, csakis ezen két követelmény teljesülésével valósítható meg – fejezték ki meggyőződésüket az örményországi civilek.

FEL KELL LÉPNI A NORVÉGIÁBAN TAPASZTALHATÓ CSALÁDROMBOLÓ ÉS KERESZTÉNYELLENES TÚLKAPÁSOKKAL SZEMBEN

Az Európai Parlament április 27-i brüsszeli plenáris ülésén – egyebek mellett – a gyermekek mindenképp főlött álló érdekének határokon átnyúló védelme szerepelt napirenden. Éles ellentétben ezzel, európai parlamenti képviselők egy népes csoportja, **Daniel Buda** néppárti képviselő kezdeményezésére, a norvég gyermekvédelmi szolgálat által a **Bodnariu-házaspártól** elvett román gyermekek ügyének, illetve a világszerte nagy megütközést keltő norvég gyermekvédelmi gyakorlatnak a napirendre tűzését indítványozta.

Késő esti parlamenti felszólalásában **Tőkés László** néppárti képviselő is kapcsolódott azokhoz, akik odahaza, Romániában és világszerte különféle megmozdulásokon és aláírásgyűjtéssel tiltakoznak **Marius Bodnariu** és norvég felesége öt kiskorú gyermekének a családból való embertelen kiszakítása és gyámszülői felügyelet alá helyezése ellen.

Emlékeztet, hogy **gyermekvédelmi okokra** való hivatkozással, múlt év novemberében a norvég gyámszolgálat – a **Barnevernet** – mondvacsínált okok miatt, egyoldalúan „nevelésre alkalmatlannak” minősítette a Bodnariu házaspárt, és a szülői jogokat, valamint a magánélet szentségét durván megsértve, egyik napról a másikra, erőnek erejével elvette tőlük gyermekeiket, és idegen családoknál helyezte el őket.

A botrányos ügy azóta tovább dagad. A januári tüntetések alkalmával szerte **Romániában** és azon belül **Erdélyben** is jelentős tömegek tiltakoztak a rosszul felfogott gyermekvédelem okán alkalmazott drákói hatósági intézkedése ellen, melyek rendjén valóságos titkosszolgálati módszerekkel, a szülők beleegyezése

nélkül hallgatták ki a jóhiszemű kiskorú gyermekeket, majd „**vallási radikalizmus**” és **testi fenyegetés** alkalmazásának vádjával „kobozták el” tőlük kicsinyeiket – köztük az alig négyhónapos kisfiukat, akit édesanyja még szoptatott. A közfelháborodás **Románia** közméltóságait is megszólalásra készítette. A román diplomácia azóta is a Bodnariu család egyesítésén fáradozik. A BBC tájékoztatása szerint közel kétszáz norvég szakember is **nyílt levélben** panaszolta be az illetékes miniszternek a Barnevernet „diszfunkcionális szervezetét”. **Csehország** érintettsége okán **Milos Zeman** államelnök egyenesen „náci rendszerhez” hasonlította a norvégiai gyermekvédelmi szisztémát.

Felszólalásában erdélyi képviselőnk messzemenő együttérzését fejezte ki a saját gyermekeiktől megfosztott szülők iránt, és arra szólította fel az Európai Parlamentet, hogy lépjen fel a Norvégiában tapasztalható **családromboló** és **keresztényellenes túlkapásokkal** szemben, valamint járjon közben a Bodnariu család teljes újraegyesítése érdekében.

FELSZÓLALÁS

A NORVÉGIAI BODNARIU-CSALÁD ÜGYÉBEN

Tavaly november óta a román **Marius Bodnariu** Norvégiában élő népes családjának a kálváriája vet nagy hullámokat a romániai és a nemzetközi közvéleményben. Az inkvizíciós eszközökhöz folyamodó norvég gyermekvédelmi szolgálat, a **Barnevernet** „nevelésre alkalmatlannak” minősítette az öt gyermekét vallásos és erkölcsös szellemben nevelő házaspárt, erőnek erejével elvették tőlük és gyámszülők gondozásába helyezték őket.

Egészen nyilvánvaló, hogy a rosszul felfogott **gyermekvédelem okán** a norvég gyámügyi hatóság visszaélt hatalmával, durván megsértve **a szülői jogokat**

és **a magánélet szentségét**. Brutális módon szétszakított egy Családot, mely Isten ajándékának tekinti a gyermekáldást.

Más hasonló eseteket is szem előtt tartva: az Európai Parlament lépjen fel a Norvégiában tapasztalható **családromboló** és **keresztényellenes túlkapásokkal** szemben, konkrét módon pedig járjon közben a Bodnariu család teljes újraegyesítése érdekében!

Brüsszel, 2016. április 27.

Tőkés László
EP-képviselő

MÁJUSI ESEMÉNYNAPTÁR

2016. május 1. • Nagyvárad, olaszi református templom

Anyák napi hálaadó istentisztelet

Idén történetesen ugyanezen napra esett a május első vasárnapján tartott anyák napja, valamint a nemzetközi munkásünnep. Igehirdetésében **Tőkés László** püspök, váradolaszi lelkipásztor rövid ünneptörténeti bevezetőjében arra mutatott rá, hogy a világszerte teret hódító elvallástalanodás következményeképpen hagyományos ünnepeink miképpen világiasodtak el. Ennek részeként az ateista kommunista rendszer megfosztotta ünnepeinket is vallási szentségüktől, a májusi népi tavaszi szokásokat a munka és a munkásosztály ünnepével, az anyák napját pedig a március 8-i nők napjával cserélve fel. Az 1989 után helyreállított anyák napi ünnep alkalmából az igehirdető az **Anyaszentegyház** anyai szeretetéről szólt, **Jézus** szavát idézve: „Hirdetem a Te nevedet az én atyámfiaimnak, az anyaszentegyház közepette dicséretet mondom néked.” A házasság és a család hamis liberalizmussal történő átértelmezésével és viszonylagossá tételével szemben az Atya, a Fiú és az Anyai Egyház közösségében élő atya-fiak egyetemes „nagy Családjáról” tett bizonyosságot, melyben a fiak, a testvérek anyáikért és atyáikért hálát adva, „nemzedékről-nemzedékre hirdetik Isten hűségét voltát”.

Május 2–4. • Brüsszel

Európai parlamenti munkahét

Május 3. • Brüsszel

Tőkés László EP-képviselő javaslatára és **Németh Zsolt** országgyűlési képviselő, a magyar Országgyűlés Külügyi Bizottság elnökének kezdeményezésére az Európai Parlamentben, a Fidesz Külügyi Kabinetjének kihelyezett ülése keretében találkoztak és tanácskoztak az EP magyar néppárti küldöttségének, valamint

az Európa Tanács parlamenti közgyűlése néppárti képviselőcsoportjának tagjai. *(Lásd vonatkozó közleményünket.)*

Május 4. • Budapest, Emberi Erőforrások Minisztériuma

„Az év praxisa a Kárpát-medencében” háziiorvosi díjak átadása

Az EMMI Arany János utcai épületében immár hatodik alkalommal adták át ünnepélyes keretek között az **Országos Tisztifőorvosi Hivatal** által meghonosított díjat. A határokön átívelő nemzetegyesítés szellemében – párhuzamos módon – magyarországi és külföldi gyógyítókat részesítettek a kitüntetésben. Neves szakemberekből álló zsűri választott ki azt a **tíz-tíz** háziiorvost, akikre az interneten letehető szavazni; a végleges sorrendet a közönségszavazás döntötte el. Az ünnepi díjkiosztáson is jelen lévő **Tőkés László** javaslatára különdíjban részesült **dr. Varga Sándor** volt nagy-

▶ váradi pszichiáter szakorvos, aki közel kilencven évesen jelenleg Kazincbarcikán végzi hivatását.

Május 4. • Budapest, Duna Médiaszolgáltató Zrt. székhelye

A Kós Károly Testület alakuló ülése

Dobos Menyhért vezérigazgató vezetésével, a külhoni magyarság szervezeti meghívott képviselőinek részvételével alakult újjá Budapesten a Duna Médiaszolgáltató Zrt. tanácsadó szervezeteként felállított **Kós Károly Testület**, melynek a médiaszolgáltatásokról és a tömegkommunikációról szóló 2010. évi CLXXXV. törvény 83/1. paragrafusa értelmében kiemelt feladata „a határon túli magyarság kulturális igényeinek szolgálata, nemzeti önazonosságuk és anyanyelvük megőrzésének elősegítése, valamint az anyaországgal való szellemi kapcsolattartásuk lehetővé tétele” – ezen célok megvalósításának és az elszakított nemzetrészek társadalmi, gazdasági, kulturális életét megjelenítő műsoroknak a támogatása által. Az újjáalakuló testület tagságára Erdélyből az **Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács**, a **Székely Nemzeti Tanács** és a **Magyar Újságírók Romániai Egyesülete** nyertek meghívást, Tőkés László és Izsák Balázs elnökök, illetve Ambrus Attila igazgatótanácsi tag képviselővel. Az alakuló ülés részvevői köszöntötték és köszönték a magyar kormány gondoskodását a külhoni magyarság közmédia terén való ellátása iránt. Dobos Menyhért elnök és **Galambos István** alelnök bemutatták a testület alapszabály-tervezetét, és tájékoztatást nyújtottak annak hatásköréről és feladatairól. **Tőkés László** közölte, hogy az EMNT testületi képviselőjének kinevezéséről rövidesen intézkednek. Végezetül a résztvevők megegyeztek abban, hogy a Testület következő ülését július végén, a tusnádfürdői nyári tábor idején fogják megtartani.

Május 5. • Budapest, EP-iroda

Sajtótájékoztató a restitúció ügyében folytatott petíciós eljárásokról

Tőkés László európai parlamenti képviselő és **Lomnici Zoltán** jogi doktor, az Emberi Méltóság Tanácsa nevű nemzetközi civilszervezet elnöke közös sajtótájékoztatót tartott Budapesten, amelynek témáját a kommunista rezsim idején elkobzott közösségi javak helyzete képezte. *(Lásd erről szóló közleményünket.)*

Május 6. • Kolozsvár, EMNT-EMNP-székház

Az EMNT elnökének sajtótájékoztatója

Az **Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács** azt a pártot támogatja a helyhatósági választásokon, amelyik az EMNT és a Székely Nemzeti Tanács eredetei elképzelései szerint az autonómia hiteles képviselőjét vállalja, és az önrendelkezést az erdélyi magyarság legfontosabb célkitűzésének tartja – jelentette ki **Tőkés László**, az EMNT elnöke, az **Erdélyi Magyar Néppárt** védnöke kolozsvári sajtótájékoztatóján, amelyet **Sándor Krisztián**val, az EMNT ügyvezető elnökével együtt tartott.

• **Kolozsvár,** EMNT-EMNP-székház

Az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács választmányi ülése

Május 9–12. • Strasbourg

Európai parlamenti munkahét

Május 13. • Nagyvárad, vasúti pályaudvar

A Csíksomlyó Expressz – Székely Gyors Össz nemzeti Zarándokvonat fogadása

Az utóbbi évek hagyományához híven a Körös-parti város, Erdély nyugat kapuja idén is állomása volt a ket-tős szerelvénynek, amit egy Szent Márton tiszteletére újonnan díszített mozdony vontatott a világ magyarságának legnagyobb szakrális eseménye, a **csíksomlyói búcsú** helyszínére és az ezeréves határhoz. *(Lásd erről szóló tudósításunkat.)*

• **Nagyvárad,** PKE elnöki hivatala

Partiumi keresztény egyetemi fogadónap

• **Nagyvárad,** főtér

Élőlánc a magyar nyelvi jogok védelmében

Az Erdélyi Magyar Néppárt Bihar megye szervezete kezdeményezésére május 13-án délután helybéli magyarok egy csoportja **élőlánccal** vette körbe a nagyváradi városházát, tiltakozásul anyanyelvi jogaink korlátozása ellent. A villámcsődület (flash mob) típusú akcióban részt vett és szólt az egybegyűltekhez Tőkés László EP-képviselő, a párt védnöke is.

Május 14. • Nagyvárad, olaszi református templom

Konfirmációi kikérdezés

Május 15. • Nagyvárad, olaszi református templom

Pünkösdi ünnepi istentisztelet. Igehirdetés. Konfirmáció

➤ **Május 17. • Nagyvárad, EP-iroda**
EMNT-EMNP sajtóértekezlet

Tőkés László EP-képviselő az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács elnökeként tájékoztatta a magyar és román nyelvű médiát, **Szilágyi Zsoltnak** és **Csomortányi Istvánnak**, az Erdélyi Magyar Néppárt országos, illetve Bihar megyei elnökének társaságában. A sajtóértekezlet vezérmotívumát az ideai választások és népszavazások képezték, de ezek mentén számos aktuálpolitikai jelenségről és vonatkozásról esett szó, el egészen a romániai társadalom minden szegmensét átható korrupcióig és a zavaros, labilis törvényi környezetig.

• **Bánffyhungad, kultúrház**

Helyhatósági választási fórum

Tőkés László európai parlamenti képviselőnek, az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács elnökének, az Erdélyi Magyar Néppárt védnökének a jelenlétében tartottak délutáni lakossági fórumot az erdélyi Bánffyhungadon. Elhangzott: ha a **helyhatósági választások** után megfelelő számú néppárti tanácsos kerül be a helyi tanácsba, Kalotaszeg fővárosának jó eséllyel magyar alpolgármestere lehet. Az EMNT elnöke elmondta: csak olyan vezetők oldhatják meg egy közösség problémáit, akik szolgálatként tekintenek tisztségükre, ezért nem mindegy, hogy június 5-én kiknek szavaznak bizalmat a választópolgárok. Kiemelte: minden öntudatos magyar szavazónak felelőssége teljes tudatában kell leadnia voksát, s törekedni kell a minél erősebb magyar önkormányzati képviselő megteremtésére, hiszen – a **szubszidiaritás** elve mentén – a problémákat helyben kell megoldani, ez pedig csak egy erős önkormányzati érdekképviseléssel érhető el.

• **Körösfő, kultúrház**

Helyhatósági választási fórum

Este kampányindító lakossági fórumot szervezett az EMNP Körösfőn, ezen részt vett Tőkés László EP-képviselő is, aki beszámolva brüsszeli tevékenységéről kijelentette: a szülőföldjükön élő, munkálkodó és szavazó emberek nélkül Brüsszel légtüres térben lenne. Felszólalásában a **szülőföldön való maradás** mellett és az **elvándorlás ellen** emelte fel szavát, külön is kitérve a kalotaszegi népművészetnek és hagyományvilágnak a magyar és egyetemes kultúrában betöltött kiemelkedő helyére.

Május 18. • Marosvásárhely, EMNT-székház
EMNT-EMNP-sajtótájékoztató

• **Székelybere, református templom**

Alkalmi igehirdetés

• **Marosvásárhely, Bocskai-terem**

Helyhatósági választási fórum

Az EMNP által rendezett lakossági fórumon a párt védnöke, Tőkés László egyebek mellett elmondta: olyan **hitre** és olyan **mozgósító erőre** lenne szükség a politikai életben is, mint amilyen évről évre a csíksomlyói zarándoklatnál tapasztalható.

• **Nyáradkarácson, kultúrház**

Helyhatósági választási fórum

Tőkés László itt egyebek mellett azt hangsúlyozta: a választott vezetőknek nem uralkodniuk, hanem **szolgálniuk** kell a közösséget. „Szédületes azok száma, akik korrupció miatt ülnek börtönben, vagy vannak eljárás alatt” – jelentette ki, majd a **korrupció elkerülése** mellett a szülőföldön való helytállás és megmaradás fontosságáról beszélt, kiemelve: a közelgő helyhatósági választás egyik kulcskérdése, hogy sikerül-e tisztességes magyar embereket bejuttatni a helyi és megyei tanácsokba.

• **Vajdaszentivány, közösségi ház**

Helyhatósági választási fórum

A késő esti rendezvényen Tőkés László kijelentette: „Huszonhat évvel ezelőtt azt hittük, hogy a **rendszer-változás** után megélhetjük magyarságunkat és megszűnik a magyarellenes politika. Ennyi idő távlatából azonban ki kell mondanunk: a kommunizmus burkolt formában tért vissza. Az önkormányzati választás helyi szinten eredményezhet változást, s fontos, hogy ne csak országos és nemzetközi szinten, hanem a választók közvetlen életterületén is **megfelelő képviselő** legyen a magyarságnak.”

Május 19. • Nagyvárad, PKE elnöki hivatala

A Partiumi Keresztény Egyetem Alapítók Tanácsának ülése

Május 20. • Budapest, EP-iroda

A Partiumi Egyetem Alapítvány kuratóriumának ülése

Május 23. • Nagyvárad, egyházkerületi székház

A Partiumi Keresztény Egyetem adminisztratív személyzetének fóruma

A Partiumi Keresztény Egyetem oktatóinak fóruma

A hosszúira nyúló válságkezelés, valamint egymást követő válságkezelő tanácskozások nyomán a PKE ügyének rendezése végre jó kerékvágásba került, az Alapítók Tanácsa határozatának megfelelően **az egyetem vezetősége** széles nyilvánosságot biztosító fórumok keretében nyújtott hiteles tájékoztatást a tanintézet helyzetéről.

Május 24. • Nagyvárad, egyházkerületi székház

A Partiumi Keresztény Egyetem hallgatóinak fóruma

A hallgatókra is kiterjedő tájékoztatási sorozat a közelgő felvételi vizsgákra való tekintettel a nyíltság és az átláthatóság szellemében tartotta szükségesnek megerősíteni az egyetem iránt megingott bizalmat. A fórumokon az általános tájékoztatást követően **Tőkés László**, az Alapítók Tanácsának elnöke, **Pálfi József** rektor, **Fodor Attila** szenátusi és **Tolnay István** igazgatótanácsai elnökök adta választ a felvetett kérdésekre. ➤

➤ **Május 24–26. • Brüsszel**
Európai parlamenti munkahét

Május 27. • Nagyvárad, EP-iroda

Sajtótájékoztató az egyházi titkosszolgálati átvilágítás állásáról

Tőkés László EP-képviselő, az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács elnöke a romániai egyházi titkosszolgálati átvilágítások eredményeiről és jelen állásáról nyújtott összegző tájékoztatást a magyar és a román média képviselőinek, hogy a jövő vasárnapi önkormányzati, illetve az őszi egyházi és parlamenti választások előtt e tekintetben is tisztább kép alakuljon ki a polgárok előtt. A romániai történelmi egyházak közül sajnálatos módon csak a **református** és az **unitárius** egyházban történt meg ez a fajta szembenézés a múlttal, vagyis a lehetőségek és törvényi keretek biztosította átvilágítás, ami elsősorban az egyházak különböző szintű lelkési és világi vezetőit érintette. *(Kiadványunkban a kiadott közlemény és nyilatkozat egyaránt megtalálható.)*

Május 27-28. • Kolozsvár, érettségi osztálytalálkozó

Május 30. • Nagyvárad, római katolikus székesegyház

Tempfli József nyugalmazott megyés püspök temetési gyászszertartása

A váradi székesegyház altemplomában végső nyugalomra helyezték a május 25-én megboldogult **Tempfli Józsefet**, a Nagyvárad Római Katolikus Egyházmegye nyugalmazott püspökét. A nagy részvét mellett tartott engesztelő szentmisén katolikus főpapok és más egyházak elöljárói mellett neves közéleti személyiségek is tiszteletüket tették, köztük **Tőkés László** EP-képviselő, az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács elnöke is. A Király-hágómellék korábbi református püspöke egyebek mellett így búcsúzott szolgatársától kiadott nekrológijában: „Meghatódással emlékezem vissza az Úr születésének 1990. esztendejére, amikor is közvetlenül a lélek- és egyháznomorító ateista diktatúra összeomlását követően magyar egyházaink végre talpra állhattak és újjászerveződhetek. A babiloni fogságból való sza-

badulással ért fel, amikor hosszú tilalmi időszak után az »Oradeai« Református Egyházkerület eredeti Királyhágómelléki nevezetét visszavéve Krisztus hűséges szolgálatának útjára végre visszatérhetett, ezzel egy időben pedig a Szent István alapította, megcsonkított és látszatlétre kárhóztatott Nagyvárad Római Katolikus Egyházmegye újraalakulhatott. Tempfli atyával, még mielőtt püspökké nevezte volna ki II. János Pál pápa, a Szent Lélek indítására összeseregülő ökumenikus találkozókon volt alkalmam megismerkedni. (...) Egyházaink egymásra találásának azon melegében Vele együtt alakítottuk meg a Romániai Magyar Keresztény Egyházak Szövetségét, mely spontán tettekeszséggel igyekezett megtalálni egyházaink megújulásának és hívő népünk közös szolgálatának az útját. Majd amikor a kezdeti lelkesedés alábbhagyott, és a spontán szervezkedés is elvesztette eredeti rendeltetését, illetve újraszerveződő egyházaink és a felálló új egyházi vezetőségek intézményes formában folytathatták tovább az együttműködést. (...) saját egyházi életük és szolgálatuk körét messze meghaladva római katolikus, református, evangélikus és unitárius testvéregyházaink, egyházmegyéink, illetve püspökségeink »egymás terhet hordozták« a rendszerváltozással párhuzamosan haladó egyházi átalakulásokban, másfelől pedig jó példával jártak elől magyar kistársadalmunk önszerveződésében, sőt derekasan ki is vették a részüket erdélyi nemzeti közösségünk sorsának alakításából. Az új évezredben bekövetkezett fejleményekre és beállt változásokra nem térve ki bizton elmondhatjuk, hogy a rendszerváltozás, valamint a '90-es évekbeli egyházi ökumenikus együttműködés hőskorában történelmi egyházaink elöljárói – erejük és lehetőségeik szerint – híven betöltötték hivatásukat, és elsősorban nem rajtuk múlt, hogy az egyház és állam viszonya, »a templom és az iskola« sorsa, vagy éppen a kommunizmus idején elkobzott egyházi tulajdonok visszaszolgáltatásának ügye nem a demokratikus jogállamiság, valamint az egyházi és vallásszabadság követelményeinek megfelelően alakult. Ennek a »kegyelmi időszaknak« egyik kiemelkedő vezető egyházi személyisége volt nagyméltóságú Tempfli József püspök atya. Nagy örömet és elégtételt jelent számomra, hogy hitünk közösségében együtt szolgálhattuk egyházaink és népünk javát; hogy nagyváradi-hegyaljai ökumenikus templomukban reformátusok és katolikusok együtt dicsérhetik az Urat; és hogy egyházaink elöljáróiként mi is alapítói lehetünk erdélyi magyar felsőoktatási intézményrendszerünknek. Megzavarodott és felkavarodott világunkban üdvös volna ugyanazon a testvéri ökumenikus úton tovább haladni, amelyen Ő is járt.”

• **Sepsiszentgyörgy, Sugás vendéglő**

Helyhatósági választási fórum

Az RMDSZ megosztó politikájáról és a székelyföldi magyarság ellen kialakult közhangulatról is szólt az EMNT elnöke háromszéki kampánytámogató útjának első állomásán. Tőkés László szerint huszonhat évvel a rendszerváltozás után sem sikerült kiszabadulni „a szolgaság házából”, és noha ő és az általa támogatott nemzeti-polgári oldal **a románokkal közösen** képzelet az erdélyi magyarság jövőjét, a jelenlegi érdekképviselő módszerei nem fogadhatók el. Felidézte: 1989-ben ➤

► Temesváron, majd az egész országban különösebb hívó szó nélkül fogott össze a románság és a magyarság, ám ezt az együttállást **titkosszolgálati módszerekkel** rombolták le, és e folyamat máig tart. Az Erdélyi Magyar Néppárt védnöke úgy vélte, a Bukaresthez igazodó RMDSZ mesterkedéseinek tudható be a Magyar Polgári Párt és az EMNP közötti meg hasonlítás, ráadásul az egyeduralomra törekvő „szövetség” a **magyar történelmi egyházak** között tíz éve még létező **nemzeti egységet** is megbontotta, intézményi viszonyt alárendelve az egykori feltétel nélküli együttműködést. Az RMDSZ nómenklatúrája folyamatosan megakasztotta az összefogásra irányuló kísérleteket, miközben a román hatalom a magyar képviselőt, az autonómia és a közéleti szereplők hitelességének megdöntésén dolgozik, mindenkire a szélsőséges, irredentizmus és az idegengyűlölet sablonját húzva rá.

Május 31. • Sepsiszentgyörgy

Az EMNP-iroda meglátogatása
Találkozás és megbeszélés Kató Béla erdélyi református püspökkel, a Sapientia Alapítvány kuratóriumának elnökével

• **Gidófalva**, községháza
Helyhatósági választási fórum

• **Málnás**, kultúrház
Helyhatósági választási fórum

• **Apáca**
Koszorúzás Apáczai Csere János szobránál
Templom- és múzeumlátogatás az evangélikus egyháznál

Helyhatósági választási fórum a művelődési házban

• **Árkos**
Helyhatósági választási fórum

• **Gelence**
Helyhatósági választási fórum

• **Kézdivásárhely**, Vigadó
Helyhatósági választási fórum

A FIDESZ KÜLÜGYI KABINETJÉNEK BRÜSSZELI KIHELYEZETT ÜLÉSÉRŐL

Tőkés László EP-képviselő javaslatára és **Németh Zsolt** országgyűlési képviselő, a magyar Országgyűlés Külügyi Bizottsága elnökének kezdeményezésére május 3-án az Európai Parlamentben, a Fidesz Külügyi Kabinetjének kihelyezett ülése keretében találkoztak és tanácskoztak az EP magyar néppárti küldöttségének, valamint az Európa Tanács parlamenti közgyűlése néppárti képviselőcsoportjának tagjai.

A vendéglátók részéről **Gál Kinga** EP-képviselő, az Európai Néppárt alelnöke köszöntötte a vendégeket, nevezetesen a Külügyi Bizottság, egyben pedig a külügyi kabinet elnökét, valamint **Csenger Zsolt**, **Firtl Mátyás** és **Hollik István** országgyűlési képviselőket, ET-küldötteket. Válaszbeszédében Németh Zsolt a létrejött **rendhagyó találkozó** jelentőségét méltatta, majd általános képet rajzolt a magyar politikai külképviselet nemzetközi fórumokon (EP, ET, NATO) végzett munkájáról, valamint az európai politikát fog-

lalkoztató időszakról. A **migrációs válság** vonatkozásában rámutatott, hogy Magyarországot igaztalan módon vádolják a menekültek iránti szolidaritáshiánnyal, ez a kedvezőtlen beállítás pedig nagymértékben megnehezíti saját nemzeti érdekeink, illetve a kisebbségi jogok hatékony képviseletét.

Erdélyi képviselőnk **az autonómiatörekvések helyzetéről** tartott előterjesztést, egy évtizeddel Magyarország uniós csatlakozása után. Szégyen, hogy Európa többszörösen nagyobb figyelmet fordít az idegen bevándorlókra, mint a számbelileg őket mintegy kétszeresen meghaladó, saját őshonos kisebbségeire – mondotta. Ezt követően nagy vonalakban bemutatta a külhoni magyarság autonómiájának megvalósítására irányuló európai parlamenti tevékenységüket, rendezvényeiket és próbálkozásait, kifejezésre juttatva azon jogos igényüket, hogy – általában – az EU intézményei, közelebbről pedig az **Európai Néppárt** fokozott figyelmet szenteljen a kisebbségi önrendelkezési törekvéseknek. Nem utolsó sorban azt javasolta, hogy nemzeti érdekeink és határon túli magyar közösségeink jogainak eredményesebb érvényesítése érdekében rendszeresítsék, illetve intézményesítsék **az EP** és **az ET** magyar képviselőcsoportjainak hasonló találkozóit és együttműködését.

A tanácskozás megszakítva, Németh Zsolt és **Szájer József** EP-képviselő, a néppárti frakció alelnöke vezetésével egy Fidesz-küldöttség tett látogatást **Manfred Weber** német képviselőnél, az Európai Néppárt EP-frakciójának elnökénél. A megbeszélés középpontjában a **migráció** és a **terrorizmus** kérdése állott. Az Európa-szerte terjedő szélsőséges és populizmus vonatkozásában a Fidesz vezető külpolitikusa arra mutatott rá, hogy ebben a tekintetben – bármely felületes látszat ellenére – pártja és **Orbán Viktor** miniszterelnök politikája nem a problémát, hanem a megoldást ►

▶ jelenti. Az Európai Néppárt egymást követő választási veszteségei annak tulajdoníthatók, hogy a párt nem vállalja identitását. A Fidesz viszont egy olyan jobboldalért, egy olyan néppárt mellett száll síkra, mely nyíltan és egyértelműen beszél, őszintén Európa-barát, nem pedig populistá, és a felvetődő súlyos problémákra és kihívásokra valódi válaszokat ad – mondotta a magyar delegáció vezetője. Manfred Weber elismeréssel szólt arról, hogy az illegális bevándorlás feltartóztatása a Néppárt, hasonlóképpen a Fidesz „**sikertörténete**”, ugyanakkor viszont annak a véleményének adott hangot, hogy Európa gazdasági túlélése a globalizált világban más kultúrákra való nyitottság nélkül nem lehetséges.

A maga rendjén Tőkés László a néppárti EP-frakció **támogatását kérte** a kisebbségi jogvédelem és a működő európai autonómia-modellek kiterjesztése érdekében. Fontosnak ítélte, hogy a mindenben eluralkodó migrációs kérdés ne árnyékolja be és ne szorítsa háttérbe a hagyományos nemzeti kisebbségek ügyét.

A találkozót követően folytatódott a képviselői csoportok tanácskozása. Szájer József a Fidesz helyzetével foglalkozott a néppárti frakció keretében, **Schöpflin György** Nagy-Britannia kiválási törekvései összefüggésében vizsgálta az Európai Unió jövőjét, míg a délvidéki **Deli Andor** és a kárpátaljai **Bocskor Andrea** EP-képviselők saját országaik közösségeinek helyzetéről és lehetséges európai jövőjéről szóltak.

TÁJÉKOZTATÁS A RESTITÚCIÓS KÜZDELEM ÁLLÁSÁRÓL

2016. május 5-én délután **Tőkés László** európai parlamenti képviselő és **Lomnici Zoltán** jogi doktor, az Emberi Méltóság Tanácsa nevű nemzetközi civilszervezet elnöke közös sajtótájékoztatót tartott Budapesten. A tájékoztató témáját a kommunista rezsim idején elkobzott közösségi javak restitúciója képezte.

Az erdélyi magyar történelmi egyházak az 1989-es romániai rendszerváltozás kezdete óta szakadatlan küzdelmet folytatnak a kommunizmus idején jogtalanul elkobzott vagyonok visszaszerzése érdekében. Az **ingatlan-visszaszolgáltatás** jelenlegi állása, illetve a folyamatnak az állami hatóságok általi folyamatos akadályoztatása arra vall, hogy **Románia** ezen a téren is tudatosan és szándékosan megszegi az európai normákat, és nem hajlandó eleget tenni saját nemzetközi vállalásainak, amikor is nem csupán a magyar nemzeti és a kisebbségi egyházi közösségek méltóságát sérti meg, hanem a **tulajdonhoz való jog** és az **egyházi és a vallásszabadság** korlátozása révén a kommunista diktatúra által elkövetett visszaélésekre és bűnökre is hamis felmentést ad.

Abból az alapállásból kiindulva, hogy a **demokratikus rendszerváltozásnak** szerves részét kell képeznie az emberi és kisebbségi jogok, valamint a vallásszabadság biztosításának, illetve a személyi és a közösségi tulajdonviszonyok jogszerű rendezésének – erdélyi egyházaink széles körű társadalmi, politikai és polgári, hazai és nemzetközi összefogással, negyedszázad után is komoly erőfeszítéseket tesznek önkényesen elidegenített ingatlanaik visszaszolgáltatásáért, **jogi és politikai úton** igyekezve érvényt szerezni jogos követeléseiknek.

Ezen törekvések sorába illik az a **petíció**, melyet múlt év januárjában **Lomnici Zoltán**, az Emberi Méltóság Tanácsának elnöke és **Antal János**, a Királyhágómelléki Református Egyházkerület külügyi előadó-tanácsosa nyújtottak be az Európai Parlamenthez. Folyamodványukban külön is szóvá teszik a sepsiszentgyörgyi **Református Székely Mikó Kollégium** visszaállamosításának botrányos ügyét.

Közismert, hogy az európai állampolgárok petíciós joga, ehhez hasonlóan pedig az európai polgári kez-

deményezés nemrégben intézményesült eszköze igen gyenge hatékonysággal érvényesül az Unióban. Sem Lomnici Zoltán 2012-ben előterjesztett előző petíciója, sem a Benes-dekrétumok tárgyában benyújtott másik jogorvoslati panasz nem vezetett eredményre a megelőző időben.

A közvetlen demokrácia eszközeinek fontosságára hívta fel a figyelmet az a **közmeghallgatás**, amelyet április elején **Tőkés László** európai parlamenti képviselő, az Emberi Jogok Albizottságának alelnöke és **Csáky Pál**, a Petíciós Bizottság (PETI) alelnöke rendeztek az Európai Parlamentben. Európai képviselőink a román és a szlovák hatóságok által visszautasított erdélyi és felvidéki ingatlan-visszaszolgáltatások ügyében járnak közben a Petíciós Bizottságnál a konferencia következtetéseinek előterjesztésével, a két uniós tagország nyilvánvaló európai kötelezettségszegésére mutatva rá.

Idén januárban a **Petíciós Bizottság** megkereséssel fordult Románia illetékes hatóságaihoz, a 0052/2015. számú petíció megvizsgálását és megválaszolását kérve tőlük. Az Európai Állandó Képviselőtől továbbított, áprilisi dokumentumában **Románia** – a tőle megszokott módon – kitérő és semmitmondó választ ad a ▶

▶ petícióban felvetett problémákra, és valótlan állításokkal, csúsztatásokkal próbálja igazolni magát, kimondottan rózsás színben tüntetve fel a román restitúció mindenkori és jelenlegi állását. Álszent módon a román fél még attól sem riad vissza, hogy a tulajdonukat visszaigénylők „passzivitására” hárítsa a visszaszolgáltatás lassú ütemének a felelősségét... Mindent egybevetve találon állapította meg Lomnici Zoltán, hogy „Románia semminemű jogilag releváns ellenérvet nem tud felsorakoztatni a megalapozott vádakkal szemben”.

A petíciós eljárás jelenlegi állása szerint a Petíciós Bizottság vagy szabad utat enged a panasz érdemi bizottsági megvitatásának, vagy – a román választ elfogadva – lezárja azt. A hivatalos román félretájékoztatással, illetve az erőteljes román politikai lobbival szembemelve magyar európai képviselőink napi szinten komoly erőfeszítéseket tesznek azért, hogy erdélyi ingatlanaink visszaszolgáltatásának kérdését **Cecilia Wikström** bizottsági elnök, a politikai csoportok koordinátoraival egyetértésben, politikai vitára bocsássa.

Tőkés László a sajtónak elmondta: az ingatlan-visszaszolgáltatás érdekében kifejtett sokrétű erőfeszítések **biztató eredményének** tűnik, hogy Bukarestben újból munkához látott az illetékes restitúciós bizottság, illetve hogy a sepsiszentgyörgyi tanintézet ügyét ismét napirendre tűzték, továbbá hogy az USA külügyminisztériumának éves országjelentése felrótta Romániának a kommunista diktatúra idején elkobozott vagyonok visszaadása terén tapasztalható lemaradást. Ugyanakkor az Európai Parlament viszonylatában az tűnik

biztatónak, hogy a PETI legutóbb már nem utasította vissza az ez ügyben benyújtott petíciót, mint azelőtt, hanem vizsgálatot folytat, és a román fél álláspontjának megismerése nyomán remélhetőleg napirendre is fogja tűzni a kérdést.

Lomnici Zoltán a mai sajtótájékoztatón egy EU-tag államhoz méltatlan dolognak nevezte, hogy Románia megsérti az uniós jogokat. Ugyanakkor kétségét fejezte ki a **PETI** munkája iránt, hiszen mind a Benes-dekrétumok, mind a kettős állampolgárság, mind pedig a restitúció ügyében eddig csakis arra való alkalmatlanságáról tett tanúbizonyságot, hogy érdemben fel tudna lépni a jogsértésekkel szemben. Utóbb ezért is fordult az **Országgyűléshez**, arra kérve a magyar törvényhozást, hogy foglalkozzon behatódiban a határon túli magyarok jogsérelmeivel, hiszen azok immár magyar állampolgárokként is érintik őket. Az anyaországnak határozottabban kell fellépnie uniós szinten akár a restitúciós, akár más közösségi problémák orvoslása érdekében.

Tőkés László bejelentette: levélben kereste meg **Klaus Iohannis** államelnököt azzal a kéréssel, hogy alkotmányos jogkörét felhasználva, gyorsítsa fel az elkobzott egyházi ingatlanok visszaszolgáltatását, és járjon közben a felelős állami vezetők hozzáállásának megváltoztatása érdekében. Hivatkozással az **Amerikai Egyesült Államok** Külügyminisztériumának legutóbbi romániai országjelentésére, erdélyi képviselőnk hasonló kéréssel fordult **Hans Klemm** bukaresti amerikai nagykövethez. (Lásd kiadványunk 42. oldalán.)

MILLIÓKAT ÜLDÖZNEK TOVÁBBRA IS HITÜKÉRT ÉS MEGGYŐZŐDÉSÜKÉRT

2016. május 10-én Strasbourgban **Tőkés László** európai parlamenti képviselő kezdeményezésére az Európai Néppárt vallásközi párbeszéddel foglalkozó munkacsoportjának ülésén az **Emberi Jogok Határok Nélkül** (Human Rights Without Frontiers – HRWF) civilszervezetnek a vallási és hitbéli szabadság 2015. évi helyzetéről szóló jelentését mutatták be. A tanácskozást **Ian Olbrycht** lengyel néppárti képviselő, a munkacsoport társelnöke vezette le. A dokumentumot **Willy Fautré**, a HRWF elnöke és **Mark Barwick**, a szervezet munkatársa ismertették.

A **Vallásos kisebbségek állami elnyomás alatt** címet viselő jelentés – mely immáron a szervezet negyedik évi jelentése – azon országok jogsértő gyakorlatát veszi számba, melyekben vallási hovatartozásuk és hitbéli meggyőződésük miatt egész vallási közösségeket üldöznek, tagjaikat börtönbe vetik vagy éppen kivégzik. Az előző, hagyományos típusú jelentésektől eltérően az ideai 20 országból és 15 kisebbség köréből 1500 bebörtönözött esetét dolgozza fel, akiket az állam hitükért és meggyőződésükért üldöz. **Az üldözöttek** között olyan keresztény – katolikus, protestáns, ortodox és kopt –, továbbá Falun Kung-os, buddhista, szufi muzulmán, szunnita és síita közösségek szerepelnek, amelyek saját országukban kisebbségben élnek. Vallási

kisebbségeik elnyomása terén egyes fundamentalista iszlám államok (Irán, Szaúd-Arábia), valamint a jelenlegi (Kína, Észak-Korea) és a volt kommunista országok, illetve utódállamaik (Oroszország, Azerbajdzsán, Üzbegisztán) járnak az élen.

Megnyitó beszédében Tőkés László a jelentés szerzőit üdvözölte és méltatta, akiknek alapos és átfogó kutatásai mind az európai intézmények, mind az illetékes nemzetközi szervezetek számára értékes forrásanyagul szolgálnak a lelkiismereti- és vallásszabadság megvédelmezésében. A vallás vagy a meggyőződés szabadságának előmozdításáról és védelméről szóló **uniós irányelv** értelmében: „A vallás vagy a meggyőződés szabadságához való jog minden emberi lény számára alapvető jog. Mint egyetemes emberi jog, a val-

▶ lás és a meggyőződés szabadsága a többszínűség iránti tiszteletet szavatolja. Szabad gyakorlása a demokrácia, a fejlődés, a jogállamiság, a béke és a stabilitás biztosításához is közvetlenül hozzájárul” – idézte képviselőnk az Unió 2013 júniusában elfogadott dokumentumát. Tekintettel arra, hogy a vallásszabadság helyzete világszerte egyre inkább romlik, és negyedszázaddal a szovjet kommunizmus bukása után még mindig vannak olyan kommunista diktatúrák, mint például **Kína** és **Észak-Korea**, ahol hitük és vallásuk miatt kegyetlen üldöztetést szenvednek az emberek és egész közösségek – az emberi, a kisebbségi és a vallási jogok kivívása és biztosítása érdekében megalkuvás nélkül tovább kell folytatnunk küzdelmünket valamennyi totalitárius világ- és államrendszer ellen, mondotta az erdélyi képviselő, visszautalva egyben az egykori Ceausescu-rezsim vallásellenességére.

Willy Fautré arra emlékeztetett, hogy az ENSZ **Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányának** 18. cikkelye értelmében „mindenkinek joga van a gondolat-, a lelkiismeret- és a vallásszabadsághoz, s ez a jog magába foglalja a vallás vagy meggyőződés megváltoztatásának a szabadságát, valamint a vallásnak vagy meggyőződésnek mind egyénileg, mind közösségekben, mind nyilvánosan, mind a magánéletben tanítás, életmód, istentisztelet és szertartások végzése útján való kifejezésre juttatásának jogát”. Ebből kiindulva kutatásaik során azt vizsgálták, hogy egyes államok bizonyos vallású egyéneket és közösségeket miért tekintenek veszélyforrásnak. A parancsuralmi rendszerekben gyakorolt brutális elnyomás valódi oka nem ideológiai természetű, hanem közös nevezőjük legfőképpen az, hogy a vallási ügyeket **hatalmi kérdésként** kezelik. A rendszeridegen vallási közösségek identitását és hitük szabad gyakorlását ezért korlátozzák, hasonlóképpen

az etnikai kisebbségek elnyomásához és üldözéséhez, az állam kizárólagos hatalmát akarván biztosítani ez által – mutatott rá elemzésében a HRWF elnöke.

Az előadottakhoz kapcsolódva Mark Barwick azt hangsúlyozta, hogy a vallás és a meggyőződés szabadságának előmozdítása ugyanolyan fontos eleme az egyetemes emberi jogok védelmének, mint az etnikai kisebbségi jogok védelme. „A vallás egy fontos identitásjelző, és ezt az Európai Uniónak az eddigieknél is komolyabban kell vennie. A vallási önazonosság köl-

csonös elismerése alapja lehet a vallások közötti **párbeszédnek**, mely kiindulópontját jelentheti a **béke** megteremtésének” – zárta szavait a konfliktuskezelés nemzetközi szakértője.

A jelentéstévő nemzetközi szervezetről tudni érdekes, hogy Willy Fautré kezdeményezésére 1988 decemberében éppen a kelet-közép-európai kommunista országok népeinek emberi jogai és vallásszabadsága védelmében alakult meg.

A PÜNKÖSDI ZARÁNDOKVONAT ERDÉLY KAPUJÁBAN

A **Csíkсомlyó Expressz – Székely Gyors Össz-nemzeti Zarándokvonatot** május 13-án délre várták Nagyváradon, útban a világ magyarságának legnagyobb szakrális eseményére, a **csíkсомlyói búcsúként** ismert püнкösdі Mária-ünnepre. Az utóbbi évek hagyományához híven a Körös-parti város, Erdély nyugat kapuja idén is állomása volt a kettős szerelvénynek, amit egy Szent Márton tiszteletére újonnan díszített mozdony vontatott a búcsú helyszínére és az ezeréves határhoz.

A **Szent Márton Emlékév** alkalmából készült mozdonydízajn képi világa az ólomüveg ablakok osztását idézi. A kék alapon, fehér lovon ülő, pannóniai születésű szent legismertebb tettét, a köpönyegmegosztás jelenetét ábrázolja. A levágott fél köpeny felületén – ahogy annak idején Márton álmában – nem a koldus, hanem maga Jézus arca jelenik meg.

A több mint ezer zarándokot szállító tekintélyes szerelvény jó órás késéssel gördült be a nagyváradi pályaudvarra, ahol több száz helybéli várta türelemmel a Magyarországról és világ minden részéből érkező

utasokat. Jó hangulatú, zenés-dalos, kölcsönös üdvözlésekkel és fotózással körített kis népiünnepély bontakozott ki idén is, lobogtak a nemzeti, történelmi és közösségi zászlók, hazafias és egyházi énekek csendültek fel, bepárasodtak a szemek. A váradiak élén **Tőkés** ▶

► **László** európai parlamenti képviselő, az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács elnöke köszöntötte az érkezőket, köztük a zarándokvonat lelki vezetőjét, **Kóczán Árpád** esperest, csepeli plébánost, nyugalmazott táborigazgatót és az utazásszervező cég vezetőit.

Képviselőnk a sajtónak nyilatkozva a 2016-os év jeles szakrális eseményeit, kerek évfordulóit, már lezajlott és elkövetkező jubileumait felidézve arra hívta fel a figyelmet, hogy ezen alkalommal mennyire csodálatosan erősítik az összetartozás érzését, miként domborítják ki annak hitbéli és nemzeti dimenzióját egyidejűleg. Egymásra való odafigyelésre, jó cselekedetekre, hűség- és ragaszkodásra biztatnak, a helyben maradtak

és külföldre szakadtak együvé tartozását, valamint a békesség és a felebaráti szeretet primátusát hirdetik. A csíksomlyói zarándoklat lelki-szellemi töltetét előtérbe helyezve – „akik Csíksomlyóra mennek, Istenhez mennek” –, Tőkés László a vonat utasainak elkötelezettségét és az őket köszöntő nagyváradiak évről évre megmutató fogadókészségét, megható kedvességét méltatta. „Ezen alkalommal Szent Márton szellemében hirdetem magam is azt az **emberszeretetet**, azt a **segítő-készséget**, amelyre ezernyi gonddal-bajjal terhelt világunkban oly igen szükségünk van” – mondotta a Királyhágómelléki Református Egyházkerület előző püspöke.

„KEVESEEN VAGYUNK, DE IGAZUNK VAN”

Május 17-én magyar és román nyelvű sajtótájékoztató volt helyszíne Tőkés László EP-képviselő nagyváradi parlamenti irodája, ahol a püspök az **Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács** elnökeként tájékoztatta a médiát, Szilágyi Zsoltnak és Csomortányi Istvánnak, az **Erdélyi Magyar Néppárt** országos, illetve Bihar megyei elnökének társaságában. A tájékoztató vezérmotívumát az idei **választások** és **népszavazások** képezték, de ennek mentén számos aktuálpolitikai jelenségről és vonatkozásról esett szó, el egészen a romániai társadalom minden szegmensét átható korrupcióig és a zavaros, labilis törvényi környezetig.

Mint elhangzott, 2016-ban **három alkalommal** járulhat urnák elé az erdélyi magyarság. A június 5-i **helyhatósági** és az őszi **országos választások** mellett az európai kényszerbetelepítési kvótákkal kapcsolatos, magyarországi **népszavazásra** is rövidesen sor kerül, melyen minden magyar állampolgársággal is rendelkező romániai lakos jogosult részt venni. Ezen túlmenően a nagyváradiakra egy **helyi referendum** is vár, egy román többségű szomszédos nagyközségnek a város általi bekebelezése ügyében, amely törekvés mögött obskurus politikai, gazdasági és egyéb megfontolások állnak, s ami nem csupán alkotmányellenes, jogszerűtlen és kor-

rupciógyanús, de aminek egyértelműen magyarellenes éle is van, mivel a jelenlegi nagyváradi etnikai arányok megváltoztatására irányul.

Tőkés László felhívta a figyelmet: az EMNT teszteli meg azt a nemzetpolitikai folytonosságot, amely 1989 után az erdélyi magyar érdekvédelmet és közképviseletet jellemezte, s amely akkor bicsaklott meg, amikor a közösség választott vezetőinek egy csoportja lepaktált a bukaresti hatalommal anélkül, hogy ebből az egész erdélyi magyarságnak történelmi léptékű haszna származott volna. Méltatta ugyanakkor az Erdélyi Magyar Néppárt következetességét és kiállását, jelezve: soha nem az **EMNT-n** és az **EMNP-n** múltott, valahányszor Erdélyben nem valósult meg a **magyar egység és összefogás**. A közelgő önkormányzati választások kampánya is hűen tükrözi az **RMDSZ** egészében véve elhibázott, az önös pártérdekeket a nemzeti érdekeink elébe helyező politikáját. Bár a szervezet legutóbbi kongresszusán újratervezést és változásokat ígért, a pályakorrekció elmaradt, ráadásul a korrupció át- meg átszővi a szövetség és a társszervezetek különféle szintjeit. A nemzetpolitikai ellenzék részére egyetlen egy lehetőség maradt: a demokratikus választásokon való megméretkezés – jelentette ki az EMNT elnöke, hozzátéve: a választás szabadságát azonban beárnyékolja az esélybeli egyenlőtlenség és a pénz hatalma. A Néppárt ugyan **tiszta lappal** indul, tiszta kezű embereket jelölt a különféle tisztségekre, de sajnos a többségi hatalom cinkos közreműködésével az RMDSZ országos nomenklatúrájának és helyi kiskirályainak sikerült szinte teljesen kisajátítaniuk a magyar életet Romániában. Ráadásul még az új arcok mögött is a régi emberek állnak a háttérben, köztük több már elítélt vagy éppen bűnvádi eljárás alatt álló figura. Elkésérítő az, ahogyan egyik-másik történelmi **egyházunk** bizonyos körök erkölcsileg legitimálják a nemzeti egységnek a pártegység által háttérbe szorítását – mondotta a Királyhágómelléki Református Egyházkerület korábbi püspöke.

Csomortányi István bihari példákkal illusztrálta az RMDSZ-kampány agresszivitását és tisztességtelenségét, hiszen a párt nemcsak módszerekben és eszközökben nem válogat, hanem még a törvényi előírásokra is fittyet hány. Ehhez sajtófőlényt is biztosított magának, bedarálta a civil szervezeteket, az oktatási intézménye-

ket, kihasználja a nőket, a vállalkozókat, a nélkülözőket és a kiszolgáltatottakat, rendezőlvé léptetve elő a nepotizmust, a kontraszelekción és a szervilizmust.

Szilágyi Zsolt a Néppárt választási esélyeit latolgatva elmondta: a látszatösszefogás és a handabandázásra alapuló sikerpropaganda helyett a kényszerű, de tisztos önállóságot és őszinte beszédet részesítik

NYILATKOZAT AZ IDÉN SORRA KERÜLŐ VÁLASZTÁSOK TÁRGYÁBAN

Ebben az esztendőben három alkalommal járul urnák elé az erdélyi magyarság. A június 5-i helyhatósági és az őszi országos választások mellett az európai kényszerbetelepítési kvótákkal kapcsolatos, magyarországi népszavazásra is rövidesen sor kerül, melyen minden magyar állampolgársággal rendelkező román állampolgár jogosult részt venni. Ezen túlmenően a nagyváradiakra egy helyi referendum is vár, Nagyvárad és Váradszentmárton egyesítése ügyében.

Az **Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács** és az **Erdélyi Magyar Néppárt** az 1989-es rendszerváltozást követő nemzetpolitikai irányvonal követőiként, megalkuvás nélkül folytatják a munkát és a küzdelmet a romániai magyarság szabadságának és jogainak a kivívásáért, valamint nemzeti érdekeinek érvényesítéséért. Ennek szellemében, egymással szoros szövetségben készülnek a soron következő **választásokra**, illetve a **népszavazásokra**.

A magyarországi népszavazás tárgyában teljes egyetértésünket fejezzük ki a **Fidesz-KDNP** kormányzó pártszövetséggel, és szavazásra jogosult polgártársainkat arra hívjuk fel, hogy az éppen öt esztendeje működő EMNT-honosítási irodahálózatunk segítségének az igénybevételével vegyenek részt a szavazáson, és utasítsák vissza a nemzeti szuverenitásunkat sértő betelepítési kvótarendszert.

A **Váradszentmárton** bekebelezésére irányuló nagypolitikai projektet eleve elhibáztottak, a helyi népszavazás kikényszerítését pedig önkényesnek és demokráciaellenesnek tartjuk. Ez az érintett települések általános érdekeit sem szolgálja, **Nagyvárad** etnikai arányainak a magyarság rovására való mesterséges megváltoztatása pedig nemzeti érdekeinket sérti. A kényszeregyesítés megghiúsítása céljából a román és a magyar szavazópolgárok összefogását tartjuk szükségesnek.

Az áldemokratikus román többségi városi és megyei vezetés jogainkat korlátozó és érdekeinket háttérbe szorító politikájának a diktátumát tetézi az egyeduralomra jutott **RMDSZ** egészében véve elhibázott, az önös pártérdekeket a nemzeti érdekeink elébe helyező politikája.

Annak ellenére, hogy a **Párt** legutóbbi kongresszusán „újratervezést” és változásokat ígért – tényleges és érdemi változásra nem került sor, még kevésbe a megyei és a városi szervezetben. Kudarcos politikájának választási kudarcra fenyegető következményeitől megijedve, a **bihari RMDSZ** tanácsosi listáira ugyan új arcokat helyezett fel, a háttérben azonban ugyanaz a nemzetidegen és korrump vezérkar húzódik meg

előnyben, a „kevesen vagyunk, de igazunk van” tudatában próbálva megszerezni az erdélyi magyarok támogatását. A június 5-i nagyváradi helyi referendumról szólva ismertette pártja elutasító álláspontját, hiszen az árukapcsolásos, kormányrendelettel kierőszakolt „kikérdezés” rengeteg **törvényességi aggályt** vet fel, ami egy EU-tag „demokratikus jogállamhoz” méltatlan.

– élén **Kiss Sándor** megyei vagy **Szabó Ödön** megyei ügyvezető elnökökkel. **Pásztor Sándor** megyei és **Huszár István** városi listavezetők kevésbé megkopott helyi közszereplőkként aligha képesek feledtetni politikai „gazdáikat”, mint ahogyan egyes friss arcú, fiatal jelöltek is szüleiket, a régi gárda tagjait juttatják eszünkbe. Az RMDSZ mesterségesen felturbózott nőügyi politikájának vezetőjeként **Biró Rozália** sem tudja semmissé tenni a megyei RMDSZ korrupciós ügyeiben vállalt cinkosságát, és elhitheti azt, amit ő maga így fejez ki: „a női politikusok jelentik a változás kulcsát”. Változatlan háttérrel aligha képzelhetők el érdemi változások, mint ahogyan a **Biró és Kiss**, illetve a **Biró Rozália és Biró Zsolt** MPP-elnök közötti családi összefonódások sem túlságosan bizalomgerjesztők.

A mellékelt fotó országossá szélesíti az összefüggéseket. **Kelemen Hunor** és Szabó Ödön: Pásztor és Huszár társaságában. Ami azt is jelenti, hogy az országos RMDSZ-vezetőség szoroson összefonódik a korrupciós ügyeiről elhíresült bihari RMDSZ-szel, melynek „új arcai” arra hivatottak, hogy elleplezzék a szervezet bűnvádi eljárás alatt álló megyei elnökének „rég arcát”.

Szintén a régi hatalom átmentését szolgálja a **Királyhágómelléki Református Egyházkerületnek** az RMDSZ-be való kooptálása. Református egyházkerületünk állott az élén az 1989-es rendszerváltozásnak, és hosszú időn át a keresztyén nemzeti politika egyik legerősebb erkölcsi támaszának számított – új vezetői azonban rövid idő alatt korrump ellenfelei csatlósává tették. Jobb sorsra érdemes egyházkerületünk ezen-

► képpen esett át a ló másik oldalára, és vált „**pártegyházzá**”, melynek püspökhelyettese egy személyben a Bihar Megyei Tanács tagja, és amely egyházi pártgyűlésen próbálja hívei szavazatait angróban eladni Kelemen Hunor pártelnöknek valamint Biró Rozáliának, a Szövetségi Képviselő Tanács elnökének. (Még néhai Papp László bukott püspök is elégedetten tekinthetne kései „keresztgyermekéi” párthűségére...)

De még mindez sem volna elegendő az üdvösséghez, az RMDSZ magyarságunk fölötti egyeduralmának a fenntartásához – hogyha a posztkommunista román rezsim egyoldalúan kikiáltott etnikai szövetségesét, az RMDSZ-t nem finanszírozná **az állami költségvetésből**, és ezáltal nem vásárolná meg magának. **A regionális vagy kisebbségi nyelvek európai chartája** előírásainak teljesítéséről szóló román jelentés elégedetten állapítja meg, hogy a kormány „a gazdasági válság ellenére évről-évre növekedő összeget juttatott a kisebbségeknek”. A magyarokra eső rész immár valahol az évi **4,5 millió** eurónál tart. 2009 óta az RMDSZ mintegy **30 millió** eurót költött az adófizetők pénzéből pártépítésre, pártfinanszírozásra, a civil és az egyházi szféra lekenyerezésére és választási korteskedésre – megfosztva ettől a támogatástól éppen azokat, akiknek a költségvetés szánta: **a magyar közösséget**. Ezenképpen ez a bújtatott korrupció, valamint a mindennapi korrupció, továbbá a gyakori kormánypárti részvétel „természetes” haszna bőven elég lett arra, hogy az RMDSZ-t egypárti magyar közszereplőként a hatalomba bebetonozza. Az Európai Unió egyik leginkább korrump országában, Romániában, huszonhat évvel a kommunista diktatúra bukása után, a többségi hatalom cinkos közreműködésének köszönhetően ekképpen sikerül az RMDSZ **országos nomenklatúrájának** és **helyi kiskirályainak**

szinte teljesen kisajátítaniuk a magyar életet, „amiben persze nincsen semmi meglepő, hiszen – az **MSZP**-vel együtt – mindkét párt ugyanolyan bolsevik gyökerekből táplálkozik, az erkölcsök, mentalitásuk és érdekeik is közösek” – állapította meg nem is olyan régen **Kövér László**, az Országgyűlés elnöke.

A romániai magyarság mostani szorongatott helyzetében, közös céljaink elérése érdekében, **szoros összefogásra** lenne szükség. Kivételezett egypárti pozíciójában azonban az RMDSZ továbbra is minden egysegítőrekvésnek ellenállt – a **pártegyeséget** helyezve **a nemzeti egység** fölébe. Ennek következtében a nemzetpolitikai ellenzék részére egyetlen egy lehetőség: **a demokratikus választásokon** való megméretkezés marad. A választás szabadságát azonban sötétlőn beárnyékolja az esélybeli egyenlőtlenség és a pénz hatalma.

Ennek ellenére nincs más választásunk. A lehetlent is meg kell próbálnunk. Valós érdekeinket képviselve meggyőzni a választópolgárokat, hogy ne engedjék félrevezettetni, becsapatni vagy megvásároltatni magukat, hanem az Erdélyi Magyar Néppártra adják szavazataikat.

Erre vállalkozunk. Kevesen vagyunk, de igazunk van. Bizunk benne, hogy az RMDSZ-ből vagy a politikából kiábrándult, valamint az RMDSZ-nél jobbra vágyó, öntudatos magyar emberek szavazataival jelöltjeink bekerülnek a helyi és a megyei önkormányzati tanácsokba, és ezáltal esélyt nyernek a hiteles és hatékony **nemzeti érdekérvényesítés** felelős munkájára.

Nagyvárad, 2016. május 17.

Tőkés László,
az EMNT elnöke

A TITKOSSZOLGÁLATI MÚLT FELTÁRÁSÁNAK FOLYTATÓDNIA KELL!

Május 27-i nagyváradai sajtótájékoztatóján **Tőkés László** európai parlamenti képviselő, az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács elnöke a romániai **egyházi titkosszolgálati átvilágítások** eredményeiről és jelen állásáról nyújtott összegző tájékoztatást a magyar és a román média képviselőinek, hogy a jövő vasárnapi önkormányzati, illetve az őszi egyházi és parlamenti választások előtt e tekintetben is legyen tisztább kép a polgárok előtt. Mint leszögezte, a romániai történelmi egyházak közül sajnálatos módon csak a **református** és az **unitárius** egyházban történt meg ez a fajta szembenézés a múlttal, vagyis a lehetőségek és törvényi keretek biztosította átvilágítás, amely elsősorban az egyházak különböző szintű lelkészi és világi vezetőit érinti.

A sajtótájékoztatón kiadott **Nyilatkozatában** Tőkés László a Királyhágómelléki Református Egyházkerület (KREK) 1989 utáni első püspökének minőségében kronologikus és tárgyszerű tartalmi tájékoztatást ad a lusztráció folyamatáról, megállapítva, hogy egyházkerülete a maga körében élen járt ennek megvalósításában. Ám a már korán beindult posztkommunista

visszarendeződés miatt a múlttal való szembenézés és a feltáró munka nagy nehézségekkel haladt előre, olyannyira, hogy még a legutóbbi egyházi választások alkalmával is **rovott múltú lelkészek** kerülhettek magas ►

► tisztségekre. „Közbeszéd tárgyát képezi, és tapasztalatból is tudjuk, hogy a Securitate nem szűnt meg, hanem csak átalakult. Mértékadó vélemények szerint 1989-ben a hatalmat a volt politikai rendőrség egyik szárnya kaparintotta meg. A Securitate és utódszervezetei továbbra is nagy befolyással rendelkeznek, és az élet minden területét behálózzák társadalmunkban. Okkal feltételezhető, hogy a Román Hírszerző Szolgálat (SRI) is megtalálta régi és új kollaboránsait. Egyházi és nemzeti létérdekünk tehát, hogy az elhúzódó, illetve szándékosan késleltetett átvilágítást továbbvigyük, Anyaszentegyházunk megtisztulását elősegítsük, és az idegen titkosszolgálat rontásával szemben az ifjú, a jövő nemzedéket is felvértezzük. A Reformáció félévezredes jubileuma közeledtén világosan kell látnunk, hogy ez is nélkülözhetetlen előfeltételét képezi Egyházunk megújulásának. A közelgő egyházi választások ugyanerre a következtetésre vezetnek” – fogalmaz nyilatkozatában a püspök, amiben az egyházkerületi Átvilágító Bizottság eddigi, időközben megtorpant munkájáról is számot ad. Ugyanakkor elégtétellel állapítja meg, hogy „az esetek legtöbbjében lelkipász-

toraink **nem működtek együtt** a Securitatéval, nem voltak informátorok, sőt állhatatosan ellenálltak a beszerzésnek”. A nyilatkozatához csatolt **kimutatások** a KREK-beli átvilágítás eredményét összegzik. Tőkés László külön is üdvözölte azt a törvénymódosító tervezetet, amely már csak a román szenátus jóváhagyására vár, s amely további könnyítéseket irányoz elő az átvilágítás kiterjesztése és folytatása ügyében.

Mindenképpen teljes joggal várható lenne, hogy a kollaboráción kapott papi vagy világi személyek egyházi tisztségekre **ne legyenek megválaszthatók** a jövőben – jelentette ki Tőkés László, hozzátéve: ha már a közelgő helyhatósági választások előtt nem volt kötelező és nem történt meg, legalább az őszi parlamenti választásokra nézve időszerű volna egész magyar közösségünk majdani jelöltjeinek a titkosszolgálati átvilágítása. Különösen az **RMDSZ által dominált közélet** teljes megtisztítása lenne fontos, mivel ott érzékelhető és látható a legjobban, hogy az egykori rezsim fenntartóinak és kollaboránsainak mekkora befolyásuk van mindmáig, s hogy a titkosszolgálati összefonódások milyen kiszolgáltatottá tehetik a közéleti szereplőket.

NYILATKOZAT AZ EGYHÁZI TITKOSSZOLGÁLATI ÁTVILÁGÍTÁSOK TÁRGYÁBAN

A vonatkozó törvényi feltételek hiánya, illetve a törvényes szabályozások megkésettsége miatt Romániában csak mintegy tíz esztendővel a kommunista diktatúra bukása után kezdődhetett el a **titkosszolgálati múlt** feltárása. A Királyhágómelléki Református Egyházkerület a maga körében élen járt ennek megvalósításában. Az ún. Ticu Dumitrescu-törvényt megelőzően, már az 1998-as egyházi választások alkalmával jelöltjeinknek írásbeli nyilatkozatot kellett tenniük a hírhedt **Securitatéval** való viszonyuk tárgyában.

Az állandóan változó politikai viszonyok és törvényi szabályozások ezután sem kedveztek a **titkosszolgálati átvilágításnak**. Kezdetben a Romániai Református Egyház Zsinata is felemásan viszonyult ehhez a kérdéshez. Jókorra késéssel ugyan, de az új évezred első évtizedének közepén végre mind a két református egyházkerületünkben érdemben beindulhatott a lelkipásztorok és a nem lelkészi személyek múltjának átvilágítása.

Egyházkerületünk lelkészi kollaboránsairól és ellenállóirol **Szigorúan ellenőrzött evangélium** címen indult könyvsorozat a szegedi **Molnár János** tollából. Vezető testületeink kutatóbizottságot neveztek ki a Securitate Irattárát Vizsgáló Országos Tanács (CN-SAS) irattárában fellelhető dossziék felkutatására, és az egyházkerületi Átvilágító Bizottságot (ÁB) bízták meg a vezető lelkészi és nem lelkészi személyek titkosszolgálati kapcsolatainak elbírálásával.

Már az ÁB intézményes munkájának a megkezdése előtt fény derült egyes lelkipásztorok **ügynöki múltjára** (lásd: I. Kimutatás). Némely hírhedt esetek rávilágítottak egyházi életünk 1989 után is fennálló súlyos fertőzöttségére. Ennek ellenére a múlttal való szembenézés és a feltáró munka nagy nehézségekkel haladt előre, olyannyira, hogy még a legutóbbi egyházi vá-

lasztások (2010) alkalmával is rovott múltú lelkészek kerülhettek magas tisztségbe.

Az ÁB **saját kimutatása** szerint 2010–2014 között 59 esetet vizsgált meg, 45 lelkipásztort (lásd: II. Kimutatás) és 14 nem lelkészi személyt világitott át. Jó munkát végzett. Az utóbbi másfél-két évben azonban munkája lelassult, illetve szinte teljesen leállt. A törvényi korlátozások visszatartó hatása mellett az egyházi lendület alábbhagyása sem kedvezett a folytatásnak.

Amint ez várható volt, az esetek legtöbbjében lelkipásztoraink nem működtek együtt a Securitatéval, nem voltak informátorok, sőt állhatatosan ellenálltak a beszerzésnek (1). Van, aki már csak életkora miatt sem lehetett kollaboráns (2). Megint mások, noha be- ►

szervezték őket, utóbb kiugrottak a sorból, és kizárták őket az információs hálózatból. Őket felmentésben részesítette az ÁB (3). Néhányan azonban súlyos elmarasztalásban részesültek, mivel nyilvánvalóan együttműködtek a diktatúra politikai rendőrségével, vagy éppen fizetett ügynökei voltak annak (4).

Megállapítható azonban, hogy a legsúlyosabb esetek szinte következmények nélkül maradtak. Az egyházi főhatóság nem indított fegyelmit a vétkesek ellen, intésbem sem részeltette őket, sőt némelyikük egyházi újraválasztása útjába sem gördített akadályt.

Külön figyelmet érdemel az ÁB-határozatok azon **igazgatótanácsi záradéka**, melynek értelmében a testület „elrendeli az átvilágítási Határozat érvénytelenítését és az ügy újratárgyalását, amennyiben újabb adatok, bizonyítékok kerülnek elő”. Ismereteink szerint ugyanis még nagy mennyiségű ismeretlen iratanyag lapul a különböző irattárakban, melyek teljesen új megvilágításba helyezhetnék egyes személyek múltját.

Ugyanez érvényes azokra a személyekre, akikről a **CNSAS** gyakorlatilag **felmentő igazolást** (Adevărință) bocsátott ki, mivel „nem léteznek olyan adatok és dokumentumok, amelyekből az a következtetés volna levonható, hogy a Securitate munkatársai vagy kollaboránsai lettek volna” („nu există date ori documente din care să rezulte calitatea de lucrător sau de colaborator al Securității”). Könnyű belátni, sőt példák is vannak reá, hogy az illetékes hatóságok szándékkal is visszatartanak egyes terhelő iratokat, sőt egész személyi dossziékat éppen azok védelmében vagy zsarolása végett, akik a legkészségesebb ügynökeik voltak.

Közbeszéd tárgyát képezi, és tapasztalatból is tudjuk, hogy a **Securitate** nem szűnt meg, hanem csak átalakult. Mértékadó vélemények szerint 1989-ben a hatalmat a volt politikai rendőrség egyik szárnya kaparintotta meg. A Securitate és utódszervezetei továbbra is nagy befolyással rendelkeznek, és az élet minden területét behálózzák társadalmunkban. Okkal

feltételezhető, hogy a **Román Hírszerző Szolgálat** (SRI) is megtalálta régi és új kollaboránsait. Egyházi és nemzeti létérdekünk tehát, hogy az elhúzódo, illetve szándékosan késleltetett átvilágítást továbbvigyük, Anyaszentegyházunk megtisztulását elősegítsük, és az idegen titkosszolgálat rontásával szemben az ifjú, a jövő nemzedéket is felvértezzük. **A Reformáció** fél-évezredes jubileuma közeledtén világosan kell látnunk, hogy ez is nélkülözhetetlen előfeltételét képezi Egyházunk megújulásának. A közelgő **egyházi választások** ugyanerre a következtetésre vezetnek.

A **Magyar Fórum** interjúja szerint (2016. április 28.): „69 lelkészről tudnak, akik beszervezett besúgók voltak, 43-ról nem közöltek választ, 11 esetben pedig kiderült, hogy súlyos besúgói tevékenységet folytattak. Mi lesz az ő sorsuk?” – hangzik a kérdés. **Kató Béla**, az Erdélyi Református Egyházkerület püspöke válaszában – egyebek mellett – ezt mondja: „Azt szeretnénk, ha azok, akik ilyen mélységben együttműködtek, belátnák, hogy az egyedüli út, ha – elismerve vétkeiket – nyilvánosan is bocsánatot kérnének. S ezt megpróbálják nemcsak az emberektől, hanem Istentől is megkapni. Isten megadja, az embereknek is meg kell adniuk.” Ezen túlmenően viszont egyszer s mindenkorra azt is le kellene szögezni, hogy ezek a személyek egyházi tisztségbe ne legyenek megválaszthatók.

Nagyvárad, 2016. május 27.

Tőkés László
a Királyhágómelléki Református Egyházkerület
1989 utáni első püspöke

Utóirat: Most, a helyhatósági választások közeledtén időszerű volna legalább az őszi parlamenti választásokra nézve magyar közösségünk majdani jelöltjeinek a titkosszolgálati átvilágítását is komolyabban venni és előírányozni, **RMDSZ-es közéletünk** teljes megtisztítása érdekében.

JESZENSZKY GÉZA: „EGYSÉGES EURÓPAI VÁLASZRA VAN SZÜKSÉG”

Május 24-én Jeszenszky Géza egykori magyar külügyminiszter volt Nagyvárad vendége az **Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács** és **Tőkés László európai parlamenti képviselő irodája** meghívására. A történész-diplomata a Partiumi Keresztény Egyetemen találkozott az érdeklődőkkel, ahol Szilágyi Zsoltnak, Tőkés László kabinetvezetőjének, az Erdélyi Magyar Néppárt elnökének a felvetéseire reagálva osztotta meg nézeteit a hallgatósággal, gyakori hivatkozással *Kísérelt a trianoni trauma orvoslására* című, a budapesti Osiris Kiadónál idén megjelent kötetére, hiszen abban éppen azokról a témákról (is) írt, amelyek a váradi fórumon felmerültek. Napjaink kihívásai – különösen a **migráns-válság** – kapcsán egy kérdésre válaszolva Jeszenszky meggyőződéssel jelentette ki: **egységes európai válszra** van szükség. Szövetségeket kell szereznünk

minden nemzeti törekvésünkhöz, a módszer pedig az igazunk érvényesítése kell legyen, a meggyőzés minden lehetséges eszközével – mondotta a volt magyar külügyminiszter.

JÚNIUSI ESEMÉNYNAPTÁR

2016. június 3. • Jászkisér, Trianon-emlékmű

Megemlékezés Trianonról a nemzeti összetartozás napján. Koszorúzás

Vissza kell szerezni a trianoni békediktátummal megcsontított nemzeti önrendelkezésünket, ezért harcol Magyarország kormánya is – jelentette ki **Tőkés László**, a Fidesz-KDNP európai parlamenti képviselője, az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács elnöke a nemzeti összetartozás napja alkalmából Jászkiséren (Jász-Nagykun-Szolnok m.), ahol a **Trianonra emlékezőnk** című rendezvényen mondott megemlékező beszédet. **Pintér Ferenc** független polgármester köszöntőbeszéde mellett elhangzott még **Pócs János** fideszes országgyűlési képviselő ünnepi beszéde. Közreműködött a Jász Akusztik Duó, Bánfi Ferenc és Molnár Tibor énekes-hangszeres előadó, Gócza Fanni és ifj. Ádám Kálmán versmondó, a Búzavirág Népdalkör és a jászapáti Pethes Sándor Ifjúsági Fúvós Zenekar. *(A megemlékező beszéd megtalálható lapunkban.)*

Június 4. • Nagyvárad, újvárosi református templom

A Partiumi Keresztény Egyetem tanévzáró-ballagási ünnepélye

Idén éppen a nemzeti összetartozás napján ballagtak el a **PKE** alap- és mesteri képzésein részt vett és azokat elvégzett, diplomavizsga előtt álló hallgatók. A hagyományos ünnepi istentiszteletre és tanévzáró ünnepélyre ez évben is az egyetem melletti nagyvárad-újvárosi református templomban került sor, ahol **Tőkés László** püspök, EP-képviselő, az egyetem Alapítók Tanácsának elnöke hirdetett ígét. *(Lásd erről szóló tudósításunkat.)*

• Nagyvárad, egyházkerületi székház

A PKE zeneművészeti tanszéke megalakulásának 20. évfordulói ünnepélye

Másfél napos rendezvénnyel ünnepelte két évtizedes fennállását a Partiumi Keresztény Egyetem **zeneművészeti tanszéke**. Június 3-án köszöntötték az elmúlt húsz év tanszékvezetőit, tanárait, méltató beszédek

hangzottak el, fellépett az egyetem **Partiumi Énekkara**, majd ünnepi műsor és kitüntetések átadása következett. Június 4-én tartották meg a „dalforgást” a volt és a jelenlegi hallgatók közreműködésével, vendég kórusok, néptáncosok, muzsikuskok és énekesek fellépésével. Ez alkalommal **Tőkés László**, a PKE Alapítók Tanácsának elnöke mondott ünnepi köszöntőbeszédet.

Június 5. • Nagyvárad

Helyhatósági választások

Tőkés László európai parlamenti képviselő, az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács elnöke román állampolgárként és nagyvárad-i lakosként a bejelentett állandó lakhelye szerinti szavazóköri szavazatát a **romániai önkormányzati választások** rendjén. *(Beszámoló erről jelen kiadványunkban olvasható.)*

Június 6. • Budapest, Országház

Találkozó **Potápi Árpád** János nemzetpolitikai államtitkárral

Június 6–9. • Strasbourg

Európai parlamenti munkahét

Június 8. • Strasbourg, Európai Parlament

Emlékezés a baltikumi népek tömeges deportálásának 75. évfordulóján

A balti államok megszállását követően a szovjet hatalom megkezdte a békés lakosság tömeges depor-

tálását. Erről a tragikus eseménysorozatról emlékeztek meg a Baltikum volt szovjet tagállamainak európai parlamenti néppárti képviselőcsoportjai és meghívták EP-beli rendezvényükön. *(Lásd erről szóló összefoglalónkat.)*

Június 11–12. • Nagyvárad, réti református egyházi központ

Családi nap a Csillagocska Alapítvány szervezésében
Az alapítvány 11-ik alkalommal szervezte meg a Csillagocska Családnapot. A rendezvény során az egy- ➤

dEPutáció

- ▶ házközség hívein kívül az alapítvány által működtetett zeneóvodához kötődő gyermekek, szülők, nagyszülők, több „csillagocskás” ének-, zene- és táncegyüttes egykori és mai tagjai fordultak meg a helyszínen, több-kevesebb időt töltve el a barátságos, vidám, családiás

körben, hangulatban, milióban. A rendezvény egyes momentumain részt vett **Tőkés László**, az alapítvány régi támogatója, aki zenetanár feleségével és kislíával jelent meg az eseményen. A magyar kormányt képviselő **Soltész Miklós**, az egyházi, nemzeti és civil társadalmi kapcsolatokért felelős államtitkár *Keresztény családok korunk keresztútjain* címmel tartott előadást.

Június 13–16. • Brüsszel

Európai parlamenti munkahét

Június 15. • Brüsszel, Európai Parlament

1956-os évfordulói emlékkonferencia

Tőkés László néppárti európai képviselő rendezésében, valamint a budapesti Nemzeti Emlékezet Bizottságának (NEB) és az Európai Emlékezet és Lelkiismeret Platformjának közreműködésével **1956 – A kommunizmus megreformálhatatlansága** címmel került sor nemzetközi konferenciára az Európai Parlamentben. *(Lásd a címdali beszámolót.)*

Június 16. • Nagyvárad, újvárosi református templom

Tőkés László európai parlamenti képviselő irodájára és az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács Bihar megyei szervezete közös rendezésében került sor a **Migráció, biztonság, Európa** című közéleti fórumra, amely nagy érdeklődést váltott ki. A rendezvény főelőadója **Nógrádi György** neves magyarországi, nemzetközi tekintélyű biztonságpolitikai szakértő volt. *(Beszámolónkat lásd kiadványunkban.)*

Június 17. • Nagyvárad, PKE elnöki hivatala

A Partiumi Keresztény Egyetem Alapítók Tanácsának ülése

Június 18. • Nagyvárad, Lorántffy-gimnázium

Jubileum a református gimnáziumban
Az 1900-as évek elején alapított, a kommunista rendszerben megszüntetett, a rendszerváltozás után újraindított **Lorántffy Zsuzsanna Református**

Gimnázium 25. tanévét zárta. Ebből az alkalomból emlékkönyvre, öregdiák-találkozóra, tárlatnyitóra, könyvbemutatóra és egyéb alkalmakra került sor, a jubileumot ünnepi istentisztelet koronázta a váradoszlói református templomban. Az eseményen részt vett a tanintézet újraalapításának mentora, **Tőkés László** korábbi királyhágómelléki református püspök is.

Június 20. • Nagyvárad, EP-iroda

Az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács elnökségi ülése

• Nagyvárad

A IV. Szent László Napok hivatalos megnyitója

Idén június 18–26. között rendezték meg a **Szent László Napokat**, amely rendezvénysorozatot a városalapító magyar király nevét viseli. A hivatalos megnyitóra június 20-én került sor. Délután megkoszorúzták a lovagkirály szobrát a római katolikus székesegyház

előtti téren, megnyitották a felújítás alatt álló vár udvarában a Márton Áron püspök emlékét idéző dokumentumkiállítást, este pedig nyitógálát rendeztek a filharmóniában. *(Lásd a részleteket kiadványunkban.)*

Június 21–23. • Brüsszel

Európai parlamenti munkahét

Június 21. • Brüsszel

Könyv- és filmbemutató: Marosvásárhely fekete márciusa

Tőkés László EP-képviselő irodájának szervezésében a Balassi Intézetbrüsszeli kirendeltségén mutatták be **Kincses Előd** könyvének második, bővített kiadását, különös tekintettel angol nyelvű fordításának megjelenésére. Az 1990 márciusi véres eseményeket felelevenítő rövid dokumentumfilm levetítése után fórumbeszélgetést és dedikálást tartottak. *(Lásd az erről szóló beszámolót.)*

Június 24. • Nagyvárad, PKE elnöki hivatala, EP-iroda

PKE-fogadónap

Június 27–30. • Brüsszel

Európai parlamenti munkahét

Június 30. • Budapest, külügyminisztérium

Találkozó **Szijjártó Péter** külügyi és külügyminiszterrel

BESZÉD A NEMZETI ÖSSZETARTOZÁS NAPJA ALKALMÁBÓL

Kegyelem néktek és békesség Istentől, a mi Atyánktól és az Ő szent fiától, az Úr Jézus Krisztustól! Ámen.

Tisztelt Polgármester úr, Képviselő úr, Jászkapitány úr!

Krisztusban szeretett Szolgatársaim! Kedves Testvéreim! Hölgyeim és uraim!

Ez a pénteki nap akaratlanul is nagypénteket idézi számomra. **Kossuth Lajos** Aradot nevezte a „magyar Golgotának”, de mennyivel inkább illik ez a kifejezés Trianon napjára, a trianoni békediktátumra, hiszen míg amott „csupán” 13 vértanú lelke halálát, ez esetben az egész ország felett hajtották végre – egyetlen tollvonással – a halálos ítéletet: Magyarország keresztrefeszítését. **Márai Sándor** ugyan 1956 vonatkozásában mondja, de tökéletesen ráillik Trianonra: „Népek Krisztusa, Magyarország”. Krisztusi történelemszemléletünk értelmében nemzetivé szélesedett a golgotai kereszt.

Aztán úgy is gondolhatunk a hólnapi gyásznapi, mint nagycsütörtök estéjén nagypéntekre. Mert hiszen Trianon előestéjén ültünk össze, és ekkor szerezte Krisztus Urunk az utolsó vacsorát, így szólván hozzánk: „vegyétek és egyétek (...), ezt cselekedjétek az én emlékezetemre”. Noha hivatalos formában a nemzeti összetartozás napját üljük, az első szó mégiscsak az emlékezésé, hiszen aligha kerülhető meg az a gyász, amelyből ez a magasztos nap kinőtt. Mindenekelőtt **David Lloyd George** egykori brit miniszterelnök szavait idézzük, aki azt mondta: „Nem vettük észre a szövetségeseink által elének terjesztett statisztikák valótlanosságát, amelyek végül is a diplomácia történetének legigazságtalanabb békéjét hozták létre, és amelyek következménye a nemzetközi törvények és a nemzetközi jogok legdurvább megsértése volt.” **Francesco Nititi** későbbi olasz miniszterelnök is ekképpen fogalmaz: „Magyarország megcsonkítása annyira becstelenséget, hogy senki nem vállalja érte a felelősséget. Mindenki úgy tesz, mintha nem tudna róla, mindenki szemérmesen hallgat. A népek önrendelkezési jogára való hivatkozás csak hazug formula...”

Hát való igaz: a népek önrendelkezéséből kimaradt a magyar. A wilsoni elvek értelmében mindenki más rendelkezhetett magával, csak a magyar nép nem. Annak idején azt mondták, hogy „nagy Magyarország” azért nem állhat meg, mert soknemzetiségű állam, tehát nemzeti államokra kell szétosztani. Ehelyett azonban mi történt? A létrejövő utódállamok is soknemzetiségű államokként képezték le Magyarország soknemzetiségű voltát.

A nagyhatalmak ácsolták a keresztet. De azt se felejtjük, hogy a cinkos magyar részvétel, vagy a kivagyiságon alapuló, gőgös magyar részvétel sem hiányzott hozzá. **Károlyi Mihály** volt miniszterelnök szálláscsinálója lett **Kun Bélának**, a kommunizmusnak. Kétes dicsősége történelmünknek, hogy a világ második kommunista állama nálunk jött létre. Ők is ott sürgölődtek

a kereszt körül, amire Magyarországot feszítették, és sok tudatlan ember is, akikért Krisztus Urunk így imádkozott: „Atyám! bocsásd meg nekik; mert nem tudják mit cselekesznek.”

Nagypéntek után azért mégiscsak reménykedtünk a feltámadásban, Magyarország feltámadásában. És úgy tűnt, hogy a két bécsi béke alkalmával végre reánk köszönt a húsvét. A második bécsi döntéskor Észak-Erdély visszatért az anyaországhoz. Azonban rövidesen megint rosszra fordult a sorsunk, és rövid összetartozás és annak öröme után újból betelt rajtunk a himnusz szava: „megbűnhődte már e nép”, nemcsak a múltat, hanem a jövőt is. És ez esetben megint csak **a kommunistákkal** találtuk szembe magunkat, hiszen végső soron a magyar kommunisták szentesítették a párizsi békét, Magyarország feldarabolását. Ehhez hasonlóan valamennyi utódállamban is a kommunizmus jegyében kényszerítettek vissza bennünket az idegen uralom jármába.

Jeles évforduló az idej: 1946 pünkösdjén tartotta híres beszédét áldott emlékü **Márton Áron** gyulafehérvári püspök. Pattanásig feszült a léghő, mert akkor még nem dőlt el formailag Észak-Erdély sorsa. Márton Áron és elvbarátai már '45-ben összegyűltek, hogy megakadályozzák Erdély újbóli teljes elcsatolását. Memorandumot fogalmaztak meg, melyet '46 áprilisában juttattak el a párizsi békekonferenciára, egy igazságos területrendezés igényével. Az aláírók között volt **Vásárhelyi János** akkori református püspök és több más jeles személyiség. A pünkösdői búcsúig már megérkezett a híre, hogy Erdély sorsa érdemben már eldőlt. Ez annál is tragikusabb volt, mert az akkori magyar érdekképviselet, a kommunista befolyás alá került **Magyar Népi Szövetség** vezető testülete, a „százak tanácsa” – három ellenzavazat kivételével – maga is meg-

► szavazta Észak-Erdély visszacsatolását „Româniához”. Velük szemben lépett fel példás módon és kivételes bátorsággal Márton Áron, és nemet tudott mondani, a bolsevizmus végzetes közeledte idején, a hatalomnak. Márton Áron ama jeles pünkösdi napján ekképpen szólt népéhez: „A püspöknek azonban meg kellett hallania híveinek nagy aggodalmát, és ki kellett mondani azt, amit nekik nincsen szabadságukban kimondani. Az a százezres tömeg, amely tegnap és ma itt hullámzott, és a többi százezrek, akik ezeket hazulról lélekben kísérték, ezért is imádkoztak. Ez azonban nem politika. Itt az életünkről van szó! És az emberi élethez az Istentől nyertünk jogot. Az önmagunk becsülete és a jövő nemzedékek sorsáért reánk háruló felelősség követeli, hogy jogaink védelmében tiltakozunk egy igazságtalan ítélet kimondása és végrehajtása ellen.”

Testvéreim! Megalázatosodott egyházi világunkban ezt a keresztyén, nemzeti hangvételt hiányoljuk. Ezt, a nemzeti ügyek melletti határozott, megalkuvás nélküli kiállást. Ebben vehetünk példát erdélyi egyházaink akkori előjáróitól, akiknek aztán a száját végképp befogta nemcsak a beköszönő kommunizmus, hanem az '56-os forradalmat követő megtorlás és leszámolás. A szovjethatalom csatlósaként hatalomba került **Kádár János** röviddel ezután tett bukaresti és marosvásárhelyi látogatásakor szolgáltatta ki a román nacionalista-kommunista hatalom kényének-kedvének az erdélyi magyarságot. Ennek utána végtelennek tűnő, hosszú tél ereszkedett nemzetünkre. Magyarország sorsa sem volt irigylésre méltó, még a gulyáskommunizmus idején sem, de a mi helyzetünkről még ennyi sem mondható el. Mint a „mag hó alatt” élt tovább bennünk a nemzeti öntudat, a hit, a reménység, a szabadságvágy. 1989-ig kellett várunk a változásra, a fordulatra, az áttörésre. Mint hamu alatt a parázs, az elégedetlenség, a tiltakozás, a közösségi kiállás azonban már annak előtte felparázslott az erdélyi tüntetés alkalmával, a Szabadság téren; majd nagy meglepetésünkre, Magyarország jövődöbéli ideiglenes államelnöke, **Szűrös Mátyás** bátorkodott kimondani, hogy minden magyar, éljen a határ bármely oldalán, a magyar nemzethez tartozik. Akkor ez forradalmi kijelentésnek számított.

Aztán jött **Temesvár**. Jött 1989. A berlini fal módjára omlottak le a bennünket elválasztó trianoni határfalak. Szívemet azóta is mérhetetlen meghatódás-

sal tölti el az **a nemzeti együttérzés és szolidaritás**, amely akkor támadt fel szinte valamennyi magyarban. Talán még csak '56-ban csapott ilyen magasra a nemzeti együttérzés hulláma... Sose felejttem, megállás nélkül, szakadatlan sorban jöttetek és hoztátok „betlehemi ajándékaitokat”. Jöttetek a hideg télben, '89 szabadító karácsonyán és az esztendő fordulóján, szabadságunk új évében. Ekkor vette kezdetét a **testvériesülés**, a sűrű szövésű kapcsolatépítés máig tartó, áldásokkal teljes, korszakos folyamata. Rövidesen újraindult a Magyarok Világszövetsége, református vonalon pedig a Magyar Reformátusok Világszövetsége és az Egyetemes Zsinat. Egyik világtalálkozót a másik után szerveztük. Határon innen és túli települések és gyülekezetek százai létesítettek egymással intézményes testvéri kapcsolatot. Külön előadást érdemelne a nemzeti ébredés és egymásra ébredés ezen folyamatának a bemutatása. Aztán következett '99-ben a státusz-törvény, a magyar igazolvány, ami egy fontos lépést jelentett a külhoni magyarság emancipálására és befogadására nézve.

De nemsokára újból közbeléptek **a kommunisták**. (Nincs kommunistafóbiám, de ez a történelmi valóság.) Amikor 2004. december 5-én sor került a kettős állampolgárságról szóló **népszavazásra**, akkor „többségben voltunk, de nem voltunk elegen” itt, Magyarországon. Nem voltak elegen, akik befogadják a külhoni magyarokat, de ezért nem is a szavazópolgárokat hibáztatom, hanem azokat, akik elriasztották, eltanácsolták őket az urnáktól. Akik „23 millió romántól” féltették a hazát. 23 millió román munkavállalótól – miközben most kitárnák Magyarország kapuját a migránsok özöne előtt. Íme: saját testvéreik befogadására restek voltak, de most az idegeneket tárt karokkal fogadnák. Köztünk az a különbség, hogy mi az idegeneket is szeretjük ugyan, de a magyar véreinket soha nem hagyánk cserben, hiszen **Szabó Dezsővel** szólva: „minden magyar felelős minden magyarért”.

Aztán a 2010. esztendőben érett be az az előkészületi folyamat, melyről az előbbieken beszéltem. 2010 mintegy korrekcióját jelentette a rossz emlékü 2004-es népszavazásnak –végre nemzetpolitikai rangra emelkedett **a határok fölötti nemzetegyesítés** politikája. Ennek köszönhetjük a kettős állampolgárságról szóló törvényt és a nemzeti összetartozás törvényét, mely a mai napon is egymás közösségébe ölel bennünket. Egymás mellé állítja a határok két oldalán lévő nemzetrészeket.

Magyar uniót az Európai Unióban! – ez volt az európai parlamenti jelszavam néhány évvel ezelőtt. Először tehát a magyar unió megteremtése – mert hogyan is lehetnénk jó európaiak, hogyha nem tudunk jó magyarok lenni?! Hogyan érkezhetnénk el Brüsszelbe, ha nem vagyunk képesek eltalálni egymáshoz?! Istenhez sem mehetünk addig, amíg meg nem békélünk embertársainkkal. Hát így érkezünk el egymáshoz, és lehetünk ismét egymás közösségében.

Már csak arra kell ügyelnünk, hogy a múlt tehermentelétől szabaduljunk. Az utódállamok magyarellenességé sajnos még mindig nagy terhet jelent számunkra. A kommunizmus is itt kísért a maga internacionalizmusával. Ahol már elmúlt, ott helyébe lépett a nemzetidegen kozmopolitizmus, a világpolgári mentalitás. ►

► Identitásvesztésünk egyre aggasztóbb méreteket ölt. Alighogy kijöttünk a kommunista agymosás, a kádári amnézia időszakából, most már a kozmopolita identitásvesztésnek vannak kitéve gyermekeink, ifjúságunk. Amint **Beke György**, a jeles erdélyi író fogalmaz: egy „önkéntes Trianon” fenyeget bennünket, amely demográfiai téren, a magyarság elapadása révén vagy az asszimiláció folytatódása által sorvaszt bennünket. **Pozsgay Imre** szavával szólva: az **önsorsrontás** tetézi súlyos helyzetünket és juttat oda, hogy amit nem végeztek el a nagyhatalmak és Trianon, azt mi magunk fogjuk betetőzni, hogyha nem változtatunk gondolkodásunkon, magatartásunkon, politikánkon.

Az **összetartozás napja** indítson bennünket arra, hogy amiképpen **egy igazi jász** ragaszkodik a maga jász identitásához – pedig már nem beszélhetünk különálló anyanyelvéről –, azonképpen mi is ragaszkodjunk önazonosságunkhoz, ami egyet jelent mindennel, ami a magyar ember számára egyáltalán értékes. Ragaszkodjunk szülőföldünkhöz és népéhez. Az elvándorlás és a tőle való elszakadás is az önsorsrontás körébe tartozik. Becslések szerint az elmúlt 25 évben 14 millióan távoztak Kelet-Európából, ezek között Magyarországról is néhány százezen. Haza és vissza kell találnunk egymáshoz. Tartalommal kell megtöltenünk az összetartozás magasztó fogalmát. Miként korábban a balkáni háború délvideki sorsüldözöttjeit, fel kell karolnunk az újabb háború árnyékába került kárpátaljai Testvéreinket – hogy csak az egyik, a legfontosabb példát említsem. Az összetartozás mai – jászkiséri – napján ezt a határokon túlmutató gesztust, ezt az országos szinten,

politikában és cselekedetben megnyilvánuló szolidaritást köszönöm néktek!

Ebben az egymásra találásban végül, de nem utolsó sorban azzal kanyarodnék vissza Trianonhoz, hogy amit akkor elvesztettünk, szerezzük vissza: **nemzeti önrendelkezésünket!** Tulajdonképpen ezért cselekszik a magyar kormány, amikor határozottan visszautasítja, hogy – a migránsok kvóták szerinti elosztásával – kívülről szabják meg, hogy kikkel lakjunk és éljünk együtt saját hazánkban. Állami szuverenitásunk megőrzése mellett a határon túli nemzetrészek hasonlóképpen fontosnak tartják, hogy **autonómiájuk** megszerzése által maguk is kisebbségi önrendelkezési jogokat vívjának ki maguknak. Erdélyi viszonylatban **Székelyföld** és **Partium** területi autonómiát, egész romániai magyarságunk pedig kulturális autonómiát kíván magának. Ezen a téren is köszönjük és számítunk segítségetekre. De minden jognál és törvénynél fontosabb az, amit egy útikönyv címlapján ekképpen olvastam: „Szeressük vissza Magyarországot!” Vagyis szeretet nélkül nem megyünk semmire. Ha egymást nem szeretjük, akkor abból nem lesz összefogás és összetartozás. **Szeressük vissza Magyarországot**, szeressük vissza a Jászságot, szeressük vissza Erdélyt, Felvidéket, Kárpátalját, Délvidéket, Drávaszöveget és valamennyi, hajdan elidegenített ősi területünket és őshonos közösségünket. „Szeressük vissza”, akiket el akar venni tőlünk az idő gazul...

„Isten, áldd meg a magyart!”

Jászkisér, 2016. június 3.

Tőkés László

ELBALLAGTAK A PKE VÉGZŐISEI

Idén éppen június 4-én, a **nemzeti összetartozás napján** ballagtak el Nagyváradon a **Partiumi Keresztény Egyetem** alap- és mesteri képzésein részt vett és azokat elvégzett, diplomavizsga előtt álló hallgatók. A hagyományokhoz híven a ballagást megelőzően az egyetem szolgálatában álló református egyházkerületi székház különböző előadótermeiben **szakonkénti búcsúztatókra** került sor, a másodéves hallgatók és a tanárok köszöntek el a végzősöktől, kedves nosztalgiázással, jelképes diplomaosztással és feltarisznyázással.

A palotából a három egyetemi kar (közgazdaság, bölcsészet, művészet) végzősei együttesen vonultak át a nagyvárad-újvárosi református templomba – a szintén hagyományos helyszínre –, ahol ünnepi istentiszteletre és tanévzáró ünnepélyre került sor. A menet élén **Tőkés László**, a PKE Alapítók Tanácsának elnöke, **Pálfi József** rektor, **Fodor Attila** szenátusi elnök, **Flóra Gábor** rektorhelyettes és **Tolnay István** igazgatótanács elnök haladt, mögöttük a kari vezetők, oktatók és hallgatók. Hozzátartozók, barátok, kollégák, ismerősök népes serege kísérte figyelemmel a pompás, ismerklő menetet.

A Királyhágómelléki Református Egyházkerület korábbi püspöke, Tőkés László európai parlamenti képviselő, egyetemi elnök hirdetett igét a Zsoltárok könyve 25. részének első öt verse alapján: „Hozzád emelem,

Uram, lelkemet! Istenem, benned bízom; ne szégyenüljek meg; ne örüljenek rajtam ellenségeim. Senki se szégyenüljön meg, a ki téged vár; szégyenüljenek meg, a kik od nélkül elpártolnak tőled. Útjaidat, Uram, ismerted meg velem, ösvényeidre taníts meg engem. Vezess engem a te igazságodban és taníts engem, mert te vagy az én szabadító Istenem, mindennap vár- ►

► lak téged.” Prédikációjában megemlékezett a szomorú eseményről: 96 éve, ezen a június 4-i napon írták alá azt a **trianoni békediktátumot**, amely a magyar nemzet egyik gólgotájának bizonyult, s amelynek tragikus következményeit mind a mai napig nyögik a kisebbségbe szorított nemzetrészek. Ehhez viszont az is kellett, hogy alkalmatlan kezekbe kerüljön az ország és nemzet vezetése többször is; Ady Endre már 1914-ben óva intett: „s elveszünk, mert elvesztettük magunkat”. A nemzeti összetartozás eszméje kapcsán az igehirdető arra intett, hogy a **hit** és a **cselekedet** minduntalan való mesterséges szembeállításra rendkívül ártalmas, majd a Magyar Hiszekegyet idézte: „legyen hited és léssen országod”. A zoltárosra utalva figyelmeztetett: napjaink válságai, kudarcai, kétségei között vergődve és vívódva olykor nehéz megkülönböztetni a barátot az ellenségtől, a bárányt a báránybőrbe bújt farkastól. Tőkés László aggódó szeretettel fordult a tágas templom padrait megtöltő egyetemi ifjúsághoz, mondván: a tudás felvértez sok minden ellen, a hit pedig erőt ad a cselekvéshez.

Az igehirdetést követően az egyetemalapítók nevében köszöntötte a hallgatók, oktatók, meghívottak, a szülők, rokonok és ismerősök ünneplő gyülekezetét, megemlékezett a nemrég elhunyt **Templfi József** püspökről, aki egyik társalapítója volt a Sulyok István Református Főiskolából kinőtt Partiumi Keresztény Egye-

temnek, majd az intézmény átmeneti válságára utalva arról biztosított mindenkit, hogy a negyedszázada elkezdődött **erdélyi magyar felsőoktatási hálózatépítés** nem áll le, a szükségszerű reformok és küzdelmek a korparancs mentén zajlanak.

A PKE rektorának szívhez szóló, a száraz adatokat mellőző, a lélek-, közösség- és intézményépítés fontosságát hangsúlyozó ünnepi évzáró beszéde után a magyar kormányzatot képviselő **Maruzsa Zoltán** miniszteri biztos szólta a vendégek közül elsőként. Az Oktatási Hivatal elnöke a kormány és az Emberi Erőforrások Minisztériuma további támogatását ígérte meg az erdélyi magyar oktatás, beleértve a felsőoktatás minden szegmensének. **Király András** a román kormány tanügyi államtitkáraként szólta a jelenlévőkhöz, **László Pál** a Sapientia Alapítvány és az Erdélyi Magyar Tudományegyetem elöljáróinak üdvözlését tolmácsolta, néhai Márton Áron püspök szavainak kíséretében. **Ráksi Lajos** egyetemi lelkész név szerint is köszöntötte a társintézmények képviselőit, valamint **Laky-Takács Péter** kolozsvári konzult.

Az ünnepség érdemoklevelek átnyújtásával, a végzősök elbúcsúzásával és az utánuk jövők búcsúztatójával, az egyetem kulcsának átadásával-átvételével ért véget. A Himnusz eléneklése előtt Tőkés László református püspök és **Pék Sándor** római katolikus esperes mondtak áldást a jelenlévőkre.

TŐKÉS LÁSZLÓ A RENDSZERVÁLTOZÁS FOLYTATÁSA JEGYÉBEN SZAVAZOTT

Tőkés László európai parlamenti képviselő, az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács elnöke román állampolgárként és nagyváradi lakosként a bejelentett állandó lakhelye szerinti szavazókörben adta le szavazatát június 5-én délben, a **romániai önkormányzati választások** rendjén. Felesége és kislánya, valamint néhány munkatársa kíséretében érkezett a templomból jövet a Fő utcai 23-as sz. Napközi Óvoda épületében berendezett 113-as szavazókörhöz, ahol szívélyesen fogadták.

A szabályos rendben lezajlott voksolás után a magyar és a román sajtó rendelkezésére állt egy rövid **elvi nyilatkozat** erejéig. „Régen nem lehetett választani, hanem csak szavazni. Sajnos olyan idők következtek, amikor beidegződésből az emberek nagyon gyakran csak szavazni mentek, és nem választani. A rendszerváltozásnak része kell, hogy legyen a választás szabadságával való élés. Én ezt a jogomat akarom gyakorolni, és remélem, hogy szavazatommal hozzájárulok a rendszerváltozás folytatásához. Különösképpen fontos ez alapfokon, a helyhatósági választások idején, hiszen hol lehetne kezünkbe venni a sorsunk alakítását hitelesebben, mint éppen helyi szinten, ahol tőlünk függ településünk, falunk, városunk jövője. Ezért életem – Temesvár szellemében – a választás demokratikus jogával” – mondotta Tőkés László a szavazókörből való kilépése után.

Az aznap esti urnazáráskor, az **exitpoll-eredmények** ismeretében Tőkés László a következőket nyilatkozta: „Nagy pénz, nagy foci, kis pénz, kis foci – szokták mondani a rezignált szurkolók. Sajnos a korrupció oda vezetett Romániát, hogy – a futballról áttérve a nemzetre, a magyarság érdekeire – nagymértékben az anyagiakról, a nyerészkedésről szól a politika is. Megvásárolták képviselőinket, megvásárolják szavazóinkat, szavazatainkat. A korrupció által nem érintett **Erdélyi Magyar Néppárt védnökeként** a választás szabadsága mellett álltam ki ezúttal is, ebben a kampányban is, és

pedig amellet, hogy ne az anyagi befolyás, ne a rejtett vagy nyilvánvaló korrupció határozza meg szavazataink irányát, hanem közösségi érdekeink. S erre különösképpen oda kell figyelnünk a helyhatósági választásokkor, hiszen ez esetben kifejezetten önkormányzati-önigazgatási jogaink gyakorlásáról van szó, s nem mindegy, hogy megvásárolt emberek gyakorolják a vezető szerepet közösségeinkben, településeink élén, vagy pedig olyanok, akik rendelkeznek a választópolgárok bizalmával, és az ő érdekeiket híven képviselik. Feltételezem, hogy nagyon sok település magyar közössége fel tudja mérni, hogy ki képviseli őt hitelesen, de azt is látom, különösképpen a korrupcióban élen járó **Bihar megyében**, ahol magam is lakom a családommal, hogy nagyon sok helyi vezető megvásároltak azok, akiket a maguk rendjén

Bukarestben vásároltak meg, és pedig a mi adólejteinkből. Nincsenek vérmes reményeim ebben a mai **korrupthiendrendszerben**, talán csak egyfajta egyensúlyi helyzet kialakulásában reménykedhetünk, vagyis hogy nem jutnak túlsúlyba a megvásárolt, korrupthiend emberek, hanem olyanok kerülnek településeink élére, akik valóban képviselni akarják közösségi, helyi érdekeinket. Ezen felül még a választási csalások háttérbe szorulásában is reménykedhetünk, az új választási és kampányszabályok kedvezőknek mondhatók: ugyanis nem nyílt akkora tér a választási korrupció és a szavazatvásárlás számára az országban, bár Bihar ez alól is kivétel volt, mert itt heteken át folyt a »politikai majálisozás«, főleg a magyarok lakta vidékeken” – mondotta Tőkés László a vasárnapi önkormányzati választásokról.

A SZOVJET HATALOM 75 ÉVE KEZDTE EL A BÉKÉS BALTIKUMI LAKOSSÁG TÖMEGES DEPORTÁLÁSÁT

Az Európai Parlament strasbourg-i székhelyén emléktábla hirdeti, hogy 1941. június 14-én kezdődött el az észak- és a litván polgári lakosság tömeges deportálása Szibériába, illetve a szovjet birodalom távol-keleti vidékeire. A **balti országok** európai parlamenti néppárti képviselőcsoportjai és meghívottaik az erőszakos kitelepítések 75. évfordulójáról emlékeztek meg június 8-i rendezvényükön.

Tunne Kelam észtországi képviselő megnyitó beszédében a korabeli tragikus események történelmi hátterét ismertette. Az 1939. augusztus 23-án megkötött Molotov–Ribbentrop-paktum felhatalmazása alapján a **Szovjetunió** 1940. júniusában szállta meg és kebelezte be az alig húszévi függetlenségnek örvendő három balti országot, majd egy évre rá mintegy 50 ezer osztályelenségnek és ellenforradalmárnak nyilvánított lakosukat száműzte a Gulag világába, megfosztva őket szabadságtól, elemi emberi joguktól és vagyonuktól. A deportáltak több mint fele sohasem tért vissza a munkatáborokból. A kitelepítések a későbbiekben is folytatódtak.

Sandra Kalniete lettországi képviselőnő kora gyermekkorát töltötte az egyik szovjet munkatáborban. Saját sorsát megszenvedve vált a totalitárius kommunista diktatúra elleni küzdelem elkötelezett élharcosává. Visszaemlékezésében **emberiség elleni bűncselekményként** aposztrofálta a kicsiny balti államok népei ellen elkövetett, megsemmisítő szándékú kommunista rémtetteket.

Algirdas Saudargas litván képviselő gyermekkorából ráruházott, „örök adósságának” nevezte a kommunista múlttal való nyílt szembeszállást, és valamennyi kelet- és közép-európai parlamenti képviselő „közös adósságának” tartotta a totalitárius hatalmak elleni, megalkuvás nélküli fellépést.

Jerzy Buzek volt miniszterelnök, az EP előző elnöke a lengyelek kommunizmus elleni küzdelmét és népének két totalitárius diktatúra – a nácik és a szovjetek – általi meghurcoltatását idézte fel. **Alojz Peterle**, az önálló állami létét éppen ezelőtt 25 évvel kivívott Szlovénia első kormányfője szintén a totalitárius rezsimek

brutális elnyomását többszörösen megszenvedett népek szolidaritásának szellemében szólta az egybegyűltekhez, **az egyesült Európa** érték-közösségében jelölve meg a még ma is kísértő közös múltból kivezető utat.

Alkalmi beszédében **Tőkés László** erdélyi képviselő az 1956-os magyar forradalom és szabadságharc 60. évfordulójára emlékeztetett. A magyarság mind a II. világháborút, mind a forradalom leverését követően megszenvedte a szovjet megszállást és a tömeges deportációt. **Az erdélyi magyarok** ugyan nem vehették ki részüket a szabadságharcból, mindazáltal a kommunista megtorlás őket is éppen úgy sújtotta, mint magyarországi testvéreiket – mondotta a néppárti képviselő, a volt szovjet birodalom elnyomott népeinek sor-közösségében fejezve ki szolidaritását a balti országok képviselőinek.

A felemelő megemlékezés az emléktábla megkoszorúzásával ért véget.

Tőkés
László
és
Tunne
Kelam

A NAGYVÁRADI BIZTONSÁGPOLITIKAI FÓRUMRÓL

Tőkés László európai parlamenti képviselő irodája és az **Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács** Bihar megyei szervezete közös rendezésében került sor június 16-án Nagyváradon a **Migráció, biztonság, Európa** című közéleti fórumra, amelyet a váradújvárosi református templomban tartottak meg. A Királyhágómelléki Református Egyházkerület korábbi püspöke az ismert magyarországi biztonságpolitikai szakértőt, közgazdászt, egyetemi tanárt, a hadtudományok kandidátusát, **Nógrádi Györgyöt** hívta meg, hogy tartson előadást az európai kereszténységet, valamint tágabb és szűkebb pátriánk közösségeit foglalkoztató jelenkori dilemmákról, aggodalmakról.

Házigazdaként **Sándor Lajos** lelkipásztor köszöntötte az érdeklődők népes táborát, átadva a szót a fórum levezetőjének, **Szilágyi Zsolt** európai parlamenti kabinetvezetőnek. Az Erdélyi Magyar Néppárt elnöke elsőként Tőkés László EP-képviselőt kérte szólásra, aki Brüsszélből érkezve adott rövid helyzet- és hangulatjelentést a **migránsválság** vonatkozásában. A püspök a szeretet kettős parancsára utalva figyelmeztetett: felebarátaink iránti törődésünk közepette nem szabad szem elől tévesztenünk önnön természetes érdekeinket. Saját magunk, családjaink, közösségeink, nemzetünk biztonsága előbbre való, mint az egyes gazdasági-politikai körök által mesterségesen előidézett népmozgások következményeivel való álságos törődés. Az ösztönös önvédelem ugyanakkor ki kell terjedjen keresztény testvéreink védelmére is, hiszen a világban, de különösen Ázsiában, az iszlám fundamentalizmus uralta területeken elharapózott keresztényüldözés tragikus méreteket öltött. S ha Európa nem képes megvédeni önmagát, kétezer éves keresztény kultúráját a szélsőségesektől és terroristáktól, akik a vallási fanatizmus köntösében törnek ránk, akkor hogyan tudná megvédeni a szomszédságában vagy távolabb élő, immáron kisebbségbe szorult keresztény közösségeket? – tette fel a korántsem költői kérdést az EP-képviselő, aki igéretesen mondta azt a **kelet-közép-európai összefogást**, ami a kontinensre beözönlő migránsok – ezernyi veszélyt hordozó – felelőtlen befogadása és szétteríté-

se ellen körvonalazódik. Az EMNT elnökeként is emlékeztetett: az erdélyi, partiumi, váradi magyarok saját a múltjuk és jelenük szomorú tapasztalataiból kiindulva fogalmazzák meg jogos **aggodalmaikat**, amikor a szülőföld, az identitás, a gyökerek, az értékes hagyományok megőrzésének kérdése felmerül. „Mi nem akarunk a migránsok sorsára jutni” – jelentette ki meggyőződéssel Tőkés László, utalva rá: a migránsválságot a kiváltó okok megszüntetésével, társadalomfejlesztéssel és pacifikálással lehetne megoldani.

Fischl Vilmos evangélikus lelkipásztor, a Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsának főtákará iszlám- és arabszakértőként kapott szót a tegnapi fórumon, rövid összegzésében a két monoteista világvallás, a **kereszténység** és az **iszlám** viszonyáról, illetve a muszlimok radikalizmusának és fanatizmusának okairól, a kibékíthetetlen ellentétek mibenlétéről nyújtott tájékoztatást.

Nógrádi György a médiából ismert **információgazdag**, de mégis közérthető és kollokvialis, anekdotikus elemekkel és személyes élményekkel fűszerezett előadásában igyekezett átfogó képet adni a globális, regionális és lokális biztonságpolitikai kihívásokról, amelyekkel egyénként és különféle közösségek tagjaként szembesül a ma embere. Az aktuális gazdasági-politikai-hadászati fejlemények mentén a **háttérhatalmak törekvéseinek** kulisszatitkaiba is betekintést tudott adni, egyetemes és sajátos összefüggéseket is felvillantva, beleértve a migránsválság kevésbé ismert vonatkozásait. A bűnözési tendenciák adataiból arra lehet következtetni, hogy igenis van kapcsolat az Európába özönlő, kisebb részben menekültek, nagyobb részben bevándorlók megjelenése és bizonyos típusú bűncselekmények elharapózása között. A tények és folyamatok ismeretében nem tudott optimizmust sugallni a közeli vagy távolabbi „európai jövőt” illetően, ám biztatásként többször is kijelentette: minden kérdésre hajlandó válaszolni, mert minden kérdésre megvannak a **megfelelő válaszok**.

A kitaró érdeklődésű hallgatóság szaván is fogta a Nagyváradon első ízben előadó szakértőt, kérdések özönével készítette frappáns válaszokra Nógrádi Györgyöt, aki – mint mondta – örömmel tett eleget Tőkés László meghívásának.

A MAGYAR KULTÚRÁRÓL ÉS ANNAK HATÁROK FÖLÖTTI NEMZETEGYESÍTŐ SZEREPÉRŐL SZÓLTAK AZ IDEI SZENT LÁSZLÓ NAPOK

Június 20-án este hivatalosan is kezdetét vette az idén negyedik alkalommal megrendezett, Szent László Napok nevű rendezvénysorozat Nagyváradon. Az ünnepélyes megnyitóra filharmónia koncerttermében került sor.

Ezt megelőzően, délután a szervező Szent László Egyesület képviselői és meghívottaik **megkoszorúzták a városalapító lovagkirály szobrát** a római katolikus székesegyház előtti téren. Onnan átvonultak a várba, ahol egy olyan kültéri kiállítást nyitottak meg, amely Márton Áron erdélyi püspök életét és munkásságát követi végig **A közösség szolgálatában** címmel. A **Márton Áron Emlékév 2016** program vezető reprezentánsai elmondták, hogy a tárlat anyaga Csíkszeredából érkezett, ahol pünkösd óta volt megtekinthető az akkor felavatott Márton Áron-szobor közelében. A vándorkiállítás második állomása tehát Nagyvárad, innen jövő hét elején Torockóra utaznak tovább a pannók, hogy aztán a 2016-os Márton Áron Emlékév keretében majd bejárnak Erdélyt és a Kárpát-medencét.

Tőkés László európai parlamenti képviselő, az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács elnöke alkalmi beszédében hitvallástevőként emlékezett vissza a legendás főpapra. „Vannak idők, amikor kötelező megvallani hitünket, akkor is, ha életveszéllyel, vártanúsággal jár” – hangsúlyozta a volt királyhágómelléki református püspök. Felidézte, hogy Márton Áron megszólalt a zsidók, a görögkatolikusok védelmében, az üldözött magyarság, a kereszténység érdekében fordult Groza Péter miniszterelnökhöz. „Nem tehette meg, hogy nem szólaljon meg” – fogalmazott. És – mint hangsúlyozta – bár a reformátusok nem tisztelnek boldogokat, szenteket, „imádkozunk azért, hogy megboldoguljon, megszentüljön”.

A tárlatnyitón a Nagyvárad Római Katolikus Egyházmegye képviselőjében **Fodor József** általános püspöki helynök volt tanítványként idézte fel Márton Áron alakját, aki a gyulafehérvári egyházmegye vezetőjeként a várad egyházmegye apostoli kormányzója is volt. **Mile Lajos** kolozsvári magyar főkonzul és **Zatykó Gyula**, a Szent László Napok főszerzője szintén méltatták a 120. éve született néhai püspököt.

A filharmóniabeli nyitógálát a Kiss Tünde, Kiss Huba, Lévai Tünde és Szilágyi Ágnes alkotta alkalmi kvartett 15. századi Szent László-himnuszokkal és reneszánsz dalokkal indította, majd köszöntőbeszédet következtek. Előbb Zatykó Gyula főszerző, az Erdélyi Magyar Néppárt országos alelnöke szolt az Enescu-Bartók nevű koncerttermet megtöltő publikumhoz, kijelentve: „Jó néha megállni és ünnepelni egy olyan rendezvény keretében, amely összeköti szívünket, lelünk.” Reményét fejezte ki, hogy a Szent László Napok egy ilyen rendezvénye a nagyvárad és környékbeli magyarságnak, és a továbbiakban is lesz szervezői kedv, támogatás és a város önkormányzata részéről

pozitív hozzáállás, hogy folytatása legyen az immár négy éves hagyománynak.

Papp László, Debrecen város polgármestere kifejtette: „Büszkék kell lennünk kultúránkra, melynek szeres része Nagyvárad és Debrecen szövetsége is. Regionális együttműködésünket folytatnunk kell, s ennek jeleként partnerséget ajánlunk a nagyváradiaknak: érzük el közösen, hogy 2023-ban Debrecen Európa Kulturális Fővárosa lehessen.”

Nagyvárad önkormányzatát **Huszár István** volt alpolgármester képviselte, egyebek mellett kijelentve: Szent István államot alapított, Szent László várost, nekünk pedig az a küldetésünk, hogy továbbfejlesszük a kapott örökséget.

Hoppál Péter, az Emberi Erőforrások Minisztériumának kultúráért felelős államtitkára Nagyvárad történelmi jelentőségére és a Szent László-kultusz évszázados hagyományaira hívta fel a figyelmet. „Nap mint nap tennünk kell azért, hogy az erdélyi és partiumi magyarságnak ne csak múltja és jelene, de jövője is legyen. ▶

▶ Értéktörző és értékteremtő munkát kell végeznünk, s ennek szellemében szorgalmazzuk, hogy a jövő évtől a Szent László Napok is az állandó támogatásban részesülő fesztiválok között szerepeljen a magyarországi költségvetésben” – jelentette ki.

„Kilencszáz év után is visszavárjuk oltalmazó Szent László királyunkat, hiszen nemzetünknek ismételtelen védelemre van szüksége” – mondta a szólásra felkért Tőkés László EP-képviselő, akit a szervezők a Szent László Napok mindenkori **házigazdájának** neveztek. A püspök emlékeztetett: a bel- és világpolitikai változások, valamint a még mindig megoldásra váró migránsválság olyan helyzetet teremtettek, melyben Európa elvesztette hitét és önbecsülését. Véleménye szerint ebben a kontextusban ismételtelen értelmet nyer a lovagkirály által megtestesített eszmeiség, s Szent László újra a magyarság hitének és önvédelmének megtestesítője lehet. „Nagy királyunk szellemiségével kell

védelmeznünk Európát, az anyaországot és a külhonba szakadt testvéreinket. De hiába kérjük az isteni segítséget, ha mi magunk nem cselekszünk, s nem küzdünk – a rendelkezésünkre álló békés eszközökkel – közös jövőnkért” – jelentette ki az EMNT elnöke. Tőkés László méltatta az Erdély-szerte kibontakozó „magyar napok-mozgalmat” éppúgy, mint a hétköznapi helyzet-állás és a közösségépítés áldozatos példáit. Szerinte a Szent László Napok is az **elszánt cselekvés** kiváló példája, s megköszönte a szervezők áldozatos munkáját. „A vár- és térfoglalás útján járva kell haladnunk, s ideje kezünkbe vennünk sorsunkat. A boldog Váradot emeljük ki boldogtalanságából, s így adjuk át az utókornak” – zárta beszédét.

A továbbiakban a neves **Muzsikás** együttes és a csángóföldi énekes, **Petrás Mária** léptek színpadra, nagy sikert aratva A mi népzene című, széles merítésű, tartásos zenés-dalok produkciójukkal.

EGY FONTOS KÖNYVET MUTATTAK BE BRÜSSZELBEN

Tőkés László európai parlamenti képviselő irodájának szervezésében 2016. június 21-én a Balassi Intézet brüsszeli kirendeltségén mutatták be **Kincses Előd** *Marosvásárhely fekete márciusa* című könyvének második, bővített kiadását, különös tekintettel angol nyelvű fordításának megjelenésére. Az 1990 márciusi véres eseményeket felelevenítő rövid dokumentumfilm levetítése nyomán **Boris Kálnoky** nemzetközi újságíró méltatta a romániai forradalom utáni marosvásárhelyi közéletben vezető szerepet játszó szerzőt, majd kettőjük kötetlen beszélgetése nyújtott hiteles és érzékletes képet a román nacionálkommunista erők, nevezetesen a volt **Securitate** által kiprovokált román–magyar konfrontációról.

Megnyitó beszédében erdélyi képviselőnk a decemberi temesvári népfelkelés és a márciusi marosvásárhelyi magyarellenes pogromkíséret közötti összefüggésekről szólt. Kincses Előd mindkét történelmi eseménynek cselekvő részese volt, amikor is előbb ügyvédi minősé-

gében vállalt közösséget az önvédelmi harcát folytató **temesvári református gyülekezettel** és üldözött lelkipásztorával, utóbb pedig a visszarendező politikai viszonyok között **a marosvásárhelyi magyarság** egyik kiemelkedő vezetőjeként járt élen ugyanebben az önvédelmi küzdelemben.

Temesváron 1989-ben „**történelmi csoda**” történt – állapította meg Tőkés László –, amikor is „a történelem során talán először, teljes egyetértésben és érdekazonosságban küzdöttek egymás mellett a magyarok, románok, németek és a többi, hazánkban élő nép fiai és leányai” – idézte Kincsest. A csoda azonban csupán „**történelmi pillanatnak**” bizonyult, mivel utóbb beigazolódtott, hogy **Ion Iliescu** és „elvtársai” csupán forradalomnak álcázott hatalomátvételt hajtottak végre, mely aztán egyenes úton vezetett el Marosvásárhely „fekete márciusához”, valamint az 1990 júniusi **bukaresti diáktüntetésekhez** és az azokat vére fojtó **bányászjáráshoz**. Kincses Előd könyve ennek az ellenforradalmi átalakulásnak a fájdalmas folyamatát mutatja be a marosvásárhelyi események tükrében, kiállva a történelmi igazság mellett, és kifejezve azon meggyőződését, hogy a kezdeti „csodálatos egyetértést meg kell mentenünk a jövőnek is, ennek záloga pedig a teljes és valóságos egyenjogúság...”

Az emlékidéző és helyzetelemző fórumbeszélgetést levezető Boris Kálnoky erdélyi gyökereihez való visszatalálása meghatározó élményeként emlegette az 1989-es történelmi fordulat utáni, első marosvásárhelyi látogatását, Kincses Előddel és a környezetében élőkkel való megismerkedését, majd további erdélyi és székelyföldi utazásait és találkozásait. A „fekete március” hosszára nyúló árnyékából való szabadulás útját keresve **az erdélyi magyarság jelenlegi helyzetéről**, múlt és jelen összefüggéseiről faggatta a jeles jogászt és kisebbségi érdekvédőt.

Kincses Előd sajnálattal állapította meg, hogy az ▶

▶ eltelt negyedszázad alatt lényegi kérdésekben kevés változás történt. Amiért annak idején a marosvásárhelyi diákság egyöntetűen kiállott: a teljes körű **magyar felsőoktatás**, az orvosi és gyógyszerészeti egyetemen való magyar nyelvű képzés azóta sem valósult meg. **Az igazságszolgáltatás** terén – ha lehet – még rosszabb a helyzet. Azokat a jogokat, amelyeket a magyarság a 2007-es EU-csatlakozásig elért, utóbb az igazságszolgáltatás eszközeivel próbálják visszavenni, melyeket nem egy esetben a magyarság megtörésére használnak fel. A joggal való **hatalmi visszaélések** kirívó eseteiként szólt a Marosvásárhelyi Orvosi és Gyógyászati Egyetem tartósan fennálló ex lex állapotáról, valamint a kézdivásárhelyi terrorvád mondvacsínált peres ügyéről, melyek egyértelműen a magyar közösség háttérbe szorítását, illetve megfélemlítését célozzák. Összességében nézve: az utóbbi években a magyarság helyzete határozottan romlik Erdélyben – jelentette ki Kincses Előd –, és ezen igazából és érdemlegesen csak a közösségi jogai, illetve autonómiája biztosításával volna lehetséges változtatni.

Boris Kálnoky és a fórumbeszélgetés résztvevői elismeréssel szóltak a Maros megyei **RMDSZ** volt elnökének állhatatos **jogvédő szolgálatáról**, melyet – példának okáért – a Székely Szabadság Napja idején megünnepelőnek a védelmében folytat. Tőkés László sajtó perjei hosszú sorában nyújtott jogi képviseleté-

ért mondott köszönetet volt temesvári ügyvédjének. Marosvásárhely fekete márciusának vonatkozásában egyöntetűen fogalmazódott meg az az igény, hogy az 1989-es forradalmi dossziék újratárgyalásához, valamint a bányászjárások felelőseinek az elszámoltatásához hasonlóan ez ügyben sem maradhat el **az igazságtétel**.

A rendezvény a bemutatott könyv dedikálásával és alkalmi fogadással zárult.

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG MOSSA KEZEIT

Folyó év március 11-én **Tőkés László** erdélyi EP-képviselő ún. írásbeli választ igénylő **kérdést** intézett az Európai Bizottsághoz, melyben a marosvásárhelyi magyar közösséget sújtó hátrányos hatósági megkülönböztetés ellen emelte fel a szavát.

A közismert helyhatósági visszaélések és zaklatások bemutatása nyomán a műfajában 200 szóra korlátozott terjedelmű felszólalás ezzel a kérdéssel zárul: „Mely mechanizmusok révén kérheti számon a Bizottság Romániától a diszkrimináció tilalmára, illetve az emberi és kisebbségi jogokra vonatkozó, a tagállamokra nézve kötelező érvénnyel bíró előírások betartását?”

A Bizottság május elején érkezett sommás válaszát a „nesze semmi, fogd meg jól” közmondásos megfogalmazásával jellemezhetjük. **Vera Jourová** jogérvényesülésért felelős európai biztos (képünkön) ugyan példás formában tesz bizonyosságot „a kisebbségekhez tartozó személyek jogainak tiszteletben tartása”, illetve a nemzeti kisebbségek hátrányos megkülönböztetésének tilalma mellett – mindazáltal azzal hártja el a jogos panaszt, hogy „a Bizottság alapvetően nem rendelkezik hatáskörrel a kisebbségek tekintetében (...), illetve a regionális és kisebbségi nyelvek használatát szabályozó rendszerrel kapcsolatos ügyekben”.

A magyarellenességéről elhíresült **Dorin Florea** polgármesterré való újraválasztatása a politikai időszerejével állítja a figyelem középpontjába mind erdélyi nemzeti közösségünk jogfosztottságának, mind az Európai Unió nemzeti kisebbségek iránti cinikus érdektelenségének a kérdését.

LEVÉL KLAUS IOHANNIS ROMÁN ÁLLAMFŐNEK

Tisztelt Elnök Úr!

A kommunista állam által elkobzott ingatlanok visszaszolgáltatása mindmáig az egyik legnagyobb adósága az országnak. Tekintettel arra, hogy a tulajdonjog tiszteletben tartása a demokrácia egyik pontos fokmérője is egyben, a visszaszolgáltatás késleltetése rendkívül rossz fényt vet Romániára.

Az ország jelenlegi vezetőin múlik, a kormányon és önön, mint elnökön, hogy a kommunizmus igazságtalanságait a ma gyakorlata továbbra is legitimálja vagy megváltozik az eddigi gyakorlat és a még vissza nem szolgáltatott ingatlanok visszakerülnek jogos tulajdonosaikhoz vagy azok örököseihez.

Tekintettel arra, hogy:

a. az Európai Bizottság által, Románia uniós tagfelvétele előtt elkészített országjelentések világosan kimondják a kommunista állam által elkobzott ingatlanok visszaszolgáltatásának kötelezettségét;

b. az Európa Tanács különböző intézményei által megfogalmazott jelentések is megállapítják, hogy Romániában a tulajdonjogot továbbra is folyamatosan megsértik, ugyanakkor a volt tulajdonosok által kezdeményezett perek rendjén a strasbourgi bíróság által a román állam kárára kiszabott büntetések összege meglehetősen magas;

c. az Amerikai Egyesült Államok külügyminisztériuma, a State Department éves országjelentései több ízben megállapították, hogy a vallásszabadság és a választási közösségek jogai sérülnek az ingatlan visszaszolgáltatások elmaradása miatt;

d. nemrég az Európai Parlament petíciós bizottsága egy ebben a témában készült beadványt fogadott be, és egy nyilvános közmeghallgatásra is sor került, amelynek alkalmával a restitúció jelenlegi állása képezte az elemzés tárgyát; és hogy az elhangzott előadások, adatok alapján világossá vált, hogy maguk a román állami intézmények akadályozzák az ingatlan visszaszolgáltatás folyamatát; és hogy a központi szinten meghozott

döntéseket a helyi hatóságok rendre megtámadják, illetve végrehajtásukat elodázzák, és az állami intézmények felelősei mindenféle kibúvókat találnak arra, hogy miként ne szolgáltatassák vissza az elkobzott ingatlanokat egykori tulajdonosaiknak, illetve azok örököseinek;

azt kérem Öntől, elnök úr, hogy használja fel minden alkotmányos és törvények által biztosított jogkörét annak érdekében, hogy az elkobzott ingatlanok visszaszolgáltatását meggyorsítsa és azért, hogy a felelős állami vezetők hozzáállása megváltozzon ebben az ügyben, Románia pedig lekerülhessen a nemzetközi intézmények jelentéseinek szegyenpadjáról.

Bízva abban, hogy közös erőfeszítéssel az alapjogok betartása és a tulajdonjog tiszteletben tartása Romániában is valósággá válhat, felelősségteljes munkájához sok sikert kívánok – tisztelettel:

Nagyvárad, 2016. május 4.

Tőkés László
EP- képviselő

LETTER TO THE US AMBASSADOR

His Excellency

Hans Klemm

U.S. Ambassador to Romania

May 3, 2016

Excellency:

I wish to thank you, and the U.S. Embassy in Bucharest, for the assistance to our endeavors to end the travesty of justice in Romania by failing to fully reconstitute properties confiscated from religious denominations after 1945.

I am grateful that since the early 1990's, the United States Commission on Security and Cooperation in Europe and the U.S. Embassy in Bucharest have

monitored the process of returning properties to these religious institutions. The Communist regime in 1948 illegally confiscated 2,140 properties from four denominations in Romania – Roman Catholic, Reformed, Unitarian, and Lutheran.

Unfortunately, Romania has lagged significantly behind other post-Communist countries in this regard. As the most recent U.S. Country Report on Romania concluded, the actual church property restitution process was adversarial and proceeded at a very slow pace, and the process resulted in endless litigation and procedural delays. In the 26 years since the fall of Communism, these churches have not regained possession of most of their properties. As of April 30, 2016, the churches have regained legal possession of

- ▶ only half and physical possession of only one-third of their properties.

On the European Union level, a petition on the issue was addressed to the European Parliament in 2015 (*enclosure 1*), where a related Public Hearing was held last month (*enclosure 2*). For context, please find my speech at the event enclosed (*enclosure 3*).

On 23 May 2005, H. Res. 191, unanimously adopted by the United States House of Representatives, identified specific steps the Romanian government needs to take for genuine restitution to occur. Unfortunately, laws adopted by U.S. pressure were either not implemented, or delayed for long periods in Romania. However, Romania is obligated to conform to the international Statutes and the Treaties.

Surely, the United States of America has the capability to enforce its own treaties. Therefore, I request that the consulting and cooperation mechanism of the Joint Declaration on Strategic Partnership include a provision for the restitution of all minority church property in Romania.

Further, I respectfully ask you that, in your discussions with the Romanian Government you request that equitable, prompt, and fair restitution be provided to

all religious institutions, whose properties were seized by the former Romanian Communist government.

Thank you for any assistance you may provide in this matter.

Truly yours,

László Tőkés

Member of the European Parliament
Vice-Chair of Subcommittee on Human Rights

AZ OSZTRÁK SAJTÓBAN MEGJELENT MAGYARELLENES KIROHANÁSRÓL

Tőkés László európai parlamenti képviselő 2016. június 14-én levelet küldött Brüsszélből az **Osztrák Köztársaság** bukaresti és budapesti **nagyköveteinek**, valamint az Európai Parlament osztrák néppárti küldöttsége **vezetőjének**, azonos tartalommal, annak kapcsán, hogy az ausztriai bulvársajtóban durva magyarelles kirohanás jelent meg a franciaországi labdarúgó Európa-bajnokság keretében ma este rendezendő osztrák-magyar futballmérkőzés ürügyén.

Az alábbiakban teljes terjedelmében idézzük a levelet:

„Tudomásomra jutott, hogy a bécsi **Weekend Ma-**

gazin 2016. június 10–11-i lapszámában egy szégyenletes, gyűlöletkeltésre alkalmas írás jelent meg **A Jó a Gonosz ellen** (Gut gegen Böse) címen, »Ausztia Magyarország ellen: több, mint egy játék« (»Österreich gegen Ungarn: mehr als ein spiel«) alcímmel. Ismerőseim a folyóirat címlapját is elküldték nekem, melyet ezennel mellékelek.

Megdöbbenéssel utasítjuk vissza a nevezett cikk azon beállítását, melynek értelmében a ma este sorra kerülő osztrák–magyar Európa-bajnoki mérkőzés résztvevői közül **Magyarország** a »Gonosz« »tekintélyelvű futballállamot« testesítené meg. Az inkriminált írás nem csupán a magyar csapatra nézve sértő, hanem egyben **Orbán Viktor** miniszterelnököt és a magyar nemzetet is megalázza.

Az Európa-szerte terjedő **gyűlölet** és **terror** mostani időszakában megengedhetetlen, hogy a hagyományos osztrák–magyar barátságot is megsértve, **két uniós tagállam** viszonylatában, a szabad sajtó örve alatt ilyen hangvételű cikk jelenhessen meg. **Tiltakozásom** mellett azon **reményemnek** adok kifejezést, hogy a mai Ausztia–Magyarország mérkőzésnek az osztrák–magyar labdarúgás történetébe illő, sportszerű szelleme eleven cáfolatként fog szolgálni a Weekend Magazin gyűlölettel telt magyarelles támadására.

Győzzön a jobbik csapat! Ezzel a jókívánsággal küldöm tiszteltteljes üdvözetemet.”

Mint ma már ismeretes, a június 14-i selejtezőmérkőzésen Magyarország nemzeti tizenegye sportszerű küzdelemben legyőzte Ausztia futballválogatottját.

A NAGYVÁRADI ZÁSZLÓPEREK ÁLLÁSÁRÓL

A Tőkés László európai parlamenti képviselő nagyváradi EP-irodájának erkélyére 2014. június 18-án kitűzött **székely zászló** ügyében fogatosított köz-igazgatási intézkedések elbírálása **2016. február 1-jén** elhagyta Nagyváradot, illetve Romániát, és **Strasbourgba**, az **Emberi Jogok Európai Bíróságára** került, s várja sorsának jobbra fordulását. Ott döntenek majd arról, hogy a parlamenti irodára kifüggesztett, azóta is ott lobogó zászló **reklámhordozó-e**, amint azt a román helyhatóság és a velük cinkosságot vállaló igazságszolgáltatás állítja, vagy pedig **nemzeti, történelmi jelkép**, aminek az egész világ magyarsága tartja, s amelynek szabad használatát a román Alkotmány is szavatolja. Az ügy azt követően került a nemzetközi bíróságra, hogy Romániában kimerültek a jogorvoslati lehetőségek: jogerős bírósági ítéletben kötelezték Tőkés Lászlót a székely zászló levételére.

A másik zászló, az ugyanarra az erkélyre **2015. december 9-én** kitűzött, a regionális identitást és a történelmi hagyományt kifejező **partiumi zászló** ügyében is van fejlemény: **2016. április 25-én** megszületett a Nagyváradi Bíróságon az első fokú döntés abban a polgári perben, amelyet az EP-képviselő a szabad jelképhasználat érdekében indított. Amint az várható volt, a bíróság ezt a zászlót is reklámzászlónak minősítette, érvényesnek nyilvánítva azt a vonatkozó rendszeti szabálysértési jegyzőkönyvet, amelyben Tőkés Lászlót ezúttal is elmarasztalják és felszólítják a lobogó levételére. Az ítélet most kézhez kapott indoklásának megfogalmazói még azt a fáradságot sem vették, hogy az egy az egyben átmásolt, a székely zászló perében fabrikált indoklásból a „**székely zászló**” kifejezést behelyettesítsék a „**partiumi zászló**” kifejezéssel.

Anélkül, hogy a két zászlóügyben megszületett peres anyagokban szereplő jogi csúrcsavarokba belemen-nénk, annyi mindenképpen idetartozik, hogy a bíróság első fokon, majd a törvényszék másodfokon teljesség-

gel **figyelman kívül hagyta** mindazokat a bizonyítékokat, amelyeket Tőkés László jogi képviselője előbb a székely zászló, majd pedig a partiumi zászló történelmi és nemzeti szimbólum jellegének igazolására felhozott.

De hadd idézzük az igazságszolgáltatók egyik épületes logikai okfejtését: „A székely zászló kitűzésével a panaszos (Tőkés László) a közönség figyelmét akarta felkelteni önnön cselekedeteire és az általa kezdeményezett akciókra, következésképpen a zászló kitétele reklámcéllal történt”.

Az elkövetkezendőkben a két nagyváradi zászlóperes ügy párhuzamosan fog haladni, a székely zászlóé Strasbourgban, a partiumi zászlóé Nagyváradon, utóbbi még **fellebbezési** fázisban. Amennyiben a strasbourgi hamarabb ér véget, akkor talán nem lesz szükség arra, hogy a partiumi zászló pere is nemzetközi szinten folytatódjék.